

ÎNGERII LA DATORIE

Scrisă de **Charles și Frances Hunter**, după relatarea lui

Roland Buck

Cuprins pagina

Cine este Roland Buck?. 2

Un cuvânt din partea soției lui Ronald Buck. 4

Întâlnire neașteptată 5

Vești bune pentru tine și familia ta! 7

Lucrarea îngerilor. 16

Vizita mea în Sala Tronului! 23

Continuare în Sala Tronului! 30

Prioritățile Lui Dumnezeu! 35

El a gustat moartea! 44

Tu Ești acoperit (Jertfa de Ispășire). 53

Semnalele de avertizare ale lui Dumnezeu 60

Când Dumnezeu va spune „Mulțumesc”. 64

Misiunea Filipine. 71

Mihail și îngerii lui. 80

Îngerii la datorie. 84

El (Domnul) vine din nou. 90

În încheiere... Din partea lui Charles și Frances Hunter 92

Roland H. Buck

Cine este Roland Buck?

Născut în Everett, Washington, SUA, la 13 Iunie 1918. Absolvent al Colegiului

Biblic din Northwest, Seattle, Washington în 1939.

A păstorit biserici în Granger și Yakima, Washington și Gooding, Boise-Idaho. Pastor al „Central Assembly of God Christian Life Center”, Boise, Idaho din 1950 până în 6 Noiembrie 1979.

În general, în 1978 auditoriul de la serviciile de

duminica dimineața era în jur de 1, 800 de persoane.

Căsătorit cu Charmian Jacobson, în 13 Iunie, 1942.

Născut din nou în 1929 și Botezat cu Duhul Sfânt în același timp.

Charmian a fost născută din nou la vârsta de 10 ani și a primit Botezul cu Duhul Sfânt la 21 de ani. Roland Buck a făcut o a doua călătorie în cer la 3 Septembrie 1979. Când s-a întors a spus că se simțea ca și cum „*ar trăii în două lumi*”. La 6 Noiembrie 1979 a făcut a treia călătorie în cer, dar de data aceasta nu s-a mai întors.

Roland Buck a fost un om care a umblat cu Dumnezeu și Dumnezeu la luat! Aceasta este povestirea adevărată a unui om obișnuit care a experimentat o serie de evenimente extraordinare.

Prima dată noi am auzit despre Roland Buck, de la o tânără pereche cu care discutam despre faptul cum Dumnezeu a așezat un înger luptător alături de noi, cu misiunea specială de a ne proteja de săgețile arzătoare ale diavolului până la venirea lui Iisus. Ei ne-au spus că acest păstor din Boise, Idaho a fost vizitat de niște îngeri care i-au vorbit și i-au adus mesaje de la Dumnezeu.

Deși în zilele noastre puterea supranaturală a lui Dumnezeu este mai evidentă ca oricând, totuși, acest lucru m-a șocat. Doug și Ruth ne-au spus că *Gabriel* a fost unul dintre cei ce au adus mesajele. Pe moment această relatare ni s-a părut a fi dintre cele mai neobișnuite pe care le auzisem vreodată. Dar într-un fel sau altul era atâta adevăr în ea, încât în inimile noastre a apărut o foame pentru a auzi mai mult în legătură cu aceasta!

Programul nostru încărcat ne-a împiedicat să-l sunăm pe Roland Buck pentru a lămuri unele detalii, dar Dumnezeu care avea un plan, a continuat să ne îndemne să luăm legătura cu el, în vederea strierii unei cărți. Noi eram în continuare împotmoliți într-o lucrare. Eram mereu prea

ocupați și nu făceam niciun pas în sensul acesta, de aceea Dumnezeu a trebuit să se ocupe de noi mai intens.

Astfel a trimis la noi o familie din Sitka, Alaska, care oprindu-se la Eugene, Oregon, au făcut rost de o serie de casete cu „Îngeri”. Tot drumul de la Oregon la Texas au ascultat aceste casete, iar când au ajuns la noi, radiau de bucurie și entuziasm. Tot ceea ce au putut să ne spună era: „Trebuie să le ascultați, trebuie să le ascultați și voi!”

Și le-am ascultat! De fiecare dată când ne urcam în mașină, pe casetofon urma o altă casetă cu îngeri, când ne duceam la culcare adormeam ascultând casete cu îngeri, până într-o vineri după-masa când Charles a exclamat: „Simt că trebuie să-l sun neapărat pe pastorul Buck! Să vedem dacă am putea avea o întâlnire cu el pentru a-i propune să scriem o carte. Aceste mesaje din partea îngerilor sunt atât de fantastice, încât întreaga lume ar trebui să le audă”.

Frances a fost la fel de fascinată de ideea convorbirii îngerilor cu un om pământean, astfel încât că amândoi ne-am hotărât să-l sunăm pe Roland Buck.

Pastorul Buck ne-a invitat numai decât să predicăm în biserica lui câteva seri și ne-a spus că în timpul zilei ar fi mai mult ca fericit să colaboreze cu noi, dându-ne interviuri. Deși ne-a asigurat că esența mesajelor pe care le-a primit de la îngeri, era pe casetele audio pe care le-am ascultat, totuși a zis că ar mai putea fi și unele lucruri în plus pe care am fi interesați să le auzim. Abia am așteptat să ajungem acolo!

Am sosit într-o duminică seara cu câteva minute de a începe serviciul divin. Apoi după biserică am plecat în oraș să luăm masa cu Roland și Charmian Buck. Dacă în inima noastră ar fi fost vreo îndoială până în acel moment, s-a risipit de îndată ce pastorul a început să ne împărtășească din adâncul inimii lui unele din frumoasele adevăruri pe

care îngerii i le-au adus direct de la Dumnezeu.

Această seară a fost urmată de două zile de interviuri în care am văzut inima unui om care a exclamat următoarele cuvinte: *„Vreau ca Dumnezeu să fie în centrul atenției și El să fie Slăvit! Nu vreau nicio slavă pentru mine însumi!”* Noi i-am pus multe din întrebările pe care ți le-ai putea pune și tu: *„A fost o zi deosebită când ai avut prima experiență?”* El a răspuns: *„NU!”,* a fost o zi obișnuită, seara când m-am dus la culcare. Îngerii ar fi fost ultimul lucru la care m-aș fi gândit!”

Amândoi am fost fascinați nu numai de felul în care cunoștea Scripturile în general, ci și de cunoașterea locului exact al capitolului și ale versetelor biblice în discuție. Părea că întreaga lui conversație era direct din Cuvântul Lui Dumnezeu! l-am întrebat dacă întotdeauna a avut o memorie atât de bună, sau dacă acest dar i s-a dat numai de când s-a întors din Sala Tronului. Iată răspunsul lui: *„Înainte de această experiență, deși predicasem mulți, mulți ani, întotdeauna a trebuit să mă folosesc de o concordanță pentru căutarea versetelor, dar pentru cele 2.000 de versete pe care mi le-a dat Dumnezeu, nu mai trebuie să fac acest lucru. Nici nu trebuie să le citesc din Biblie când vorbesc, pentru că categoric LE ȘTIU!”*

Unul din indiciile care au vorbit inimilor noastre despre autenticitatea acestor experiențe a fost faptul că toate erau legate de Biblie!

Într-o seară Charles a zis: *„Poți să-ți imaginezi oamenii crezându-l pe fiul unui tâmplar evreu care a venit și a spus: „Eu sunt calea, adevărul și viața, nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine!” (Ioan 14: 16.).* Găsim că este mai ușor să credem relatările despre vizite îngerești în secolul 20, decât a fost pentru oamenii aceia să creadă că acest tânăr de rând era *„Fiul Lui Dumnezeu!”*. Unii, nu l-au crezut pe Iisus. Alții, L-au crezut! Tot așa va fi și astăzi.

Unii vor crede aceste relatări. Alții, nu le vor crede. Noi le credem! indiferent de dacă crezi sau nu, această carte te va face să vezi Dragostea lui Dumnezeu într-o măsură mai mare decât ai văzut-o cândva și-L va face pe Iisus viu pentru Tine! Ea îți va da chiar acum în prezent, un sentiment al trăirii în dimensiunile nelimitate ale eternității divine.

UN CUVÂNT DIN PARTEA SOȚIEI lui Roland Buck

Trăim în niște vremuri atât de minunate! În zilele noastre, deși întunericul răutății ne înconjoară din toate părțile, totuși avem siguranța purtării de grijă a lui Dumnezeu, printr-o lucrare de trezire supranaturală. O trezire spirituală se caracterizează întotdeauna prin minuni de vindecare, prin reînnoirea multor vieți și multe întoarceri la Cristos. O parte din lucrarea deosebită pe care o face Dumnezeu este o descoperire mai amplă a persoanei Sale, prin mesaje aduse de îngeri. Gândul că familia mea și biserica noastră sunt implicate în această lucrare, este ceva ce mă copleșește. Două din întrebările pe care mi le pun oamenii care știu că soțul meu a avut multe întâlniri cu îngerii sunt: „Ai văzut vreun înger?” și „De ce Dumnezeu l-a ales pe soțul tău?”

Eu nu am întâlnit niciun înger până în prezent, dar în timpul nopții pe când dormeam, am experimentat o revărsare a prezenței lui Dumnezeu atât de copleșitoare încât trebuia să mă scol pentru a-L lăuda și pentru a mă închina Lui. Am foarte multă pace pentru că știu că Dumnezeu face totul așa cum trebuie făcut. Soțul meu este păstorul Bisericii, de aceea cred că Dumnezeu și-a pus mâna în mod deosebit peste el. Cine sunt eu ca să-i pun întrebări lui Dumnezeu? Dragostea ne leagă strâns și lucrarea o împărtășim atât de mult împreună, încât deși eu nu am văzut niciodată un înger, am fost totuși

binecuvântată din ambundență, deoarece soțul meu îmi face de cunoscut toate adevărurile pe care i le-a descoperit Dumnezeu.

Ca răspuns la a doua întrebare: „De ce l-a ales Dumnezeu pe el?”, trebuie să înțelegeți că evaluările mele sunt pur umane. În primul rând, soțul meu nu este ușor de clătinat. Am lucrat în Boise, Idaho timp de 29 de ani. De-a lungul anilor am văzut la el atâta încredere în Dumnezeu încât a fost ca o stâncă a Gibraltarului.

Lucrarea condusă de el a fost fermă și echilibrată, în ciuda așa numitelor

„Capricii” ale cercurilor religioase. El n-a fost „purtat de orice vânt de învățătură”, ci a cântărit cu grijă lucrurile de natură îndoielnică.

Întotdeauna a fost un om foarte studios în cuvânt. În lucrarea lui cu oamenii a construit mai degrabă o punte către cel necredincios, decât o barieră spre Împărăția lui Dumnezeu.

Întâlnirile cu îngerii nu a fost prima experiență a purtării speciale a lui Dumnezeu față de el. De multe ori venea la culcare dimineța, după ce Dumnezeu îi vorbea în ceasurile de veghere ale nopții, prin citirea adevărilor Cuvântului, dându-i multe texte prin care-i dezvăluia mesajul deosebit pe care voia să i-l transmită.

Consecvența și stabilitatea lui au făcut să se nască în mine și în cei patru copii ai noștri o încredere neclintită în Dumnezeu. El a suferit trei atacuri de cord și un stop cardiac, dar prin toate acestea, pacea Lui Dumnezeu a fost simțită din plin în întreaga noastră familie. Dumnezeu ne-a dat o moștenire minunată.

Deși soțul meu a meditat foarte mult asupra Cuvântului, el nu este un mistic ci un om cu picioarele pe pământ, iar dragostea și încrederea mea față de el au crescut din ce în ce mai mult. Dumnezeu poate face așa

cum îi place Lui. Nu i-a vizitat El pe mulți oameni în Noul Testament? El are în continuare puterea să facă același lucru în zilele noastre. Dumnezeu este Dumnezeul supranaturalului. Cine poate să nege acest fapt?

CAPITOLUL 1

Întâlnire neașteptată

Lucrul cel mai evident și mai emoționant care a avut vreodată loc în viața mea au fost vizitele îngerilor din ultimii doi ani.

Dumnezeu mi-a făcut de cunoscut foarte clar faptul că trebuie să împărtășesc și altora ceea ce mi s-a întâmplat în viața mea, de aceea am trecut direct la relatarea celor văzute, a experiențelor pe care le-am avut și a mesajelor care mi s-au dat.

Dumnezeu a trimis lumină asupra adevărilor Bibliei într-un fel fără precedent, în special asupra revenirii lui Cristos. De fapt în toate lucrările făcute prin Duhul Sfânt sunt aduse la lumină descoperiri. În acest sens Dumnezeu mi-a înviorat duhul la citirea lui Ioan 16: 12 - 15, „Mai am să vă spun multe lucruri, dar* acum nu le puteți purta. 13. Când va veni Mângâietorul, Duhul* adevărului, are să vă** călăuzească în tot adevărul; că El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare. 14. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi. 15. Tot* ce are Tatăl, este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi”. Aceste cuvinte au rostite de Iisus.

Am scris despre aceste întâlniri și despre mesajele primite în limitarea înțelegerii mele umane. În sensul acesta am făcut referiri la ceea ce au zis îngerii, dar nu cu gândul de ai cita cuvânt cu cuvânt afară de cazul când am precizat acest lucru. Când te gândești că au fost cam 50 de ore de conversație cu îngerii pe care le-am condensat în

propiile mele cuvinte și cu propria mea înțelegere în acest singur volum, poate că îți dai seama că m-am bazat pe abilitatea mea de om pentru a exprima aceste adevăruri așa cum le-am înțeles. Eu nu am adăugat și nici n-am scos din Cuvântul lui Dumnezeu, ci Duhul mi-a deschis ochii asupra unor lucruri pe care nu le-am văzut înainte, tot așa cum El descoperă oricărui credincios care cercetează **Cuvântul**.

Printre numeroșii agenți pe care Duhul îi folosește pentru a ne vorbi sunt:

BIBLIA, împrejurările, alți credincioși și îngerii. El ne vorbește direct prin multe căi – prin vise, vedenii și daruri ale Duhului Sfânt, dar întotdeauna este același Duh Sfânt care ne vorbește. „Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu... Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Că Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu”.

Pavel de asemenea s-a referit la mesajele primite de la Dumnezeu când a spus:

„Totuși, ceea ce propovăduim noi printre cei desăvârșiți, este o înțelepciune, dar nu a veacului acestuia, nici a frunțașilor veacului acestuia care vor fi nimiciți (1 Cor.2: 6). Salvă Domnului pentru că El continuă să ne vorbească și astăzi!

Știu că există riscuri pentru a vorbi despre aceste experiențe neobișnuite. Prima mea reacție a fost să încerc să evit transmiterea mesajului primite de la înger. N-aș fi vrut ca încrederea oamenilor în mine să fie zdrobită, dar după cum veți vedea, Dumnezeu m-a ajutat să-mi schimb părerea. Unii au întrebat – ce s-a întâmplat ca rezultat al acestor mesaje? Nu am nicio modalitate ca să-i măsoar efectul în întregime, dar dovezile sunt multe că Duhul Sfânt, credincios promisiunilor Sale a dat aripi acestor mesaje și ele au făcut înconjurul pământului pe casete

audio. Aceste adevăruri vii care vin din inima lui Dumnezeu, au eliberat pe mulți oameni din toate colțurile lumii. Mii de oameni l-au acceptat pe Cristos. Alte mii care au căzut din turmă, au fost reînnoiți. Câțiva pastori pe care-i cunosc personal erau descurajați și au lăsat lucrul Domnului; astăzi, pentru că au găsit speranțe noi, s-au întors la slujbele lor. Pentru că Duhul Sfânt a însoțit aceste mesaje și pentru că El a făcut cuvintele care au răsunat pretutindeni să fie vii, s-a deschis o ușă nouă de credință pentru copiii Domnului din toate părțile lumii.

Până în momentul când s-a scris această carte, au avut loc 16 vizite îngerești disincte. Deși ei vin cam la două trei săptămâni, nu m-am obișnuit și nu pot să mă obișnuiesc cu ei. Fiecare vizită este însoțită de atâta sfințenie și atâta sublim, încât de fiecare dată când îi văd, prezența lor îmi reamintește de Dumnezeu cel Veșnic și neschimbat care i-a trimis, apropierea Lui față de noi, interesul Lui intens și purtarea Lui de grija plină de dragoste față de familiile noastre. De fiecare dată când au venit îngerii au adus un mesaj de la Dumnezeu pentru lume. Dacă aș putea rezuma conținutul acestor mesaje într-o singură propoziție, ar trebui să fie:

„EU ÎȚI PORT DE GRIJĂ”. În timp ce citești, te-aș îndemna să privești dincolo de întâlnirea propriu-zisă la mesaj. Cât de importante trebuie să fie pentru Dumnezeu fiecare din aceste mesaje, ca să le trimită printr-un mesager „special”. Mesajele incluse în această carte au fost transmise bisericii noastre, după fiecare întâlnire.

S-ar putea să ți se pară interesant faptul că în timpul celor 2 până la 4 ore cât stăteau ei de fiecare dată când veneau, nu au citat niciun verset din Scriptură. În schimb, vedeniile care se desfășurau înaintea mea făceau ca adevărul transmis să fie literalmente viu. Uneori îmi dădeam seama că trăiesc ceea ce văd. De multe ori îngerii

plecau fără să-mi dea versetele biblice de care se lega mesajul.

Din cauza naturii acestei cărți, unii ar putea căuta motive să refuzte s-o accepte... în loc să caute motivele pentru care Dumnezeu a trimis aceste adevăruri. Pentru alții, s-ar putea putea ca această carte să fie în conflict cu credința lor. Acest lucru se înțelege de la sine. Dumnezeu vorbește despre lucruri simplu, și le prezintă așa cum sunt în realitate; nu a făcut niciun efort pentru a susține vreo poziție sau vreo teologie, ci pentru a-și descoperii dragostea Lui adâncă pentru o lume care și-a pierdut direcția, dar care a fost regăsită ca rezultat al jertfei lui Iisus Cristos.

Poate că întrebările care se pun cel mai adesea sunt: „Cum s-a întâmplat că Dumnezeu te-a ales pe tine?”, „Ai dorit mult acest lucru sau ai postit și te-ai rugat mult?”

„Trebuie să spun cinstit: Nu știu! Sunt deficitar în toate aceste domenii!”

Activitatea îngerilor îți va trezi curiozitatea, dar Dumnezeu a trimis un cuvânt de avertizare prin Gabriel: **„Nu căutați îngeri, căutați-L pe IISUS! El este mai mare decât oricare înger!”**

CAPITOLUL 2

Vești bune pentru tine și familia ta

În noaptea de 18 Iunie, 1978, m-am dus la culcare la ora obișnuită, fără să bănuiesc că se va întâmpla ceva ce va schimba întreaga mea viață.

În jurul orei 3, dimineața am fost trezit brusc de cineva care mi-a apucat umerii și m-a așezat în pat! Dormitorul era întunecat pentru că jaluzelele erau trase, dar era destulă lumină venind de afară, că astfel am putut identifica conturul unei ființe uriașe. Eram speriat, pentru că era atât de puternic, încât nu mă puteam elibera de strânsoarea lui. Totuși teamă nu a durat mult, pentru că

am devenit repede conștient de faptul că era vorba de o prezență supranaturală și nu mi-a trebuit mult timp să-mi dau seama că ființa aceasta cerească era un înger de la Dumnezeu. El a confirmat acest lucru, mi-a eliberat umerii și mi-a zis să nu mă tem. Apoi mi-a spus că Dumnezeu l-a trimis să transmită mesajul că: „rugăciunile poporului Său nu numai că au fost auzite, ci li s-a și dat răspuns!” Aleluia! Nu visam, și nu era o vedenie, ci era ceva foarte, foarte, foarte real!

Continuând discuția, vorbea așa de tare, încât eram sigur că o va trezi pe soția mea care dormea lângă mine. Nu s-a întâmpat acest lucru, dar aș fi dorit să se fi întâmpat! Câinele meu Quennie vine în dormitorul nostru uneori când se simte singur și se culcă lângă pat. În noaptea aceasta era acolo și se părea că îl interesează tot ce avea să spună îngerul, era chiar lângă mine și-i puteam simți capul sucindu-l în toate părțile, sprijininu-l de piciorul meu, tot timpul discuției. Era o vizită neobișnuită!

Această conversație unică a durat 2 ore bune, cât îngerul mi-a împărtășit adevăruri minunate din cuvântul lui Dumnezeu. El mi-a spus despre planul Lui pentru întreaga lume, despre simțămintele calde din însăși inima Lui Dumnezeu față de noi, despre purtarea de grijă pe care o are față de oameni. Cum Dragostea Lui pentru oameni este așa de mare! Pe El Îl interesează mult mai mult oamenii decât metodele și teoriile!

EL IUBEȘTE oamenii!

Îngerul mi-a dat informații în multe, multe domenii diferite, dar exista un motiv unic care-l accentua tot timpul. Prima dată nu prea am știut cum să împărtășesc acest mesaj, până când după trei săptămâni, într-o noapte, îngerul s-a întors aducând mai multe adevăruri de la Dumnezeu în legătură cu acele subiecte. Aș fi vrut să văd cum arăta, dar din nou nu puteam vedea decât conturul

acestei ființe cerești, în întunericul dormitorului nostru.

În dimineața de după a doua vizită, soția mea m-a întrebat dacă am avut vreun alt vizitator în timpul nopții, că deși nu a auzit nimic, era conștientă de căldura reală a prezenței lui Dumnezeu care umplea camera. Este atât de copleșitor faptul că Dumnezeu îi trimite pe acești mesageri speciali cu cuvinte din cer, încât simt o responsabilitate extraordinară în împărtășirea lor. Trăim în niște vremuri frumoase și pretutindeni în lume au loc mari treziri. Concomitent cu marea mișcare a Duhului

Sfânt, sunt de asemenea reînnoite atacurile vrăjmașului împotriva lucrării lui Dumnezeu.

În efortul de a ajunge la Dumnezeu, și încercând să-l rănească, forțele satanice tacă căminul, familia care este cea mai apropiat lucru de pe pământ de inima lui Dumnezeu...

Căminele suferă și de multe ori ei nu înțeleg de ce. Acest atac este mai mult decât un atac asupra căminului, pentru că de fiecare dată când este gata să se deschide un nou capitol în lucrarea măreață a lui Dumnezeu, vei vedea și activitatea satanică înțetită.

Dușmanii lui Dumnezeu folosesc o metodă care a început cu mult timp în urmă.

Vorbind despre aceste atacuri satanice, mi-a amintit în care a luptat vrăjmașul în trecut. Când Moise s-a născut și când să se desfășoare planul lui Dumnezeu în verederea scoaterii copiilor lui Israel din ținutul Egiptului, Dumnezeu a pregătit un copilaș, mama căruia și-a dat seama că el era foarte special și satana a făcut un efort ca să lupte împotriva planului lui Dumnezeu.

El n-a știut pe cine a ales Dumnezeu, așa că a pus în inima împăratului să omoare fiecare copil sub o oarecare vârstă, să poată scăpa de acel copil care avea o parte definită în planul de desfășurare a lui Dumnezeu.

Altă dată a fost când s-a dat un decret în Susa. Vrăjmașul a știut că vremea mării eliberării a copiilor lui Israel era foarte aproape, de aceea a lucrat prin inima unui om numit Haman, o poruncă s-a dat ca toți evrei să fie omorâți. Din nou vrăjmașul a încercat să oprească planul lui Dumnezeu, dar nu a reușit.

Când Iisus s-a născut, a început desfășurarea celui mai mare capitol al tuturor timpurilor. Din nou forțele satanice-și ziceau: „trebuie să-L oprim. El e Fiul lui Dumnezeu. Trebuie să-L oprim pe acest izbăvitor, dar nu știm unde este!”. S-au întrebat atunci: „— unde este El? Unde trebuia să se nască?”

Dacă satana ar fi putut să citească gândurile (mințile), tot ce ar fi trebuit să facă ar fi fost să meargă la păstori sau la magi și să le citească gândurile, dar ei nu spuneau.

El a descoperit doar suprafața generală, așa că aceleași forțe satanice au intrat în operațiune. Încă o dată toți copilași au fost omorâți. Dar Iisus n-a fost găsit!

În ziua de azi, se desfășoară un nou capitol, când Dumnezeu se concentrează asupra familiilor de pe pământ. El le face de cunoscut, că planul Său de mântuire, un principiu pe care l-a pus în acțiune cu ani și ani în urmă, nu este doar un plan individual, ci El rezervă un loc pentru întreaga familie, dar fiecare membru trebuie individual să fie născut din nou. Mă gândeam eu; „Aceasta e o Teologie ciudată!

Aceasta nu pare corectă”! Dar am descoperit că Dumnezeu însuși este cel care a conceput aceasta. A fost în planul Lui frumos pe care i l-a dat lui Moise pentru cortul întâlnirii.

Îngerul mi-a atras atenția asupra faptului; că fiecare cap de familie și membrii fiecărei familii erau reprezentați acolo la intrarea cortului, prin acele „picioare de argint”

de la ușa cortului întâlnirii, de care ținea perdeaua templului, erau făcute din siclii plătiți pentru răscumpărarea lor. Aceste daruri de un jumătate de siclu, erau aduse de fiecare om ca o răscumpărare pentru sufletul lui, înaintea Domnului. Siclii trebuiau topiți și perdeaua de la ușa cortului trebuia să atârne pentru însuși faptul că Dumnezeu i-a inclus pe TOȚI în planul Său. Acest plan de răscumpărare al familiilor era atât de important pentru Dumnezeu, încât El a cerut ca fiecare familie să dea o jertfă de aducere aminte de o jumătate de siclu în fiecare an, tocmai pentru a nu uita. (Exod. 30: 12 - 16, 38: 25 - 28).

Vă amintiți când Rahav a salvat iscoadele care au mers la Ierihon? Iscoadele prin inspirația lui Dumnezeu i-au spus: „... și strânge la tine în casă pe tatăl tău, pe mama ta, pe frații tăi, și pe toată familia tatălui tău” (Iosua 2: 18), ca să fie salvați.

Dumnezeu a lucrat în casa aceea printr-o persoană cu care a avut contact. Rahav a adus acolo toți membrii familiei ei și toți au fost izbăviți, pentru că

Dumnezeu a purtat de grijă întregii familii! Planul lui Dumnezeu este un plan familial.

Toate legăturile frumoase ale căminului și familiei sunt eterne. Și veți avea bucurii cum niciodată nu ați visat când veți ajunge în cer. Gabriel mi-a vorbit din nou și din nou despre importanța familiilor la Dumnezeu, și că noi ne putem avbea încredere în El, chiar dacă nu pricepem cum poate El realiza o relație familiară în cer.

„Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui!” (Rom.11: 33). Vrajmașul vrea să strice planul lui Dumnezeu, trăgând în cămine cu artilerie grea, cauzând ca soții să-și piardă sentimentele pentru soțiile lor, aducând neliniște, producând dezbnare, făcând ca părinții și copiii să se urască unii pe alții.

Dar Dumnezeu a spus că satan nu va reuși! Unul din cele mai impresionante lucruri pe care îngerul mi le-a spus, a fost că Dumnezeu are întotdeauna un plan de rezervă. Dumnezeu spune că lucrarea lui se face, chiar dacă trebuie să cheme pe altul s-o facă decât cel rânduit, sau o va face EL Însuși. Aceasta ne este descrisă frumos în povestea Esterei, când Mardoheu a venit la ea și în mod profetic i-a spus că Dumnezeu a așezat-o chiar acolo în timpul exact pentru a face o lucrare. Ea ar fi putut alege s-o facă dacă ar fi vrut, și să fie binecuvântată de Dumnezeu, dar putea de asemenea fi încrezătoare că eliberarea nu v-a eșua chiar dacă s-ar fi decis să nu o facă. (Eстера 4: 14). Planul lui Dumnezeu merge înainte și El v-a aduce eliberarea printr-o altă sursă dacă-i necesar. El nu va da greș.

Dumnezeu mi-a spus că evenimentele pe care El le-a poruncit TREBUIE SĂ SE ÎNTÂMPLE. Când El poruncește, o forță ireversibilă este pusă în acțiune, pe care nimic n-o poate opri. TREBUIE SĂ SE ÎMPLINEASCĂ! Oamenii pe care El i-a inclus în planul Său de desfășurare, nu sunt fixați în mod ireversibil în acel plan pentru ei înșiși, numai dacă ei vor să fie. Dumnezeu a predestinat evenimentul, dar nu și indivizii. El a spus: „Dacă dai mâna cu Mine, atunci va fi bucurie și fericire pentru tine. Eu te-am ALES să-mi fi partener în marea Mea lucrare pe care o fac, dar nu te voi obliga la aceasta!”. Dumnezeu e la lucru! Vrajmașul e la lucru! Acestea sunt două forțe opuse, dar Dumnezeu deja a decretat că El e învingătorul!

Mulți creștini se roagă pentru cei dragi nemântuiți din familiile lor. Când îngerul mi-a adus mesajul că rugăciunile lor au primit deja răspuns, m-am gândit: „Asta înseamnă că ei toți sunt deja mântuiți?” „Nu Dumnezeu nu vrea să încalce dreptul de liberă alegere pe care El la dat, ci înseamnă că El v-a face tot ce-i necesar să-i aducă pe

oameni la punctul unde va fi ușor pentru ei să facă alegerea ca să-L slujească pe El.

Am auzit spunându-se că: „Este mai bine să fie mai greu pentru oamenii să vină la Dumnezeu, pentru că astfel îl vor aprecia mai mult”. Aceasta nu-i felul lui Dumnezeu de a lucra. El vrea cu adevărat să ușureze venirea la El și să împiedice prin toate mijloacele căderea de pe cale! Întreaga Lui dorință este pentru binele tău! Te iubește! El nu caută vreun motiv pentru a te lepăda, ci caută toate motivele pentru a te păstra! Din moment ce Dumnezeu a spus că rugăciunile îndreptate spre El au fost ascultate, cei care i-au încredințat pe preaiubiții lor în mâna Lui cu sinceritate și credință, pot să înceteze să se roage pentru ei, chiar acum! Îngerul a spus că ei pot să înceapă să-L laude pe Dumnezeu, chiar acum. El lucrează și a lansat forțele care să pregătească împrejurări în care acești oameni cu greu Îi vor rezista...

Apoi îngerul a spus: „Eu mă găsesc aici tocmai acum în fruntea unei cete mari de îngeri, pentru a netezi drumul, pentru a împrăștia vrăjmașii, pentru a îndepărta obstacolele și pentru a le spune oamenilor că inima lui Dumnezeu este caldă pentru ei”.

Apoi mi-a împărtășit multe adevăruri frumoase și în timpul acestei vizite, mi-am dat seama că acest înger era cel ce îi apăruse lui Zaharia cu un mesaj identic:

„... rugăciunea ta a fost ascultată...” (Luca

Acest mesaj pe care Dumnezeu mi l-a trimis prin Îngerul Lui, este o imagine în mnatură a inimii mari a lui Dumnezeu și a ceea ce face El astăzi. Îngerul mi-a spus că Dumnezeu este interesat în refacerea căminelor într-o unitate care ar fi plăcută înaintea Lui și pe care ar putea-o binecuvânta. Dorința Lui este să restabilească comunicarea între părinți și copii, să rupă barierele urii astfel încât ei să poată fi prieteni și să se bucure de relații

familiare minunate.

Dumnezeu și-a arătat interesul profund față de familie, formând căminul înaintea Bisericii. El vrea ca în cămin să fie o unitate minunată și prezența Lui să domnească așa ca într-o Biserică.

El a zis: „Vreau ca tații să simtă durerile familiilor lor. Vreau ca copii să știe că atunci când cel rău îi atacă, pot găsi acasă un braț puternic pe care să se lase. Vreau ca inimile mamelor să fie deschise și pline de compătimire pentru copii”. Desigur că fusesem conștient de faptul că Dumnezeu era interesat în familie, dar în urma spuselor îngerului acest lucru a devenit pentru mine mai real!

El a spus că scopul lui Dumnezeu, dorința Lui pe care vrea s-o realizeze în tot ceea ce face, este să iasă în calea copiilor răzvrățiți, să întoarcă inimile taților și ale mamelor înspre copii lor. El a spus: „Vreau să-i iau pe acei copii răzvrățiți, pe aceia care sunt neascultători și să-i aduc la punctul în care ar putea știi cu adevărat cât de desăvârșită este iertarea Mea. Vreau ca ei să știe că atunci când mă vor asculta, niciun lucru din trecut nu va mai mărturisi împotriva lor, în cartea vieții lor, sus în cer. Când Eu iert, nu numai că uit lucrul pe care L-am iertat, ci chiar uit că am iertat! Când vii la Dumnezeu data viitoare și spui: „Doamne, îmi pare rău că trebuie să vin iarăși; iată că este pentru a douăzecea oară că m-ai iertat. Oare mă vei ierta din nou?” El se va uita la tine și va zice: „Despre ce vorbești? Eu nu am nicio evidență despre faptul că te-am iertat. Cât despre Mine aceasta este prima dată când ai venit”. Ai știut că în felul acesta iartă Dumnezeu?

Am auzit multe predici despre faptul că Dumnezeu îi socotește neprihăniți pe oamenii temători de Dumnezeu, și cred că acest lucru este minunat! Dar Dumnezeu face încă un pas și spun: „Vreau să duc mesajul că Eu sunt gata să-L socotesc neprihănit pe cel păcătos” (Rom. 4: 5).

Expresia, „a socoti neprihănit”, înseamnă: „a socoti pe cineva fără pată ca și cum nimic nu ar fi păcătuit”. Dumnezeu a spus: „Din cauza capcanelor și atacurilor diavolului vreau ca poporul Meu să știe cât de desăvârșită este această neprihănire pe care o dă Dumnezeu! Vreau să pătrund în mințile, inimile și preocupările lor. Vreau ca ei să poată privi sus în ochii Mei și să știe că nu au de ce să-și plece capul și să se rușneze, pentru că atunci când îi privesc îi văd ca pe membri desăvârșiți ai familiei Mele”.

Îngerul mi-a spus că aş putea găsi un rezumat al acestui mesaj în Luca 1: 17. Am scos Biblia să văd dacă scria chiar așa și iată că era scris întocmai. Versetul se referea la vremea desfășurării unui alt mare capitol din planul Lui. Luca vorbea despre Ioan Botezătorul, despre ungerea Duhului și despre lucrarea dumnezeiască pe care urma s-o facă Ioan: „Va merge înaintea lui Dumnezeu în Duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători (sau răzvrătiți) la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El”. Dumnezeu a vrut să-i facă să experimenteze ce înseamnă într-adevăr a fi socotit neprihănt. El vrea să știi că este prietenul tău și nu dușmanul tău! El nu vrea să-ți facă rău, ci vrea să te ajute!

Apoi mi-a amintit despre întâmplarea din Fapte 27: 20, unde Pavel a fost naufragiat.

Am fost mișcat când am citit acest text. S-a stârnit o furtună teribilă și orice speranță s-a dus. Echipajul s-a lăsat mânat de vânt în disperare, pentru că simțeau că nu vor fi salvați. Dar în versetul 22, Pavel spune: „Acum vă sfătuiesc să fiți cu voie bună, pentru că niciunul din voi nu va pieri și nu va fi altă pierdere decât a corăbiei”. De unde știa Pavel acest lucru? „Un înger al Dumnezeului al căruia sunt eu și căruia îi slujesc, mi s-a arătat azi-noapte și mi-a zis: „Nu te teme Pavele; tu trebuie să stai înaintea

Cezarului; (Planul lui Dumnezeu era în desfășurare și El nu permitea ca ceva, de exemplu o furtună să oprească acele planuri) și iată că Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce merg cu corabia împreună cu tine”. Vouă părinților, Dumnezeu vă spun același lucru: „Ți-i dăruiesc pe toți cei ce merg cu corabia împreună cu tine”.

„De aceea, oamenilor liniștiți-vă – le-a zis Pavel – (Am vești bune pentru voi!), că am încredere în Dumnezeu, că se va întâmpla așa cum mi s-a spus”.

Se va întâmpla chiar așa cum a zis îngerul! Dar mulți nu l-au crezut. Sunt sigur că unii s-au gândit în sinea lor: „Să știi că omul acesta a avut halucinații din cauza furtunii care durează deja de prea multe zile”. Ei mai văzuseră și înainte oameni care și-au pierdut mințile din cauza furtunilor. Unii, sub pretextul aruncării câtorva ancore au slobozit și o luntre în mare și corăbierii căutau să fugă, dar Pavel a zis: „Mai bine ați face dacă ați asculta, Dumnezeu a făcut un plan ca să vă salveze, dar alegerea trebuie s-o faceți voi înșivă”. Soldații au tăiat funia și luntrea a căzut în apă.

Dumnezeu a avut un plan și a trimis o ceată de îngeri care au apucat partea dinapoi a corăbiei, au răsucit-o și au rupt-o în bucăți mărunte, astfel ca fiecare să aibă de ce să se prindă. Îngerul care-mi vorbea mi-a spus că în vremea aceea el era în fruntea unei cete de îngeri care trebuia să aibă grijă ca fiecare persoană să ajungă teafără pe țărm.

Fiecare dintre cei 276 care au fost salvați aveau alături un înger mare care veghea asupra lor! l-am întrebat pe înger dacă n-ar fi fost mai bine ca, cei de pe corabie să se fi înecat din moment ce erau niște adunături ordinare. Erau prizonieri, mulți dintre ucigași și oameni de cea mai de jos speță. Nu, marea minune s-a întâmplat, pentru că Dumnezeu vrea să salveze! Iisus nu a venit ca să judece lumea, ci ca lumea să poată avea viață prin El.

Deoarece Dumnezeu înaintează rapid în împlinirea planului Său dinainte rânduit, satana lucrează și el din rășputeri, voind să strice ceea ce face Dumnezeu, dar Dumnezeu spune că acest lucru nu-i va izbuti!

În Numeri 10: 35 citim că atunci când norul se ridica, iar chivotul și poporul erau gata să pornească, Moise spunea: „Scoală-te Doamne, ca să se împrăștie vrăjmașii Tăi!” Dumnezeu îi făcea de cunoscut când să spună acest lucru. Erau mulți vrăjmași ascunși de-a lungul drumului, și când Moise dădea semnalul, oștile îngerești din cer intrau în act, iune și se năpusteau asupra locului pe unde trebuia să treacă Moise și Israelii în călătoria lor, curățind calea de toți vrăjmașii, atât spirituali cât și fizici.

Ai știut că te găsești pe lista specială a lui Dumnezeu, pentru că cineva în familia ta îl iubește pe Iisus și-i cere să te mântuiască? Chiar dacă nu ți-ai predat încă viața Domnului, a venit deja o întreagă ceată de îngeri! El a dat deja porunca: „Vrăjmașii să fie împrăștiați!” Îngerii lucrează pentru a te scoate din tabăra celui și pentru a te așeza în Împărăția siguranței lui Dumnezeu. Ei îți îndepărtează obstacolele din cale, pentru că Dumnezeu a spus că tu te bucuri de o mare trecere înaintea Lui.

Dacă te-ai rugat pentru un membru al familiei tale și l-ai adus cu sinceritate la altar, încetează de a-l mai bate la cap! Nu-i mai predica! Ei sunt destul de îmboldiți și zoriți chiar acum de îngeri și Duhul Sfânt face o lucrare desăvârșită de propovăduire la inimile lor. Unul dintre îngerii mari care mi-a vorbit mai târziu mi-a spus că el a stat lângă Iosua când acesta din urmă a zis: „Ești dintre ai noștri sau dintre vrăjmașii noștri? El a răspuns: „Nu, ci eu sunt căpetenia oștirii Domnului...” Am venit ca o căpetenie, dar a unei alte oștiri și noi primim poruncile din cer. Dumnezeul tău care dă acele porunci știe care sunt nevoile.

O armată de îngerii este la lucru chiar acum, pretutindeni unde oamenii și-i aduc pe cei dragi cu sinceritate înaintea Lui. Numele aduse înaintea lui Dumnezeu sunt scrise pe o listă foarte specială. Acest lucru nu înseamnă că Dumnezeu se va opri numai la acele familii, ci El lucrează la inimile tuturor oamenilor atrăgându-i de pe toate drumurile vieții. În Psalmul 89: 33 - 37 citim despre această listă foarte specială. În acest text Dumnezeu spune că va face un legământ veșnic cu noi; este vorba despre promisiunile veșnice făcute lui David. Aceste promisiuni veșnice sunt: „că dacă copiii noștri se vor îndepărta de Dumnezeu atunci vor da de greu.”... atunci le voi pedepsi fărădelegile cu nuiua și nelegiuirile cu lovituri”. (Ps. 89: 32).

Vor veni peste ei vremuri grele, dar totuși, pentru că ți-am făcut o promisiune... nu-mi voi îndepărta deloc bunătatea de la ei, și nu-mi voi face credințioșia de minciună” (Ps. 89: 33). El va lucra la inima lor fără încetare îndemnându-i să se întoarcă la familia Lui. Nu i-am cerut acestui înger să-și dea numele, sau să-mi dea vreo scrisoare de acreditare, dar el a zis: „Pentru ca să fii liniștit sufletește în ceea ce privește autenticitatea acestei vizite, pentru a șterge orice îndoială din mintea ta, vreau să-ți dau câteva versete din Scriptură, referitoare la mine. Așa a și făcut! El era îngerul care a fost cu Zaharia, cu Pavel în naufragiu, cu Moise, pentru a-i împrăști pe vrăjmași și cu Iosua.

Astăzi răsună din nou strigătul de bătlie: „Scoală-te Doamne, ca să împrăștie vrăjmașii Tăi!” și numaidecât îngerii pornesc la acțiune!

Mă gândesc la șovăiala pe care am avut-o când a trebuit să transmit primul mesaj. Nu știam cum va fi primit, ce ecou va avea. Am petrecut 29 de ani în această comunitate, străduindu-mă să-l împărtășesc oamenilor pe

Cristos. Comunitatea îmi recunoștea lucrarea, o accepta și nu voiam să distrug munca mea de o viață, într-o singură seară, spunându-le despre o experiență care ar fi stârnit îndoieli și poate ar fi îndepărtat poporul.

Îngerul mi-a spus să transmit mesajul, dar nu am putut. Am așteptat trei săptămâni și la miezul nopții aceleași mâini puternice care m-au apucat de brațe prima dată, m-au ridicat în pat și îngerul mi-a zis: „Nu ai transmis mesajul”. Știam că sunt în încurcătură! Și deoarece mai șovăiam, l-am întrebat: „Din moment ce ești aici, de ce nu te-aș putea prezenta oamenilor, ca să le spui tu?” El a răspuns că Dumnezeu nu i-ar îngădui să facă acest lucru, așa că trebuia să-l fac eu însumi.

Am fost foarte atent când am vorbit despre aceste adevăruri în Biserică, pentru că îngerul era acolo ca să se asigure că voi transmite mesajul în întregime. El mi-a zis: „Chiar dacă nu voi transmite eu mesajul adunării, vreau să știi că voi fi acolo și voi avea cu mine o întreagă armată de îngeri”. Eram foarte emoționat, știind că îngerii asistau la serviciul divin! Mi-a mai spus că în seara aceea, acolo vor fi mai mulți îngeri decât oameni! Cât doream să-i fi putut cristaliza, pentru a-i face vizibili!

Când am transmis bisericii noastre acest prim mesaj, Dumnezeu mi-a dat o confirmare că acest lucru era de la EL! Cineva a dat o casetă cu, „VEȘTI BUNE” unui prieten care era în vizită aici, din Canada. Într-o sâmbătă noaptea pe la ora două, soția mea a ridicat receptorul și mi l-a întins zicând: „Cineva plânge de-a binelea și nu pot înțelege nimic”. I-am spus omului care vorbea să se liniștească ca să-l pot înțelege. El a zis: „Vorbesc de aici din Canada; cineva mi-a dat o casetă de la dumneavoastră. Împreună cu câțiva prieteni am hotărât să facem o petrecere strașnică în noaptea aceasta, să fim cu voie bună și să ne distrăm pe seama unuia care vorbește despre

îngerii.

Ne-am gândit că acesta ar fi lucrul cel mai amuzant care s-a pomenit vreodată, așa că după ce ne-am adunat, ne-am dus la restaurant. Ne-am luat paharele cu bere și ne-am așezat în jurul mesei. Intenționam să ascultăm caseta de câteva ori și să ne prăpădim de râs! Credeam că va fi o adevărată explozie! Am pornit casetofonul, dar niciunul dintre noi nu s-a atins de bere. Cam peste cinci minute, câțiva dintre noi au început să plângă; pe urmă și alții au făcut la fel. Eram 17 în total.

Am ascultat caseta de trei ori și cineva a zis: „Ce vom face, trebuie să facem ceva!” Nu știam ce hotărâre să luăm. Eram ca năuciți. În cele din urmă unul dintre noi a spus:

„De ce nu-l sunăm pe el – pe pastorul acela?” Astfel au chemat informațiile și au obținut numărul meu. După ce mi-a relatat povestea cu ascultatul casetei, m-a întrebat rugător:

„Ce să facem?” Eu i-am răspuns: „Dumnezeu a însoțit această casetă până în Canada, prin Îngerii Lui și El vrea să vă predați viața lui Dumnezeu. Puneți-vă mâna în mâna Lui, chiar acum!”

După ce omul s-a rugat cu mine la telefon, a spus: „Viața mea începe doar astăzi. Mă întorc la cei 16 să le spun ce să facă, să-și predea viața lui Dumnezeu”. Aleluia!

De șase ori am fost chemat la telefon în prima săptămână, ceea ce mi-a confirmat că acest mesaj era de la Dumnezeu și că trebuia să-l împărtășesc lumii. Niciunul dintre cei ce mă sunaseră nu mă cunoștea și niciunul din ei nu auzise caseta, cu excepția omului din Canada. Altă dată telefonul a sunat dis-de-dimineată; era un om din Wyoming care mi-a zis: „Mă simt ca un neghiob. Nu știu de ce v-am sunat”. „Bine, dar totuși de ce m-ați sunat, trezidu-mă așa, cu noaptea-n cap?” „Poate că nu credeți, dar azi-noapte am

auzit un glas puternic care mi-a zis: „Sună-l pe pastorul Buck din Boise, Idaho. Credeam că mi s-a părut, de aceea nu i-am dat importanță, dar peste câteva minute am auzit aceeași voce, spunându-mi cu mare autoritate: „Vreau să-l chemi pe pastorul Buck din Boise, Idaho!”

Mă simțeam atât de presat și în cele din urmă am sunat informațiile să văd dacă există vreun pastor Buck în Boise, Idaho. Ei mi-au dat numărul dumneavoastră și iată-mă aici la telefon. Nu știu de ce v-am chemat, dar mi s-a spus să vă chem și acum iată-mă”. AM ȘTIUT CĂ ÎNGERII ERAU LA LUCRU!

„Eu știu de ce m-ați chemat - i-am zis eu l-am condus la picioarele Domnului. Pe urmă l-am întrebat dacă avea în familie pe cineva, poate vreo rudă care-l cunoștea pe Dumnezeu.

„Am o soră sonată care îl cunoaște pe Dumnezeu sau cel puțin așa zice. Am ascultat-o o dată, dar nu i-am dat crezare!”

„Din cauza acestei surori sonate a Dumneavoastră, vă bucurați de o mare trecere înaintea lui Dumnezeu. El a promis că va lucra la inima dumneavoastră și că nu va înceta lucrarea până nu veți fi mântuit!”

M-am bucurat cu adevărat când un alt om s-a oprit pe la noi; era îndurerat pentru sora lui care nu-l cunoștea pe Dumnezeu. Când a auzit că îngerii merg să-i aducă pe oameni la cei ce le pot propovădui mântuirea, a îngenuncheat și a zis: „Doamne, o aduc pe sora mea și familia mea înaintea Ta și Te voi lăuda pentru ceea ce vei face”. Chiar în săptămâna aceea sora lui l-a primit pe Iisus ca Mântuitor și Domn și acum Dumnezeu lucrează la inima celorlalți membri ai familiei.

Din toate părțile sosesc știri în legătură cu faptul că acești îngeri îi aduc pe oameni la punctul în care ei pot lua o hotărâre pentru Cristos. Mesajele lui Dumnezeu și

mântuirea Lui fac ocolul pământului.

Îngerul a subliniat și faptul că trebuie să ne pregătim, să fim vegheatori, pentru a-i ajuta pe cei ce vor veni la noi. Pe urmă a zis: „Voi ați acceptat învățătura că Iisus este ușa și calea și voi îi aduceți pe oameni la ușă, dar Dumnezeu vrea să știți că și voi sunteți uși”. Iisus a spus: „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, tot așa vă trimit și Eu pe voi”.

El ne-a trimis exact așa cum a fost trimis și El. Noi suntem o ușă spre Cristos și El este o ușă spre Dumnezeu.

Iisus a spus: „Adevărat adevărat vă spun că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu, ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl” (Ioan 14: 12). Nu numai că ne-a dat Duhul Sfânt, dar ne-a încredințat și misiunea Sa!

Iisus ca și canal uman al lui Dumnezeu a fost ușa prin care oamenii l-au găsit pe Dumnezeu. *Și Cuvântul (Cristos) s-a făcut trup și a locuit printre noi...*” (Ioan 1: 14). Oamenii care nu-l pot găsi pe Iisus în lumea această, ne pot găsi pe noi! Astăzi mulți oameni sunt uși sau canale prin care semenii lor îl găsesc pe Cristos ca Mântuitor.

Iisus a spus: „*Eu sunt lumina lumii*”, în Ioan 8: 12, iar în Mat. 5: 14 El a zis: „*Voi sunteți lumina lumii*”. Acest fapt nu-i conferă omului divinitate, pentru că noi nu suntem Iisus, dar suntem, ușile umane și „lumina lumii” de care se folosește El, pe acest pământ! El vrea să ne purtăm cu aceeași autoritate cu care se poartă îngerii și să nu ascultăm de codirile și obiecțiile celor ce vin la noi.

Când Duhul atrage și cheamă oamenii, ei deseori refuză să asculte și obiectează cu înverșunare, dar îngerii nu țin seama de împotriviri. Ei au poruncă să-i aducă la un punct în care pot să-l refuze pe Iisus. Dacă-l refuză, îngerii încep ciclul iar și iar de la început, așa cum sunt călăuziți de Duhul.

Nu oricine îți iasă în cale este adus de Duhul, dar Dumnezeu vrea să fii îndeajuns de sensibil pentru a auzi cuvintele ce le spun oamenii pe care-i întâlnești și să simți descurajarea lor. Trebuie să le spunem că îngerii sunt trimiși să lucreze la inima lor și ei nu pot să dispună de ei înșiși întorcând spatele și refuzând pur și simplu să asculte îndemnul Duhului. Dacă fac așa, îngerii vor începe ciclul de la început! Și dacă refuză din nou, îngerii vor începe încă odată. Ei nu se descurajează. Ei primesc toate poruncile din cer. Slăvit să fie Dumnezeu!

Noi putem vorbi în Numele lui Iisus, pentru că avem autoritate de la El. Când cineva spune cu sinceritate „Iisuse Te accept”, este responsabilitatea noastră să le aducem la cunoștință că Dumnezeu i-a acceptat. Dumnezeu ne-a dat această autoritate prin Iisus. Noi suntem reprezentanții Lui!

Putem spune acest lucru, pentru că Dumnezeu ne va sprijini în orice lucru făcut în conformitate cu Cuvântul Lui. *„Pe oricine îl veți dezlega”* - a zis El - *„îl voi dezlega și Eu”*.

Vestea bună pentru tine astăzi este că pe Dumnezeu îl interesează vital fiecare persoană și fiecare familie și că El trimite chiar și îngeri mesageri pentru a-i aduce pe cei ce sunt departe de El, înapoi în familia Lui. El îi iubește pe oameni cu adevărat!

CAPITOLUL 3

Lucrarea îngerilor

S-a făcut lumină și iată în fața mea, doi dintre cei înalți oameni pe care i-am văzut vreodată! Din ei pulsau curenți puternici de radiații. Era cât pe ce să cad, dar m-a sprijinit mâna puternică a unia dintre aceste ființe care aveau peste doi metri. AM AUZIT CĂ-MI SPUNEA: „EU SUNT GABRIEL” da mu putea fi... el n-a mai fost văzut de secole întregi.

Văd oare bine sau ESTE EL ÎNTR-ADEVĂR AICI... ÎN CASA MEA?

Prin mesajele însuflețitoare aduse de îngerii, Domnul m-a făcut să înțeleg adânc lucruri pe care nu le-aș fi învățat niciodată prin studiu intensiv. Când Domnul mi-a adus aceste adevăruri emoționante nu m-a întrebat dacă le pot ajusta pentru a le potrivi cu concepțiile mele doctrinale sau cu poziția pe care am ales-o, El nici măcar n-a procedat ca și cum ar ști de vreo poziție, ci a zis simplu: *„Iată ce se va întâmpla!”*

În copleșitoarea prezență a îngerilor lui Dumnezeu m-am simțit adesea ca Maria care a zis: *„Facă-mi-se după cuvintele tale!”* (Luca 1: 38). Când Pavel a spus: *„Un înger al Dumnezeului al căruia sunt eu, și căruia îi slujesc, mi s-a arătat azi-noapte”* (Fapte 27: 23), el știa că aceste cuvinte rostite de îngerii se vor împlini! Tot astfel și eu ȘTIU că aceste mesaje care au venit din inima lui Dumnezeu vor lucra continuu la depopularea iadului de viitorii lui locuitori.

Aceste adevăruri sunt vitale și reale! Doar simpla prezență în sine a acestor mărețe ființe îngerești, care vin direct de la Tronul lui Dumnezeu este atât de copleșitoare, încât n-aș putea judeca vreodată pe cineva pentru faptul că a căzut cu fața la pământ înaintea uneia dintre ele! Nu-i voi judeca nici măcar pe acei puțini la număr, menționați în Biblie care au avut dorința de a li se închina, chiar dacă n-au făcut-o!

Prin spusele îngerilor, adevăruri simple, de bază au de vânt vii și reale pentru mine! Ei au scos în evidență, aducând în centrul atenției mele, anumite părți din Scriptură pe care niciodată nu le-aș fi putut înțelege altfel. Acestea sunt principii biblice simple, pe care Dumnezeu mi-a permis să le văd prin ochii Lui, dar desigur că nu am evitat Biblia pentru a le putea vedea. Dumnezeu le-a așezat

acolo cu mult timp înainte, dar solzii de pe ochii noștri duhovnicești ne-au împiedicat să le vedem.

Fiecare adevăr pe care aceste ființe îngerești mi l-au făcut real, au avut ca suport Cuvântul lui Dumnezeu. După aceste descoperiri glorioase, adevărurile dificile au devenit simple! Cum de nu le-am descoperit până acum! Ele sunt atât de evidente și atât de frumoase și fiecare dintre aceste mesaje pune în evidență jertfa lui Iisus, pentru că îngerii nu vorbesc ***niciodată*** despre planul etern al lui Dumnezeu fără a aminti jertfa Fiului Său. În mesajele lor, întotdeauna își are locul ei și moartea ispășitoare a lui Iisus!

Am petrecut câțva timp meditănd la aceste lucruri. Trebuie să înțelegi bine că nu poți să închizi ușa la o experiență copleșitoare ca aceasta, alungând-o din mintea ta zicând:

„Ei bine, asta-i tot! Am primit mesajul, am avut această experiență, și acum să mergem mai departe la faza următoare!

Este absolut imposibil! Înfrorarea experienței și prezența copleșitoare a lui Dumnezeu sunt lucruri pe care nu mi le pot scoate din minte nici chiar atunci când închid ochii noaptea. Din cauza acestor vizite îngerești, în subconștientul meu există tot timpul o venerație față de Dumnezeu, prezența Lui și realitatea existenței Lui. Este foarte important faptul că aceste vizite au adus la cunoștința oamenilor că Dumnezeu trăiește și că El nu i-a uitat.

Nu știu dacă voi mai fi vizitat de îngeri. Oricum, vizitele de până acum au avut asupra vieții mele un asemenea efect pe care nu-l va șterge din inima și mintea mea nimic de pe pământ sau chiar din cer! Dumnezeu îi pregătește pe oameni, și în pregătirea lui ne include și pe noi, simt aceasta, pentru revenirea lui Cristos. Dumnezeu ne pregătește, eliberându-ne de temeri și robii și dându-ne

putere de *a fi*, și apoi putere de *a face*! Dumnezeu este în mișcare!

În ciuda faptului că El vrea ca noi să avem ochii ațintiți spre mesaj și nu spre mesager, nu-l putem ignora pe mesager. Un simțământ de respect și teamă mă înconjoară când mă gândesc la bunătatea lui Dumnezeu de a trimite vești poporului Său prin ființe îngerești.

Când mă uit la un înger și-l aud spunând că Dumnezeu ne poartă de grijă îmi dau seama că în fața ochilor mei se află nu numai îngerul, ci prezența lui Dumnezeu însuși, care ne poartă de grijă îndeajuns pentru a trimite acest mesaj inimilor noastre.

Uneori sunt și lucruri care sună puțin hazliu în spusele îngerilor sau în lucrarea pe care o fac, dar întotdeauna îi înconjoară o atmosferă minunată de sfințenie și înfiorare, pentru că vin direct din prezența lui Dumnezeu și gloria Lui îi însoțește.

Chiar dacă aș **f** avut doar o singură întâlnire cu ei aș fi fost foarte mulțumit, pentru că aceasta este o experiență pentru o viață întreagă. Totuși, la câteva săptămâni de la prima întâlnire, îngerul m-a vizitat a doua oară, întărind mesajul pe care mi-l dăduse. Și lucrurile nu s-au oprit aici... Aproximativ după cinci săptămâni, când m-am dus la culcare, am observat o lumină albăstruie care venea dinspre casa scărilor. Știam că era prea slabă pentru a fi lumina din casa scărilor, de aceea am crezut că s-ar fi putut să fi lăsat vreo lumină aprinsă într-una din camerele de la parter. M-am sculat și am pornit în jos, pentru a stinge lumina.

Eram cam la jumătatea scărilor când s-a făcut lumină.

În fața mea stăteau doi oameni dintre cei mai mari pe care îi văzusem în viața mea! Am fost șocat! Nu eram propriu-zis speriat, dar din ei, care locuiau în strălucirea

prezenței lui Dumnezeu, ieșea o asemenea radiație de putere divină, încât n-am mai putut sta în picioare. Genunchii mi s-au îndoit și eram pe punctul de a cădea. Una dintre aceste ființe uriașe și-a întins mâna, m-a apucat și mi-am recăpătat puterea.

El s-a prezentat foarte simplu și mi-a spus că era Gabriel. Eram buimăcit! Putea acesta să fie același Gabriel despre care am citit în Biblie? Primele vizite nu mi-au inspirat nici pe de parte o asemenea venerație ca și aceasta, pentru că îngerul stătea în fața mea tot atât de clar vizibil ca și un om pământean și mi s-a prezentat ca Îngerul Gabriel! Este imposibil să-mi descriu sentimentele de venerație și uimire! apoi m-a prezentat celui de al doilea înger pe care-l chema Chrioni. *Chrioni*? Acesta este un nume neobișnuit de care nu am auzit niciodată. De ce nu l-a chemat: Mahalael sau Tubalcain, sau Shadrac, Meșac sau Abednego, Asyncritus, Phlegon, Philologus.

Sosipater, or Onesiphorus? Niciodată nu m-am gândit că toți îngerii au nume și o fizionomie aparte!

L-am întrebat pe Gabriel: „De ce ați venit voi doi aici?” și el mi-a răspuns doar, că Duhul Sfânt i-a trimis, și numaidecât a început să-mi spună câteva adevăruri frumoase. Teologic știam că Duhul Sfânt era pretutindeni în același timp, dar acest lucru a primit pentru mine un înțeles nou când mi-a spus că Duhul controlează și conduce întregul pământ culegând semnalele de pretutindeni, în același timp. El aude chiar și zgomotul făcut de o pasăre care cade la pământ, oriunde ar fi! El aude pașii cei mai ușori și le poartă de grijă! „Domnul este în Templul Lui cel Sfânt, Domnul își are scaunul de domnie în ceruri. *Ochii Lui privesc și Pleoapele Lui cercetează pe fiii oamenilor*” (Ps. 11: 4).

Îngerul mi-a zis că privind ce se întâmplă pe tot cuprinsul pământului, Domnul a descoperit o întăritură de

forțe satanice care au plănuit să mă atace. Duhul nu numai controlează, ci trimite și ordine, astfel la porunca lui Dumnezeu îngerii erau tocmai aici în Boise, Idaho, pentru a înfrânge vrăjmașul.

Eram puțin îngrijorat, pentru că n-aș fi vrut ca îngerii să stea la mine în casă, dacă cel rău avea de gând să pornească un atac. (Aș fi vrut să fie afară la luptă!) Dar el mi-a spus: „Noi am terminat deja lupta!”

L-am întrebat dacă în mod obișnuit ei vin ca răspuns la o chemare după ajutor.

„Nu” - mi-a răspuns - „dacă Duhul ar fi așteptat până când tu ai fi știut despre un atac, ai fi deja în necaz! Acest lucru nu este nimic neobișnuit. Noi respingem în continuu vrăjmașul și-l punem pe fugă!”

Pe urmă mi-a spus să privesc pe fereastră. Am privit și iată că pe aleea care duce la garaj erau cam 100 din acei îngeri mari luptători. Își terminase deja slujba și mai schimbau între, ei, așa, câteva cuvinte. A fost un simțământ plăcut să știu că Dumnezeu are căi și mijloace pentru a purta de grijă poporului Său.

Gabriel mi-a vorbit despre duhurile răutății care lucrează foarte intens astăzi în lume. Duhurile înșelătoare întreprind atentate sinistre, pentru a-i abate pe oamenii lui Dumnezeu de la Cristosul cel viu. Cristos vrea să fie pentru fiecare din noi o persoană vie, care pulsează, dar din cauza acestor forțe vrăjmașe, unii oameni și-au abătut privirea de la Iisus și au început să se uite la învățători. **Parte din acești învățători disecă și categorisesc Biblia până când Cuvântul își pierde viața.** Gabriel mi-a zis: **„Citește Cuvântul, hrănește-te cu el, lasă-l să devină Cuvântul cel Viu pentru tine, nu numai coloane de adevăruri și păreri ale oamenilor”**. El zicea că în lumea de astăzi Cristos este cunoscut ca un Cristos al tablei, al diagramelor, un Cristos tipărit sau chiar un Cristos al

flanelografului (și Computerului). Dar El a spus că vrea să fie cunoscut ca și **Cristosul cel Viu, venind la noi de pe paginile Bibliei!** Aleluia!

Am simțit că de acest mesaj era într-adevăr nevoie. El a adăugat că deși studiul biblic pare a fi un lucru duhovnicesc, unii ar învăța întotdeauna și niciodată nu ar pune în practica cele învățate, pentru că cu timpul, cunoștințele dobândite, ale unui studiu sau ale unei doctrine, sunt depășite, trebuie să înceapă totul de la început. Îngerul mi-a zis: „Hrănește-te cu Cuvântul!” și a repetat: „Hrănește-te cu Cuvântul! Nu te fixa pe Cuvântul disecat, rupt în bucăți mici și analizat pe secțiuni. Păstrează-l ca și Cuvântul Viu!” Acest lucru este emoționant, pentru că nu există niciun substitut pentru

Cristos cu tine și în tine!

El mi-a vorbit despre diferite tipuri de îngeri ca de exemplu, îngeri care dau slavă, îngeri închinători, îngeri slujitori și îngeri luptători. indiferent de funcția lor, scopul lor cel mai înalt este să preamărească Numele lui Iisus! Când Numele acesta este pronunțat în cer sau aici pe pământ, ei cad cu fața la pământ și I se închină, pentru că El este nespus de înălțat!

Într-o noapte, în timp ce Gabriel și Chrioni vorbeau cu mine, a apărut dintr-odată o străfulgerare de lumină pură, albăstruie, cu un diametru de aproximativ 50 cm, de la tavan până la pardoseala camerei noastre de studiu.

În clipa în care a apărut lumina, amândoi îngerii au căzut cu fața la pământ. Au stat așa cu fața în jos, cel puțin cinci minute, fără vreo mișcare sau fără să scoată vreun sunet. Nu știam ce să fac, așa că m-am plecat pe mâini și genunchi și L-am proslăvit pe Dumnezeu.

Ei niciodată nu mi-au spus ce a fost asta, dar eu cred că așa cum lui Saul i-a apărut pe drumul Damascului o lumină strălucitoare, această ar fi putut fi tot așa o apariție

a lui Iisus sub forma unei lumini strălucitoare. Pentru mine a fost copleșitor!

Unele dintre experiențele unice cu care m-a binecuvântat Dumnezeu sunt atât de incredibile din punctul nostru de vedere omenesc, încât mi se întâmplă adesea să ezit să le împărtășesc în public. Iată una dintre ele:

Într-o noapte, în timpul unei vizite, Gabriel mi-a spus că Dumnezeu mi-a trimis un mic dar pentru puterea și energia mea, și mi-a înmănat un biscuit rotund, cu un diametru de aproximativ 15 cm. și gros de 2 cm. care arăta ca o pâine.

Mi-a spus s-o mănânc și așa am și făcut. Avea gust de miere. După ce am terminat biscuitul, mi-a dat un polonic ca de argint plin cu ceva ce părea a fi apă. Am băut-o până la ultima picătură și dintr-odată a venit peste mine o dorință copleșitoare de a-l proslăvi și de a-l adora pe Dumnezeu. Râuri de laudă tălăzuiau, revărsându-se din adâncul ființei mele, îndreptându-se în sus, spre Dumnezeu și zile întregi după ce am băut acest lichid am avut o senzație de „efervescentă” prin venele mele. Eram copleșit de un sentiment plăcut, de nedescris și înveselitor.

Efectele au fost uimitoare, pentru că în prima zi după ce am mâncat biscuitul și am băut apa AM SLĂBIT 5 lbs. (2, 27 kg.)

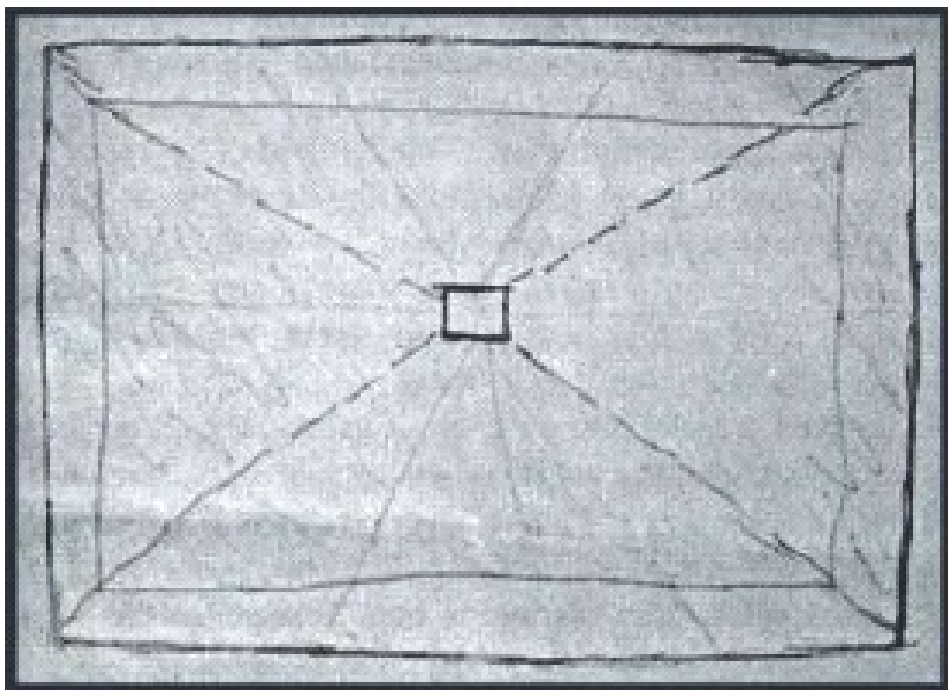
A doua zi AM MAI SLĂBIT 5 lbs. (2, 27 kg.) A treia și a patra zi TOT CÂTE 5 lbs. (2, 27 kg.)

Pe urmă stera redus la aproximativ 1 lb. (450 gr.) pe zi. Eram puțin obez și acum mi-am revenit la normal. Înainte, când fugeam mi se îngreua repede respirația, dar acum nu mai am deloc crize de respirație. Puterea și vigoarea îmi sunt fantastice!

Slavă lui Dumnezeu pentru Cuvântul Său veșnic Biblia care este ghidul nostru în toate lucrurile. În Biblie

găsim întâmplarea lui Ilie care era slăbit de foame, dar Dumnezeu a trimis un înger să-i ducă ceva de mâncare. După aceea el a mers 40 de zile și 40 de nopți fără să mănânce! Cuvântul lui Dumnezeu este confirmat în mod constant, prin împlinirea Scripturilor astăzi la fel ca și în trecut, de-a lungul întregului plan al lui Dumnezeu.

Un altul dintre multe adevăruri frumoase pe care mi le-a dat Dumnezeu prin gura Îngerului Gabriel este că tot ce a promis Dumnezeu este deja un fapt împlinit, în ceea ce privește cartea lui Dumnezeu din cer. Această afirmație a fost foarte dificilă pentru înțelegerea mea, de aceea Gabriel a luat creionul pe care-l aveam în mână și a făcut o schiță în ciornă, reprezentând rama unui tablou. Iată o fotografie a schiței actuale pe care a desenat-o pe un blocnotes galben, în timp ce-mi explica.

Tot ce a promis Dumnezeu este terminat în acest tablou. Dar îngerul a zis: „Iată o părticică mică în centru, reprezentând un lucru neclar pentru tine - lucru neterminat încă, în prezentul pământesc. Tu îți petreci desoeri timpul, privind la aceste lucruri, până când părticica aceea mică se extinde și umple rama, ascunzând în întregime ceea ce a făcut Dumnezeu. Dacă tu vei privi la Iisus în loc să privești la probleme, vei vedea tabloul complet”.

În Isaia 43: 2, Domnul a spus: „Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine”. Dacă te uiți la apele necazului, atunci nu vei vedea tabloul, dar dacă te uiți la Iisus, această părticică mică care pare atât de amenințătoare pentru tine, trebuie să se retragă și atunci vei vedea tabloul complet cu tot ce a promis Dumnezeu.

Mulți m-au întrebat dacă Gabriel mi-a spus ceva despre întoarcerea lui Cristos. Nu mi-a spus nimic, dar l-am întrebat eu. Am aflat că Gabriel are acces la orarul tuturor evenimentelor care au fost prezise, dar Dumnezeu a păstrat timpul revenirii Lui Cristos ca un secret deosebit pentru Sine. „Un lucru pot să-ți spun” - a zis el - „în Curțile Cerului este o mare forfotă și o mare pregătire. Numai după înălțarea lui Iisus după înviere a mai fost o asemenea agitație în cer cum este acum”. Aleluia!

Acești îngeri vorbeau între ei într-o limbă cerească și primeau constant mesaje de la Duhul Sfânt. Deseori când primeau știri râdeau și erau extrem de fericiți. Evident că acestea erau vești de mari victorii pe care le sărbătoreau.

În timp ce Gabriel vorbea cu mine, Chrioni, celălalt înger, se juca cu Queenie, câinele meu, gândindu-i urechile, răsturnându-l pe spate și amuzându-se cu el... Queenie plescăia de plăcere. Aș fi dorit ca el să fi putut vorbi, pentru a afla impresiile lui; a avut o experiență rară pentru un câine și s-a purtat ca și cum ar fi simțit că a fost

într-adevăr ceva deosebit!

Gabriel s-a dus la ușă și a întins mâna ca să apuce clanța... Zicea că trebuia să plece din cauza unei chemări urgente a Duhului, dar a zis: „L-am rugat pe Chrioni să stea cu tine în timp ce voi fi plecat. Mă întorc numaidecât”.

A fost așa de ciudat faptul că în timp ce MĂ UITAM LA EL S-A FĂCUT NEVĂZUT. Nu s-a produs niciun fulger, niciun sunet, nimic. Pur și simplu a dispărut! Cu o clipă înainte vorbeam cu un sol foarte solid, musculos și în momentul următor nu mai era nimic! Tot ce puteam vedea era locul în care a stat. S-a făcut complet nevăzut!

Toți par a fi interesați să știe ceva despre înfățișarea fizică a îngerilor. Nici măcar doi dintre ei nu seamănă unul cu celălalt. Au înălțimi diferite și fiecare dintre ei își poartă părul altfel, având înfățișări complet deosebite. Chrioni își poartă părul ca mulți dintre bărbați de astăzi și arată cam de 25 de ani. Nu știu ce greutate ar putea avea în pounds sau kilograme pământeste, dar oaspetele meu are în jur de 400 lbs, sau 181 kg. Este uriaș de aproximativ (7 ft +) 2, 20 m, sau poate și mai mult. Adesea poartă o cămașă stil pulover de culoare maro și niște pantaloni maro puțin largi; pare îmbrăcat ca de fiecare zi, dar ordonat. Cămașa se încheie la gât cu ceva ce pare a fi niște șireturi.

Gabriel apare deseori într-o tunică lucitoare albă, cu o încingătoare strălucitoare de aur, lată de aproximativ (5") 13 cm, pantaloni albi și pantofi foarte bine lustruiți de culoarea bronzului. Părul lui are culoarea aurului!

Motivul pentru care adineaori am văzut lucirea aceea albăstruie venind din casa scărilor, era că întreaga lor îmbrăcăminte iradia o lucire multicoloră! Pielea lor radia de asemenea! Și ochii aceia - i-aș recunoaște oriunde! Erau ca niște globuri de foc, dar în privirea lor puteai simți cu adevărat atâta milă și căldură! Aveam impresia că privirea lor trecea prin mine! Am înțeles ce a vrut să spună

Ioan când a descris întâlnirea Lui cu Iisus, în primul capitol din Apocalipsa, unde zice că ochii Lui erau ca

„Para focului”.

Șederea în prezența lui Dumnezeu este un lucru mare; dă naștere la strălucire sau radiație. Când Moise a fost cu Dumnezeu timp de 40 de zile și 40 de nopți, a trebuit să i se pună pe față o mahramă după ce a coborât de pe munte. Fața lui strălucea atât de tare încât nu-l puteau privi! Pe muntele schimbării la față, când Moise și Ilie au coborât direct din cer și au stat de vorbă cu Iisus, ucenicii ziceau că „îmbrăcămintea i s-a făcut albă, strălucitoare”. El strălucea în toată puterea cuvântului!

În timpul unei vizite, Chrioni a zis că Dumnezeu i-a îngăduit să răspundă la întrebările pe care le-aș avea. Am, fost atât de copleșit încât pur și simplu nu am știut ce să-l întreb! Am fost copleșit de atmosfera minunată de sfințenie din prezența lui și era o mare bucurie în prezența lui. În cele din urmă, mi-am adunat ceva curaj și l-am întrebat ce fac îngerii în răstimpul dintre aparițiile lor cunoscute. În Biblie există și intervale de trei sau patru sute de ani în care nu se scrie nici măcar un cuvânt despre îngeri.

„Ce faceți ca să nu vă plictisiți?”

El s-a uitat la mine foarte nedumerit când i-am pus această întrebare.

Apoi mi-a răspuns cu vocea cea mai adâncă și mai caldă pe care am auzit-o vreodată: „Acele apariții menționate în Biblie au avut loc numai atunci când Domnul a deschis ochii oamenilor ca să ne poată vedea, dar noi întotdeauna trebuie să-i ajutăm pe oameni, TOT timpul suntem ocupați!” Îngerii sunt ființe ale eternității. Timpul nu înseamnă nimic pentru ei! Vârsta nu înseamnă nimic pentru ei!

Cu Chrioni am discutat alte subiecte decât cu

Gabriel, și anume subiecte privitoare mai ales la lucrarea lor. El mi-a vorbit despre responsabilitatea pe care o au îngerii de a avea grijă și de oamenii răi, care nu-l cunosc pe Dumnezeu. El mi-a zis: „Niciodată nu poți înțelege adâncimea dragostei lui Dumnezeu, pentru că ea este prea mare!” Este atât de uimitor să vezi cum unii oameni îl înjură și cum îl urăsc pe Dumnezeu, cum Îi întorc spatele și totuși brațele Lui continuă să stea întinse, pentru că El îi iubește atât de mult!

L-am rugat pe Chrioni să-mi vorbească despre experiențele lui cele mai interesante.

Una dintre cele mai emoționante întâmplări, mi-a amintit de vârsta pe care trebuia s-o aibă; îngerii au fost creați înainte de a fi fost făcut pământul. Chrioni a ajutat la călăuzirea poporului Israel, pentru a-i scoate din țara Egiptului. El a zis: „Dumnezeu ne-a dat dreptul să-i pedepsim pe Egipteni și să folosim oricare din armele lui Dumnezeu. Aruncam în ei cu fulgere, le scoteam roțile carelor!”.

Nu mi-a spus că s-ar fi amuzat cu asta, dar a zis că această întâmplare i-a rămas fixată în minte din cauza biruinței minunate a poporului Israel, când Marea Roșie a fost împinsă înapoi ca ei să poată trece.

Mi-a mai vorbit despre un alt eveniment interesant, când Israelul se găsea într-un marș forțat: „Oamenii din Gabaon au trimis să spună lui Iosua, în tabăra din Ghilghal: „Nu părăsi pe robii tăi, suie-te la noi în grabă, izbăvește-ne, dă-ne ajutor, căci toți împărații Amoriților care locuiesc pe munte s-au strâns împotriva noastră”. Iosua s-a suit din Ghilghal, el și toți oamenii de război cu el, și toți cei viteji. Domnul a zis lui Iosua: „Nu te teme de ei, că îi dau în mâinile tale și niciunul din ei nu va putea să stea împotriva ta!” (Iosua 10: 5 - 8).

Dumnezeu a decretat că Israelul va fi biruitor, așa că

biruința *a trebuit* să fie a lor, dar ei erau prea obosiți ca să lupte!

Chrioni mi-a spus că îngerii aveau poruncă *intervină*, dar să nu se *interfereze* în ceea ce făcea Dumnezeu în cursul normal al vieții oamenilor.

Ei aveau o amintire extraordinară de pe vremea când un grup de îngeri luptători făcuseră niște bucăți de grindină uriașă pe care au aruncat-o pe capul dușmanilor:

„Pe când fugeau ei dinaintea lui Israel și se pogorau din Bet-Horon, Domnul a făcut să cadă din cer peste ei niște pietre mari până la Azeca, și au pierit; cei ce au murit de pietrele grindinei, au fost mai mulți decât cei uciși cu sabia de copiii lui Israel”.

(Iosua 10: 11).

Ființele îngerești îi ajută în mod continuu pe oameni în multe feluri, în zilele noastre. Multe coincidențe aparente nu sunt decât lucrarea îngerilor! Noi nu ne-am dat seama pe deplin de felul în care Dumnezeu își folosește oștile cerești, pentru a-și face lucrarea, din cauza informațiilor limitate pe care le avem despre îngeri. Dumnezeu i-a permis lui Pavel să vadă puterea acestor forțe, de asemenea și lui David care a vorbit despre numărul colosal al îngerilor și măreția puterii lor. Pavel spunea că fiecare dintre ei este trimis de Dumnezeu să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea (Evrei 1: 14).

Desigur că Dumnezeu nu vrea ca noi să ne închinăm îngerilor, dar vrea să fim conștienți de existența și importanța lor în viețile noastre astăzi. Ei nu sunt numai povești din Biblie; ei sunt ființe vii, active lucrând pentru Dumnezeu în desfășurarea planului Său atotputernic și veșnic.

Gabriel mi-a spus de asemenea că mulți oameni vor avea năzăriri și vor spune: „Am văzut un înger aici, sau am

văzut un înger acolo!" El a zis că acest lucru este normal din cauza naturii imaginației umane și din cauza unei dornice sincere de a mărturisi ce face Dumnezeu prin îngeri, dar el a zis că ochii oamenilor *vor* fi deschiși doar în anumite momente bine stabilite și atunci *vor* vedea îngeri adevărați și nu doar plăsmuiri ale imaginației lor. El mi-a spus că Dumnezeu și forțele îngerești sunt tot atât de aproape de oamenii care nu-i văd ca și de cei care-i văd într-adevăr!

Mă bucur că Domnul mi-a îngăduit să trăiesc o zi atât de emoționantă! Acestea sunt cele mai bune zile din toată istoria! Lucrurile pot părea întunecate în anumite domenii, dar când îl proiectezi pe Iisus deasupra lor, ele par luminoase. El ne spune:

„Întreg pământul este plin de slava Lui!”

CAPITOLUL 4

Vizita mea în Sala Tronului

Șirul întâmplărilor ciudate din viața mea au început în 21 ianuarie 1977, când am fost răpit, devenind oaspetele lui Dumnezeu. Mi-am dat seama că El vrea să fiu tratat ca un prieten. Cuvintele pe care mi le-a spus: „Să te simți ca la tine acasă, te cunosc deja!” - mi-a schimbat viața.

El mi-a zis: „Eu nu înregistrez greșeala; aceste cuvinte au deschis o ușă de speranță pentru întreaga omenire.

Într-o sâmbătă seara din ianuarie 1977, pe la 10: 30 stăteam la biroul meu, meditănd, rugându-mă și pregătindu-mi inima pentru duminică. Eram aplecat pe birou, cu capul pe mână, când dintr-odată, fără vreo prevenire, am fost pur și simplu scos din această cameră.

Am auzit o voce spunându-mi: „Vino cu Mine în Sala Tronului, unde sunt păstrate secretele universului!” Nu am avut timp să răspund ceva. Spațiul nu înseamnă nimic

pentru Dumnezeu! Ci cât ai clipi din ochi, am fost exact acolo! Numai atunci mi-am dat seama că vocea pe care am auzit-o, a fost vocea Dumnezeului celui Atotputernic!

Eram crispat și Dumnezeu mi-a spus mă relaxez: „Nu poți să pari altul decât ești, pentru că deja te cunosc!” Am început să mă relaxez, deși era o atmosferă de sfințenie atât de copleșitoare! Cu greu puteam să-mi dau seama ce se întâmplă.

El a trecut direct la subiect și a spus: „Vreau să-ți dau o privire generală asupra adevărului”. Într-o fracțiune de secundă a eternității, El m-a dus din Genesa până în Apocalipsa, urmărind planul lui Dumnezeu pentru poporul Său. De-a lungul întregii Biblîi Dumnezeu a subliniat caracterul Său consecvenet. „Nu voi face nimic în contradicție cu natura sau caracterul Meu. Planul Meu pentru voi este un plan bun și el va fi dus la îndeplinire”.

El s-a referit la Ieremia 29: 11: „Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde”. Dându-mi aceste gânduri, Dumnezeu voia să-mi dau seama care erau adevăratele Sale simțăminte față de om; El a avut omul plan înainte de a face pământul; și El a făcut pământul, pentru ca omul să aibă un loc unde să locuiască. Când se uită la om, Dumnezeu nu se oprește la faptele lui rele, ci se uită chiar la inima omului.

În timpul acestei vizite, Dumnezeu mi-a descoperit cu adevărat o frântură glorioasă din secretele ascunse ale universului. Mi-a vorbit despre materie, energie, natură și spațiu, toate purtând pecetea minunată a aceluiași Creator. Această privire de ansamblu impresionantă a adăugat o nouă frumusețe și unitate la întreaga Biblie, pe care nu le aveam. Anumite adevăruri biblice pe care le văzusem în chip întunecat erau acum perfect clare și puteam să-mi dau seama cât de desăvârșit se îmbinau

toate părticelele în lucrarea Lui!

Pe urmă Dumnezeu mi-a spus că-i pot pun întrebări. Minte mi se învătea! Cum, o ființă umană să-i pună întrebări lui Dumnezeu? Era atât de copleșitor să fii în prezența Lui, încât abia puteam să mă gândesc. În cele din urmă, mi-a venit un gând și anume, dacă Dumnezeu a făcut și planuri individuale, pentru fiecare viață în parte, pentru că dintr-un motiv sau altul, simțeam că această sarcină uriașă ar fi fost prea mare chiar și pentru Dumnezeu.

Ca răspuns la întrebarea mea, Dumnezeu mi-a îngăduit să văd vastitatea arhivelor Sale cerești! Capul îmi vâjâia! Nu Există nicio modalitate, pentru ca mintea mea limitată să poată înțelege cum ținea Dumnezeu evidența acestor dosare. Trebuie că erau miliarde! El mi-a zis: „Din moment ce ești copleșit și impresionat de ceea ce vezi, să-ți scot un dosar de care nu ești străin”. Și imediat l-a scos pe al meu. Nu m-a lăsat să-i văd conținutul, dar a menționat câteva din lucrurile viitoare scrise acolo pe care puteam să le folosesc ca o confirmare a acestei vizite.

Pe urmă a făcut un lucru surprinzător. A Scris 120 de evenimente despre care zicea că se vor întâmpla în timpul vieții mele, în viitor. Nu scria ca mine și ca tine; informația apărea dintr-odată! Cât despre mine, nici nu era nevoie s-o citesc, ci uite, chiar și acum aș putea reproduce ***tot*** ce era pe hârtia aceea, pentru că într-o clipită informația era imprimată și în mintea mea, ca și cum ar fi tipărită pe o hârtie de mașina de tipărit. Mașina nu are nevoie să citească ceea ce a fost tipărit, pentru că informația există acolo, în ea. În același fel, fiecare notare în parte era imprimată în mintea mea și ea este acolo în continuare!

Deși mi-a dat aceste descoperiri, Dumnezeu mi-a făcut de cunoscut și faptul că nu aveam voie să dezvălui vreuna din ele, până la vremea când El mă va fi dezlegat ca să le împărtășesc.

Pe urmă mi-a zis: „Vino, să-ți arăt dosarul altcuiva, pe care îl vei înțelege ușor”. A scos dosarul lui Cir și mi-a amintit de ultimul verset din Isaia 44 și primele cinci versete din capitolul 45 unde zice așa: „Eu zic despre Cir: „El este păstorul Meu și el va împlini toată voia Mea; el va zice despre Ierusalim: „Să fie zidit iarăși!” și despre Templu: „Să i se pună temelile!” Așa vorbește Domnul către unsul Său, către Cir „pe care-l ține de mână, ca să doboare neamurile înaintea lui și să dezlege brâul împăraților, să-i deschidă porțile (Babilonului) ca să nu se mai închidă: „Eu voi merge înaintea ta (Cir), voi netezii drumurile muntoase, voi sfărâma ușile de aramă și voi rupe zăvoarele de fier. Îți voi da visterii ascunse, bogății îngropate, ca să știi că Eu sunt Domnul care te chem pe nume, Dumnezeuul lui Israel. (Și de ce te-am numit pentru această lucrare?) Din dragoste pentru robul Meu Iacov și pentru Israel, alesul Meu, te-am chemat pe nume, ți-am vorbit cu bunăvoință, *înainte ca tu să mă cunoști*. „Dumnezeu s-a uitat departe în viitor și a văzut cu exactitate ceea ce avea să se întâmple.

El mi-a îngăduit să văd dosarele precum și planurile Sale cu privire la multe vieți. Unul dintre ele a fost acela al apostolului Pavel. Se arăta cum el era rânduit să ducă Evanghelia împăraților, domnitorilor și oamenilor în poziții sociale înalte. Pentru acest motiv Dumnezeu l-a înzestrat cu o capacitate mintală mai mare decât cea obișnuită. Era de o inteligență strălucită. Domnul a făcut ca Pavel să studieze cu cei mai mari dascăli din zilele lui și în cele din urmă să studieze la picioarele lui Gamaliel, cel mai renumit învățător din acele vremuri. Dumnezeu l-a ales pe Pavel ca să scrie Scripturile - Epistolele, planul lui pentru Biserică - Trupul Lui, așa că l-a pregătit pentru această lucrare.

Unul dintre lucrurile cele mai emoționante, a fost

faptul că Dumnezeu mi-a îngăduit să arunc o privire în dosarul lui Avram și al Sarei. În timp ce mă uitam prin el, am văzut și lucruri cu care eram total nefamiliarizat. Acolo era scris despre ospitalitatea lui Avram și a Sarei față de străini. Ei simțeau cu adevărat alături de cei ce erau mai puțin norocoși decât ei. Adăpau cămilele oaspeților lor, le ofereau un loc să stea și-și împărțeau hrana cu ei. Dumnezeu a onorat acest lucru, scriindu-l, dar înainte, eu niciodată n-am luat în seamă citind cartea Genesei.

Am căutat să găsesc unde erau scrise păcatele lui Avram - când Avram l-a mințit pe împăratul Egiptului, zicând că soția lui era sora lui; dar acest lucru nu era înregistrat! Momentul în care credința i-a fost slabă și a răs pentru că s-a îndoit de promisiunea lui Dumnezeu că un om de vârsta lui ar putea fi tată, nu era scris acolo.

„Doamne - L-am întrebat - unde este cealaltă carte?”

„Eu nu am nicio altă carte pentru credincioși”.

„Unde sunt înregistrate căderile lui Avram pe care eu le-am văzut scrise în propriul Tău - cuvânt, Biblia?”

„Nu am nicio altă carte. ÎN CER NU ÎNREGISTREZ CĂDERILE, pentru cei credincioși. „Și nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărâdelegile lor”. „Dar acolo unde este iertare de păcate nu mai este nevoie de jertfă pentru păcat” (Evrei10: 17 - 18).

Aceasta este o speranță frumoasă pentru toată omenirea!

Dosarele eternității nu sunt așa cum le-ar face omul; ele sunt mult mai complete și orice lucru este înregistrat cu meticulozitate. Acestea sunt scrierile la care se va uita El când se vor deschide cărțile, la judecata sfinților. Acesta este sistemul ceresc de completare a dosarelor, un sistem cu totul diferit de cel al lumii acesteia.

Un altul dintre lucrurile emoționante pe care le-a făcut Dumnezeu a fost să mă ia în duh să vizitez câteva

familiei, din biserica mea. În aparență, fără vreo scurgere de timp, Dumnezeu m-a luat dintr-o casă în alta, ca și cum am fi mers de la ușă la ușă. Ascultam conversațiile oamenilor din aceste case și mi se părea ciudat să fiu în cameră cu oameni care discutau și care după câte se părea nu știau că eram acolo. Eu îi vedeam, dar mi se părea că ei se uită prin mine. Apoi m-am gândit la faptul că Iisus este în case, ascultând, veghind la ce se petrece și deseori suntem total inconștienți de acest lucru!

Pretutindeni erau îngeri fără număr. Pentru o scurtă perioadă de timp mi-am văzut clădirea propriei mele biserici plină de îngeri. Erau mai multe ființe cerești decât pământești! Aleluia!

Este imposibil să vă spun toate lucrurile care au fost imprimate în mintea mea în acest răstimp de glorie desăvârșită. Este absolut imposibil! Totuși vreau să împărtășesc câteva dintre lucrurile care m-au impresionat cel mai mult.

Una dintre constatările care au fost atât de frumoase pentru mine, în cer, a fost totala lipsă de pietate pe care oamenii deseori vor s-o îmbrace când se gândesc la Dumnezeu. Acolo nu era de loc pietate! Totul se desfășura în fericire și relaxare, într-o adevărată strălucire! Nu mă simțeam ca și cum ar fi trebuit să calc pe ouă, pentru că eram complet în largul meu! Nu trebuia să mă gândesc de două ori la ce aveam de gând să spun de frică să nu displac cuiva, pentru că acolo domnea o atmosferă foarte deschisă.

A fost o experiență frumoasă, dar plină de înfiorare pe care n-am s-o uit niciodată!

Dumnezeu a subliniat faptul că noi nu ar trebui să ne îngrijorăm de responsabilitățile LUI. El mi-a arătat câțiva oameni care încercau să-l slujească, controlându-și mintea să vadă cât de mult pot să-și păstreze gândurile în armonie

cu El, încercând să gândească numai drept sau încercând să spună cuvântul potrivit la timpul potrivit. Dar Dumnezeu a zis: „Asta-i treaba Mea. Închină-te Mie, umblă cu Mine, puneți mâna înin a Mea, puneți inima în acord cu voia Mea și eu îți voi da privilegiul de a progresa cu Mine.

„Lasă să port Eu grijă de partea care îmi revine! Promisiunile Mele sunt partea care îmi revine Mie și Eu voi purta de grijă de această parte. Eu nu am dat greș niciodată, în toată vremea. Nici măcar unul singur dintre cuvintele Mele nu au dat greș în toate promisiunile Mele cele bune!”

Am învățat câteva lucruri care erau de-a dreptul uimitoare! Dumnezeu mi-a spus că banii nu au prea multă valoare, decât atunci când sunt folosiți pentru lucrarea Lui. Celor care-și direcționează resursele pentru lucrarea Lui, El le va deschide larg canalul binecuvântărilor Sale și nu vor exista limite în binecuvântarea care le va fi dată de

Dumnezeu. El mi i-a arătat pe cei din biserica noastră pe care avea de gând să-i binecuvânteze pe cale financiară. Aceștia nu erau prea înstăriți atunci, dar ei au simțit că cel mai important lucru în lume era să sprijine lucrarea lui Dumnezeu cu resursele lor financiare, El mi-a spus că va reversa binecuvântări peste ei.

După o vreme, am aruncat o privire în evidența dărnicii membrilor din biserica noastră. Nu am obiceiul să fac așa ceva, dar am vrut să văd pentru mine însumi, dacă Dumnezeu îi binecuvântase deja pe acești oameni. **TOȚI ACEIA LA CARE S-A REFERIT DUMNEZEU** au ajuns să dăruiască de la sume mici, la sume coplășitoare!

Un altul dintre lucrurile extrem de interesante pe care mi le-a spus Dumnezeu când am fost cu El, era în legătură cu un adevăr pe care oamenii de știință îl vor descoperii mai târziu. I-am spus soției mele despre acest lucru științific și ea a fost tot atât de uimită ca și mine.

Dumnezeu mi-a spus că în curând vom auzi despre această nouă descoperire.

S-au făcut multe speculații despre spațiile goale din cosmos. Dumnezeu mi-a explicat că motivul pentru care par a exista spații goale, întunecate este că forța gravitațională proprie a stelelor este atât de puternică, încât razele de lumină sunt absorbite și astfel stelele se sting. Ele nu mai luminează deloc. - găurile negre nu înseamnă că acolo nu există stele, ci pur și simplu lumina lor s-a stins și ele nu pot fi văzute. Găurile negre sunt de fapt cimitirele stelelor. Dumnezeu a spus că atunci când gândurile noastre sunt îndreptate spre noi, devenim ca niște stele stinse care pribegesc prin întuneric.

Într-o seară, în iulie 1978, ne-a vizitat un astronom și am discutat cu el despre ceea ce mi-a spus Dumnezeu în legătură cu stelele care se sting. A fost uimit și mi-a zis:

„Nu-mi vine să cred! Sunt doar două luni de când am primit aceste informații de la o stație soțială, este uimitor că ești în temă cu aceste lucruri, pentru că nu sunt cunoscute încă de public”. Soția mea Charm a zâmbit, deoarece eu îi vorbisem despre aceste lucruri cu câteva luni mai înainte.

Mai târziu el mi-a scris o scrisoare în care zicea:

„Am fost deosebit de uimit când mi-ai vorbit despre spațiile cosmice. Am fost cu totul surprins când mi-ai relatat cum Domnul i-a comparat pe unii oameni care înainte au fost credincioși, mărturisind și trăind pentru Domnul, cu unele stele din cer care străluciseră cândva. Nu numai că au încetat să strălucească, dar nici măcar nu reflectă lumina care vine în calea lor.

Pentru mine aceștia sunt „găurile negre” ale spațiilor cosmice. Tu cunoșteai chestiuni științifice pe care cei mai mulți pastori nu le cunosc. Numai Domnul a putut să-ți dea aceste informații.

Dumnezeu mi-a spus de asemenea că este un loc minunat, pentru că întreg pământul este plin de slava Lui! El mi-a arătat cum oamenii se întorc la El, într-un număr tot mai mare. El nu mi-a arătat oameni care se îndepărtează, nici capitularea unei biserici, nicio biserică subterană, ci o biserică triumfătoare!

Am devenit total relaxat și în largul meu cu Dumnezeu. În cer, nu trebuie „să calci cu piciorul drept înainte”, pentru că El știe cum arată și piciorul tău stâng! N-are niciun rost să te afișezi cu ceva sau să încerci să faci vreo impresie, ci fii tu însuși!

Am constatat că ar fi imposibil să te conduci altfel în cer!

Mi s-a părut că eram la Domnul de câteva luni sau chiar mai mult. Toate lucrurile pe care le-am văzut ar putea să umple o carte uriașă de sute de pagini. Eternitatea are și ea o dimensiune a ei pe care nu o poți identifica într-un tot cu timpul. După ceasul pământesc, n-am avut timp nici măcar să citesc hârtia pe care mi-a arătat-o Dumnezeu, pentru că din momentul când mi-am părăsit biroul și până m-am întors, au trecut mai puțin de cinci minute. Eternitatea nu se desfășoară după ceasuri, pentru că timpul nu este măsurat. Timpul este numai pentru pământul acesta. Eternitatea nu va fi o existență lungă, dilatată. Veșnicia nu este o extensiune plictisitoare a timpului. Nu este timp de loc! Este doar o existență glorioasă!

Când am vorbit bisericii noastre despre aceste experiențe supranaturale, eram puțin bănuitor, de teamă să nu creadă cineva că „mi-am pierdut câteva șuruburi”. La început, erau momente în care mă întrebam dacă nu cumva am avut halucinații. Când îmi veneau asemenea gânduri, Dumnezeu făcea să se întâmple lucruri, exact cum El le-a scris pe hârtie!

Când îți vine vremea să părăsești acest pământ, nu te îngrijora de aceasta, pentru că cerul nu este o scurgere lentă a timpului! Dacă lucrurile merg mai rău aici, nu te îngrijora nici de acest lucru. Dumnezeu vrea ca timpul care-l trăim pe pământul Lui, să ne trăim viața cât mai frumos, să-L servim pe El și să fim fericiți! Pe Dumnezeu nu-L preocupă atât de mult ca pe noi multe lucruri cărora oamenii le dau importanță. Ceea ce ne cere El este să-L iubim și să umblăm cu El. Dumnezeu vrea să privim la ceea ce lucrează El, pentru că harul și slava Lui umple întreg pământul.

Dumnezeu mi-a îngăduit de asemenea să-i văd pe preaiubiții mei care au murit. Pe urmă mi-a arătat credincioși care tocmai treceau din viață. Am văzut în cer familiile lor care erau înștiințate de îngeri să se pregătească pentru întâmpinare, pentru că unul din preaiubiții lor venea acasă. Pavel spunea despre ei că au trupuri „cerești” (1 Cor. 15) Ei puteau fi identificați și aveau aceeași fizionomie ca pe pământ, în afară de griji, dureri și alte probleme. Aveau parte în continuu de mari bucurii și fericire, pentru că cerul este un loc de continuă descoperire a frumuseții lui Dumnezeu!

Dumnezeu mi-a mai arătat ceva ce nu înțelesesem niciodată. Între acest pământ și locașul nostru permanent din cer, există un loc de trecere din care putem, îl aduși înapoi. Oamenii care au murit și au fost readuși la viață, ca un privilegiu dat de Dumnezeu, se găseau în acel loc. Ei nu au ajuns la locașul lor final. Aceasta nu vrea să însemne că oamenii pot să aleagă și o a doua variantă, ci că Dumnezeu poate să-i întoarcă la viață, dacă „EL” alege. Eu cunosc acest loc, pentru că l-am văzut. Am fost acolo!

Un alt lucru pe care Dumnezeu mi l-a spus a fost atât de opus cunoștințelor mele de teologie, încât mi-a fost greu să-mi adaptez înțelegerea la faptele mele. Eu

predicam că odată ce încetezi să mai respiri, dacă nu ești mântuit și nu-L cunoști pe Dumnezeu, intri în iad. Dumnezeu mi-a zis că acest lucru nu este neapărat așa. El a zis că este un loc unde duhurile oamenilor mai pot zăbovi pentru o scurtă vreme, înainte de a merge la locașul lor permanent. Mulți oameni care au fost morți din punct de vedere clinic, știu acest lucru, pentru că l-au experimentat. Unii dintre ei s-au apropiat de porțile iadului și chiar au privit înăuntru sau au putut să arunce o privire în cer și totuși să se întoarcă înapoi. El nu a încercat să-mi redea aceste lucruri în stilul unui manual, cu argumente, pentru a le putea dovedi, sau pentru a le putea preda ca pe o materie oarecare, ci doar ca pe un fapt! Eu l-am spus lui Dumnezeu că toate acestea sunt total opuse cunoștințelor mele teologice, dar El a zis simplu că nici nu a încercat să le compare cu teologia mea! Am văzut un fel de loc de trecere ca un culoar sau ca un tunel între viață și moarte, o cameră de așteptare din care oamenii intră în locașul lor definitiv. Dumnezeu mi-a spus că o persoană care moare și apoi este readusă la viață, se întoarce de pe acest culoar.

M-am simțit în largul meu tot timpul cât am stat în Sala Tronului, dar șederea mea a ajuns la sfârșit prea repede. dintr-odată m-am întors în biroul meu și m-am văzut cu capul pe birou unde mă rugasem. Până în acel moment credeam că am fost răpit în trup, dar nu a fost așa!

Domnul are un minunat simț al veseliei și în cer este mult răs și bucurie. Când mi-am privit trupul care era plecat cu capul pe birou, mi-am văzut ceafa cărunță și am zis: „Doamne, nici n-am știut că în spate părul mi-a albit chiar atât de mult!”

Am fost cu adevărat șocat după ce m-am trezit din nou pe scaun, pentru că **HÂRTIA PE CARE DUMNEZEU MI-O DĂDUSE ERA TOT LA MINE ÎN MÂNĂ!** Nu știam ce

să fac cu ea, dar ea se afla acolo, chiar în mâna mea. Dumnezeu nu voia ca eu să-i împărtășesc conținutul ei atunci, și simțeam cum puterile mă părăsesc. Am așezato cu grijă deasupra celorlalte hârtii de pe biroul meu ca să nu i se întâmple ceva și m-am dus acasă. Soția m-a întrebat de ce eram atât de liniștit și de palid. I-am relatat exact tot ce s-a întâmplat și am discutat îndelung despre vizita mea în Sala Tronului, apoi neam culcat. Duminică m-am sculat dis de dimineață, și m-am dus în birou ca să mai arunc o privire peste hârtia primită, dar am constatat că SE TRANSFORMASE ÎN CENUȘĂ.

Cenușa era pufoasă ca o blană. Era ușoară ca niște fulgi pufoși și cea mai mică adiere făcea să se ridice pe traiectorii dantelate. Îmi aminteau de fulgii de zăpadă, atâta doar că aveau altă culoare.

Nu știam ce să fac cu ea. Nu mă puteam hotărî s-o arunc. Și-mi era teamă s-o mișc, așa că am lăsat-o acolo până mai târziu. Mulți oameni au venit în biroul meu ca s-o privească. În cele din urmă, am adunat-o și am pus-o într-un plic și de aceea s-a făcut mai densă și nu mai avea aceeași consistență. Mai păstrez plicul ca un semn de aducere aminte a unei liste de evenimente la a căror împlinire, eu personal, nu am contribuit cu nimic. Dumnezeu mi-a îngăduit doar să văd ce lucrează El, mărindu-mi astfel foarte mult credința! Dacă n-ar fi fost degetul lui Dumnezeu în toată întâmplarea asta, n-aș ști cum să justific prezența acelei hârtii și apoi, prezența cenușei aceleia. Mulți oameni, auzind despre cele întâmplate, au venit de la mari distanțe ca să vadă cenușa care era foarte neobișnuită. Câțiva păstori au văzut parte din fulgi evaporându-se chiar din mâna lor. În două săptămâni și jumătate n-a mai rămas niciun fir de praf! Mulți au întrebat cum arăta hârtia. Era tot atât de groasă ca o bucată de piele, dar albă, ușor mată. Părea a fi mai

degrabă ruptă pe cele patru laturi decât tăiată și aducea ușor cu pergamentul.

Cineva m-a întrebat dacă nu mi se pare fără sens să mă întorc la lucrurile temporare. o, nu, pentru că ele sunt o parte din planul Său sistematic pentru Împărăția lui eternă. Simt că Dumnezeu este tot atât de aproape aici ca și acolo!

Dumnezeu mi-a spus că scopul suprem al Bibliei este să ne descopere caracterul Său. Acesta mi s-a părut un lucru extraordinar. El mi-a dat versetele din Ieremia 9: 23 – 24: „Așa vorbește Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui, ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, să știe că Eu sunt Domnul care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Că în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul”.

Pe urmă s-a referit la Exod 34: 6 – 7, unde îi spune lui Moise: „Tu nu Mă poți vedea, dar îți voi spune cum arăt Eu: „Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea...” și pe urmă a continuat zicând: „Apoi pentru cei ce Mă resping, rămâne cealaltă parte”.

Dumnezeu mi-a dat o lumină deosebită aproximativ asupra a 2000 de versete din Biblie. Aceste versete, precum și locul unde se găsesc ele în Biblie, le-am știut dintr-odată pe de rost. Nu pot să vă explic cum strea întâmplat acest lucru! Nu este nevoie să le repet – este ca și *când* le-aș putea vedea oricând doresc.

Poate că ți se va părea ciudat, dar niciodată nu mi-a trecut prin gând să văd cum arăta Dumnezeu. Eram doar conștient de splendoarea slavei Sale strălucitoare. Așa cum a zis și Pavel – minunile și slava celui loc nu pot fi

descrise în limbile pământești.

CAPITOLUL 5

Continuare în Sala Tronului

Ai zice că...

...30 de preziceri corecte din 120 este fenomenal?

...Ce zici de 120 din 120?

...Dumnezeu nu dă greș niciodată. Iată de ce poți să te bizui pe deplin, pe El.

...Dumnezeu mi-a spus că papa nu are mai mare trecere înaintea Lui decât cel mai mic dintre sfinții lui și nu are privilegii mai mari, dar deoarece influența lui asupra oamenilor este mare, Dumnezeu se amestecă în alegerea lui. De aceea, pentru a ajuta la restaurarea trupului fragmentat al lui Cristos, Dumnezeu a ales un om numit Karol Wojtyła, din Polonia.

Data prezicerii: 21 ianuarie 1977.

Data împlinirii: 16 octombrie 1978, Papa Ioan Paul al II-lea.

Unul câte unul, cele 120 de evenimente de pe lista specială pe care mi-a dat-o Dumnezeu în Sala Tronului, au început să se împlinească în ordinea exactă în care au fost scrise.

În timp ce eram acolo, Dumnezeu m-a luat într-o vedenie în propriul meu birou, pe pământ și mi-a arătat o femeie care a fost implicată în vrăjitorie. Nu mi-a spus numele ei, dar într-o fracțiune de secundă am văzut-o pe această femeie clar și distinct și mi-au rămas întipărite în minte toate detaliile înfățișării ei. În vedenie, Dumnezeu mi-a spus să leg duhurile necurate, să le scot afară din ea și s-o eliberez.

Marti seara, în săptămâna de după răpire, a venit în biroul meu o femeie îmbrăcată exact așa cum mi-a arătat-o Dumnezeu și ea a fost complet eliberată, așa cum am văzut-o în vedenia din cer. Acesta a fost punctul nr. 1 de pe

listă.

În timp ce eram în cer, Domnul mi-a arătat de asemenea cum predicam într-un loc unde era o reală nevoie. N-am văzut adunarea ca atare, dar am văzut oameni care erau legați fie din punct de vedere spiritual, fie din punct de vedere fizic și Domnul le dădea într-un mod minunat eliberare și o viață nouă. Numele locului era Centrul Vieții Creștine, dar acest loc nu era biserica noastră.

Lunea următoare am primit un telefon de la păstorul unei biserici dintr-un oraș foarte mic situat în districtul Washington. Dumnezeu îi pusese pe inimă să mă sune pentru a predica în biserica lui. El nu știa de ce, dar ȘTIA că trebuie să mă cheme. Neam uitat la calendar și soția mea l-a sunat din nou pentru a-i comunica datele sigure. Când păstorul s-a prezentat la telefon, soția mea a fost uimită să audă cuvintele:

„Aici Centrul Vieții Creștine!” S-a întâmplat exact așa cum mi-a arătat Dumnezeu! Acesta a fost punctul nr. 2.

Sunt mișcat când mă gândesc că atunci când Dumnezeu promite ceva nu trebuie să tot umbli după El și să-l tot amintești, să-L tot îmboldești, spunând: „Doamne, trebuie să stau de Tine, ca nu cumva să uiți și să nu împlinești ceea ce ai promis!” Dumnezeu a trebuit să-mi repete de câteva ori: „Tu să ai grijă de partea care îți revine și Eu Mă voi îngriji de partea care îmi revine”. El mi-a reînprospătat în memorie aceste cuvinte, din nou și din nou, repetându-le mereu! Dacă El nu ar împlini ceea ce a promis, eu n-aș putea face absolut nimic, dar eu știu că se va ține de cuvânt. Mă încred în El și El niciodată nu a dat greș! Dacă nu face astăzi lucrul promis, înseamnă că nu este inclus în programul Său de astăzi, dar probabil că-l va face mâine. Oricum El îl va face! Niciodată nu trebuie să te îngrijorezi de acest lucru!

Evenimentul nr. 4 de pe listă era în legătură cu un om care urma să-L accepte pe Cristos în data de 4 februarie 1977 și care urma să moară în 30 mai 1977, într-un accident de avion! Dumnezeu l-a mântuit exact în data în care a spus!

Înainte de a muri, a venit la biserică vineri și mi-a spus că ar vrea să rămână la masă la noi, pentru a discuta cu mine câteva lucruri. În timp ce luam masa împreună, mi-a zis: „Pastore, am un sentiment ciudat, parcă presimt că voi muri. Vrei să-mi spui tot ce știi despre cer?” A trebuit să-mi mușc buzele, pentru că știam ce se va întâmpla, dar nu puteam să-i spun. Nu puteam, pentru că Dumnezeu mi-a spus ce efect ar avea acest fapt asupra altor vieți! În schimb, i-am relatat tot ce știam despre cer!

Exact așa cum a spus Dumnezeu, cu mai mult de patru luni în urmă, el a plecat acasă la Domnul în 30 mai 1977, când a murit într-un accident de avion.

Un alt eveniment emoționant, nr. 34, era în legătură cu un tânăr care și-a vândut viața satanei, ca preot al satanei. Domnul mi-a dat numele lui și chiar mi l-a arătat.

La data prezisă de Dumnezeu el a venit în biserică și l-am recunoscut, l-am salutat și i-am spus ca după terminare să vină la mine în birou. Dumnezeu l-a mântuit, a spălat viața lui murdară și i-a dat biruință și o nădejde nouă.

Iată o scrisoare pe care am primit-o recent de la el:

În timp ce vă relatam despre viața mea, în 9 aprilie 1977, nu păreați surprins de nimic din ceea ce vă spuneam. Parcă ați fi știut totul! mai târziu am aflat că de fapt știați, pentru că numele meu era pe o listă pe care ați primit-o din Sala Tronului Dumnezeului Celui Atotputernic. Dumneavoastră m-ați așteptat și nu ați fost deloc surprins că l-am acceptat pe Iisus ca Domnul și Mântuitorul meu. Viața mea a constat dintr-o serie de suișuri și coborâșuri.

Am fost crescut într-o casă parohială și am răspuns de multe ori chemărilor la pocăință, dar de fapt niciodată nu m-am predat pe deplin. Am rătăcit din loc în loc, neașezat, nedisciplinat, fără vreun scop în viață, pocăință sfârșind în cele din urmă într-un centru spiritist. Am devenit mediu și păstor spiritist; țineam ședințe și prelegeri. Controlat de demoni, am alunecat cât de jos poate aluneca un om.

Cu adevărat „iată că vi se lasă casa pustie” (Mat 23: 38).

Pe când încercam să scap de acest fel de viață, casa mi-a fost năpădită de șobolani pe care nu-i puteam omorî. Mi-am pierdut casă, demnitatea și apoi familia. Nu mai aveam unde să merg. i-am sunat pe părinții mei care locuiesc în Idaho și am aflat că ei mă mai iubeau. Am părăsit centrul de spiritism, am venit la Idaho și ca fiul risipitor am fost bine primit acasă! Într-un timp scurt Domnul mi-a dat înapoi familia și împreună cu soția am făcut o excursie în insulele Hawai. Acolo am întâlnit o familie din Boise care ne-a invitat la biserică. SLAVĂ DOMNULUI!

În biroul meu este un steag alb pe care sunt scrise cuvintele:

„M-AM PREDAT!” Jim Olsson

Cât despre evenimentul nr. 63, Dumnezeu mi-a îngăduit să-l văd și să mărturisesc despre el în detaliu, înainte de a avea loc. Era în legătură cu o familie care avea probleme serioase în căsătorie. În timp ce eram în cer, i-am văzut venind în biroul meu și am remarcat că data când trebuia să aibă loc acest eveniment era notată pe hârtie.

Când a sosit data respectivă acești oameni nu s-au arătat. Mă întrebam ce s-a întâmplat, așa că m-am hotărât să mai rămân puțin în birou. La scurt timp după ora obișnuită de închidere a sunat telefonul și o persoană care nu s-a prezentat m-a întrebat: „Pastore Buck, vei mai fi în

birou încă puțin?" „Da!" i-am răspuns. Nu mi-a spus cine era. Când au venit la ușă, i-am salutat PE NUME! Aceasta chiar ia șocat pe amândoi! Pe urmă i-am întrebat: „Ce v-a adus aici?" Ei mi-au spus că aveau probleme de căsătorie teribile și pur și simplu au simțit nevoia să meargă undeva să mai schimbe aerul. Ei nu știau pentru ce, dar s-au decis să vină la Boise, Idaho.

„Am condus până aici, am închiriat o cameră la un motel și când am intrat în cameră, am remarcat cartea de telefoane care era deschisă la locul unde era reclama dumneavoastră cu inscripția: „sfătuire prin programare”.

Am știut numaidecât că unul din îngerii aceia a fost acolo înaintea lor și a deschis cartea de telefoane la locul în care trebuia, aranjând și la recepție să obțină camera respectivă.

În timp ce conversam doamna a zis: „Am călătorit bine până aici împreună, toate lucrurile se vor îndrepta și totul va merge bine, așa că nu vă mai reținem, noi vom pleca”. Nu, mai bine stați aici - le-am zis eu - pentru că lucrurile nu stau așa cum ziceți.

Dumnezeu mi-a arătat acest eveniment cu câteva luni în urmă. I-am spus soției lui, tu ai un pistol în poșetă și ai de gând să-l împuști pe soțul tău, de îndată ce vă întoarceți la motel.

„Tu mai bine să nu să mă împuști!” - a exclamat soțul foarte alarmat. Ea tremura toată.

„Deschide poșeta și dă-mi pistolul acela!” - i-am zis eu.

Ea și-a deschis poșeta și mi-a dat arma, exact așa cum am văzut întâmplându-se înainte. Apoi ea a strigat către Dumnezeu din adâncul sufletului ei. Știa că nu exista nicio modalitate ca eu să fi aflat despre pistol, dacă nu mi-ar fi spus Dumnezeu și El mi-a adus la cunoștință acest fapt cu cel puțin șase luni înainte de a se fi întâmplat!

Imediat amândoi au căzut cu fețele la pământ înaintea lui Dumnezeu. El le-a spălat păcatele și a restabilit armonia în căsătoria lor. De atunci am primit de la ei o scrisoare frumoasă în care-mi scriau că frecventează o biserică bună în California, fierticiți în Domnul și slujindu-l pe Dumnezeu!

Dumnezeu mi-a spus că El nu a trecut pe listă tot ce se va întâmpla. El mi-a zis: Vreau doar să aleg câteva lucruri, pentru ca să poți vedea prin confirmare că Eu sunt cu adevărat la lucru!" Fără îndoială că între aceste evenimente aveau loc alte sute de întâmplări, dar El mi-a îngăduit să văd doar câteva, pentru a le avea ca puncte de reper de-a lungul drumului. Unii m-au întrebat ce se va întâmpla când toate cele 120 de evenimente se vor împlini. Mi-ar plăcea să spun că evenimentele viitoare sunt plănuite dinainte, tot așa cum au fost plănuite și cele din trecut, numai că eu nu le cunosc, dar poți fi sigur că Dumnezeu a trasat totul dinainte!

Un punct interesant de pe listă era în legătură cu un evreu, proprietar al unei rețele de restaurante. Printr-o frumoasă înlanțuire de împrejurări el L-a întâlnit și L-a acceptat pe Iisus ca Mântuitorul lui. Dovada acestei experiențe a fost văzută prin dorința lui ca sutele de angajați din aceste restaurante, răspândite în toată țara, să aibă și ei același prilej de a-L întâlni pe Domnul. El a zis: „Cu siguranță că Dumnezeu îi are în vedere pe acești angajați, tot atât de mult ca și pe mine”. Când mi-a spus cine era. Duhul meu a tresăltat înăuntrul meu, pentru că numele lui era 112!

Numărul 113 din cele 120 de evenimente, a fost alegerea unui nou papă. Dumnezeu mi-a spus că papa nu are o trecere mai mare înaintea Lui decât cel mai mic dintre sfinții Lui și nu are privilegii mai mari, dar pentru că influența lui asupra oamenilor este mare, Dumnezeu se

amestecă în alegerea lui. De aceea, pentru a ajuta la restaurarea trupului fragmentat al lui Cristos, Dumnezeu a ales un om numit Karol Wojtyła din Polonia. Această profeție a fost împlinită în 16 octombrie 1978, când el și-a început misiunea sub numele de Papa Ioan Paul al II-lea.

Evenimentul nr. 116 de pe listă era în legătură cu China. Dumnezeu mi-a spus să nu intrăm în panică când relațiile diplomatice cu China vor fi restabilite și când Taiwanul va fi aparent abandonat. Dumnezeu nu și-a uitat și nu și-a părăsit poporul. El a văzut de bine să deschidă o poartă, astfel ca prin această mică deschidere, razele strălucitoare ale Luminii Lui să poată pătrunde, aducând lumină și eliberare din lanțurile întunericului.

Unul dintre lucrurile pe care mi le-a spus Dumnezeu când m-a adus înapoi din cer a fost: „Voi veni din nou la tine!” Cât de mult îl iubesc! El m-a vizitat iar și iar, prin intermediul acestor ființe cerești, trimițând mesaje pentru lumea de astăzi!

Unii m-au întrebat dacă îngerii ar veni la chemarea mea. Nu, acest lucru nu este posibil. Ei nu răspund ființelor umane, pentru că nu primesc porunci de la nimeni, decât de la Dumnezeu. Am auzit pe mulți oameni zicând: „Poruncesc îngerilor să facă cutare sau cutare lucru!” Acesta este un efort zadarnic, pentru că tu nu poți porunci vreunui înger să facă ceva.

Orice poruncă vine de la Dumnezeu și iată de ce, eu știu că vorbele îngerilor sunt doar eco-ul cuvintelor venite chiar din inima lui Dumnezeu. De aceea ei nu iau în seamă comentariile și împotrivirile oamenilor când Dumnezeu le poruncește să facă vreo lucrare. „Că dacă Cuvântul vestit prin îngeri s-a dovedit nezguduit și dacă orice abatere și orice neascultare și-a primit o dreaptă răsplătire, cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de

mare care după ce a fost vestită întâi de Domnul, ne-a fost adeverită de cei ce au auzit-o (Evrei 2: 2, 3)".

Vizita mea în Sala Tronului mi-a schimbat viața complet. Acum îl cunosc pe Dumnezeu într-un fel mai real și mai personal decât oricând înainte. Timpul meu de părtășie a devenit o convorbire familiară cu El. Biblia a primit o nouă dimensiune și a început să trăiască. Este evident că această experiență a devenit o parte importantă a întregii mele vieți, situându-se în centrul tuturor gândurilor și meditațiilor mele. Deși nu am beneficiul hârtiei cerești, de când Dumnezeu a transformat-o în cenușă, fiecare punct scris pe ea a fost imprimat în mintea mea, ca o fotografie.

Deseori, în mintea mea, treceam peste diferite puncte de pe listă, întrebându-mă cum le va duce Dumnezeu la îndeplinire. Realizarea unora dintre ele părea total imposibilă. Uneori, meditam asupra acestor profeții aparent dificile, notându-mi gândurile și apoi aruncam aceste hârtii în dosarele mele. Spre satisfacția mea, am dat recent peste câteva din ele.

Una am scris-o în data de 4 februarie 1977, numai la două săptămâni după răpire când majoritatea profețiilor urmau să se îplinească în viitor. Iată ce scria pe ea:

„Cum se poate întâmpla una ca asta? Un om care a fost mântuit astăzi, 4 februarie, să moară într-un accident de avion în 30 mai 1977. Cu siguranță că nu înțeleg pentru ce”. Când mă gândesc la această listă lungă de evenimente care au fost deja duse la îndeplinire, nu pot decât să-i mulțumesc lui Dumnezeu pentru că și-a ținut cuvântul. Punctul nr. 117 s-a împlinit în secvențe. Celelalte trei puncte sunt în curs de împlinire în timp ce se scrie această carte.

Deseori mi se pune întrebarea dacă numărul evenimentelor are vreo semnificație spirituală. Și dacă

împlinirea lor ar marca sau nu vreo etapă. De fapt, aceste 120 de lucruri sunt pur și simplu o fracțiune de secundă din planul lui Dumnezeu care se află în desfășurare. Ele sunt jaloane de-a lungul drumului, amintindu-ne de credincioșia Lui.

Dumnezeu a așezat în Biblie mult mai multe decât 120 de evenimente despre care El a zis că se vor întâmpla. Toate acelea care trebuiau să se împlinească până în acest moment, s-au împlinit exact așa cum a zis El; și cele care urmează cu siguranță că se vor împlini. Aceste minuni prezise sunt o dovadă că El este Dumnezeu!

Planul Său în desfășurare va continua neabătut, chiar dacă nu voi mai avea repere speciale de-a lungul drumului. Unul dintre adevărurile cele mai mari pe care le aduce acest mesaj este asigurarea că Dumnezeu a programat fiecare zi a vieții noastre. Când vom umbla cu El, El ne va îndruma pe cărare. Și chiar dacă scopul Său pentru noi ne este necunoscut, El îl duce la îndeplinire, tot atât de sigur cum a făcut cu cele 120 de evenimente care mi-au fost date în ziua aceea glorioasă, în Sala Tronului.

CAPITOLUL 6

Prioritățile lui Dumnezeu

Queenie, câinele meu - un pursânge danez a lătrat ușor, apropiindu-și, nasul umed de fața mea. Era ora două noaptea. Știam ce se întâmplă. Așa mă trezea el, când își dădea seama că în casă aveam vizitatori de sus.

Din nou, plin de înfiorare, și uimire îl ascultam pe Gabriel care scotea în evidență șapte lucruri de cea mai mare importanță pentru Dumnezeu. Este vorba despre prioritățile pe care lumea trebuie să le cunoască...

Într-o vizită recentă, Gabriel mi-a spus să notez șapte lucruri la care s-a referit ca fiind „Prioritățile lui Dumnezeu”. Șapte este numărul perfect al lui Dumnezeu. Am revăzut aceste adevăruri, m-am hrănit cu ele, am

meditat asupra lor de multe ori, deoarece au fost făcute atât de vii și reale pentru mine și sunt în deplină concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Prima prioritate: Sângele lui Iisus

Fiecare mesaj adus de îngeri arăta spre jertfa lui Iisus. Sângele Lui este important, pentru că cerințele dreptății lui Dumnezeu au fost satisfăcute, mânia lui Dumnezeu a fost potolită și evidența nelegiuirilor a fost ștearsă prin vărsarea acestui sânge.

De ce a trebuit să fie potolită mânia lui Dumnezeu? El a trebuit să găsească un obiect în care să lovească, deoarece păcatul acestei lumi violase dreptatea Lui perfectă. Vărsarea sângelui lui Iisus a abătut lovitura mâniei lui Dumnezeu de la noi și Iisus a plătit cerințele judecății lui Dumnezeu pentru păcatele noastre.

Când Iisus a intrat în cer, El a stropit cu sângele Său toate lucrurile de acolo. A fost stropită și cartea care conținea toate înregistrările nelegiuirilor noastre, slăbiciunilor noastre, greșelilor noastre, plus neputința noastră de a face binele.

Când Iisus a intrat în cer, El a stropit cu sângele Său toate lucrurile de acolo. A fost stropită și cartea care conținea toate înregistrările nelegiuirilor noastre, slăbiciunilor noastre, greșelilor noastre, plus neputința noastră de a face binele.

În Cartea vechiului legământ erau înșirate poruncile date de Dumnezeu, dar în Cartea nouă El pune legile Lui în inimile noastre. Nu mai există: „Nu face cutare și cutare lucru!”, ci, „Eu vreau să fac voia lui Dumnezeu!”. Acest adevăr frumos pe care l-a adus Gabriel era în legătură cu jertfa perfectă și completă a lui Iisus, nu în legătură cu lupta noastră cu problemele cotidiene.

Mulți credincioși știu că relațiile dintre ei și Dumnezeu sunt în rânduială dar se îngrijorează cu privire

la relațiile dintre ei și ceilalți oameni. Gabriel mi-a spus că Dumnezeu le-a șters chiar și pe acestea din cartea veșnică.

În primul legământ El a spus că v-a ține cont de orice păcat și de orice nelegiuire. În al doilea legământ a spus că nu-și va mai aduce aminte de ele pentru că au fost spălate prin sângele lui Iisus. El a gustat moartea pentru fiecare bărbat și femeie, pentru a-i elibera de legătura și pedeapsa păcatului (Evrei 2: 9).

Mulți oameni n-au dat nicio importanță sângelui lui Iisus, unii au făcut chiar afirmația că sângele vărsat pe cruce nu a avut un efect mai mare decât atunci când Îi circula în vene, în viața de toate zilele. Dar Dumnezeu a spus că sângele lui Iisus era atât de prețios, încât nicio picătură nu s-a risipit. Este singurul sânge despre care s-a spus că are un efect veșnic. Acesta a fost planul lui Dumnezeu. În Evrei 12: 24, ni se spune că „sângele stropirii vorbește mai bine decât sângele lui Abel”. În veci de veci de-a lungul eternității sângele Lui își are locul său!

A doua prioritate: Părtășia și legătura cu Dumnezeu

El vrea ca noi să putem avea o părtășie bogată și minunată cu El. Acest adevăr este realizabil prin Cuvântul și prin Duhul Său. Dumnezeu vrea să aibă părtășie cu tine și vrea ca tu să te bucuri de conștiința prezenței Sale în fiecare zi!

Dumnezeu vrea nu numai cei credincioși să vină mai aproape de El, dar vrea de asemenea ca toți cei ce sunt departe să vină și ei. El a spus că dacă îl vei chema de ori unde ai fi, din cel mai îndepărtat punct al universului, El va suspenda toată distanța dintre tine și El.

Dumnezeu te *vrea*. El nu caută motive pentru a te renega, ci caută motive pentru a te ajuta și pentru a te aduce mai aproape de Sine... De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii

ca purpura, se vor face ca lâna?" (Isaia 1: 18).

A treia prioritate: Iisus este viu

Iisus este viu! Moartea a fost învinsă!

Chiar dacă gustăm moartea fizică, aceasta nu este moartea reală. Moartea sufletului, adevărata moarte a fost învinsă!

Când Iisus a gustat moartea a doua, El a experimentat judecata lui Dumnezeu asupra păcatului. El n-a gustat moartea fizică pentru noi, deoarece noi trebuie să murim, dar El vrea să știm că noi nu trebuie să ne îngrijorăm de moartea a doua, pentru că El s-a îngrijit deja de acest lucru, pentru toți acei care și-au pus încrederea în El.

Îngerul mi-a amintit că planul lui Dumnezeu este atât de desăvârșit și mi-a dat versetele din Fapte 2: 24 unde se spun că nu a fost cu puțință ca moartea să-l țină legat. De ce nu a fost cu puțință? Pentru că în cer era deja scris că El a ieșit din moarte și iad. Iadul nu a putut să-L țină legat, deoarece așa era scris în planul lui Dumnezeu.

Satana a fost învins!

Frumoasa istorisire despre ce Iisus a făcut pentru noi, o putem citi la: Evrei 2: 9 - 15: „Dar pe Acela, care a fost făcut „pentru puțină vreme mai jos decât îngerii”, adică pe Iisus, Îl vedem încununat cu slavă și cu cinste” din pricina morții pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți. Se cuvenea, în adevăr ca Acela pentru care și prin care sunt toate, și care voia să ducă pe mulți fii la slavă, să desăvârșească, prin suferințe pe Căpetenia mântuirii lor.

Că Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți, sunt dintr-unul. De aceea Lui nu-i este rușine să-i numească „frați”. Când El zice (în Cartea Psalmilor): „Voi vesti Numele Tău fraților Mei; Îți voi cânta lauda în mijlocul adunării”. Și iarăși: „Îmi voi pune încrederea în El (Împreună cu frații

Mei). Și în alt loc: „Iată-mă, Eu și copiii, pe care Mi i-a dat Dumnezeu!”

Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul.

— Deoarece noi, copiii lui Dumnezeu suntem ființe umane - făcute din carne și sânge - El a devenit de asemenea carne și sânge, născându-se ca om; pentru că numai ca ființă umană putea să moară și murind să nimicească puterea diavolului care avea în stăpânire puterea morții. Numai astfel putea El „și să izbăvească pe toți aceia, care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor. (Adică, prin frica de moarte își trăiau viața ca robi supuși groazei.)

Oamenii L-au dat pe Iisus la moarte, dar pe urmă L-au văzut trăind în cei ce-i aparțineau și în loc să fi fost mulțumiți că au numai un singur Iisus, acum aveau mulți!

Într-adevăr, toți cei care-l slujeau Îi reflectau puterea și viața! Cel mai bun mijloc de a-i face pe oameni să știe despre învierea lui Iisus este să le permiți să vadă că viața ta reflectează viața Lui, deoarece El trăiește în tine!

A patra prioritate: Promisiunea Duhului Sfânt

Dumnezeu planifică din nainte. Lui nu ia venit doar întâmplător ideea de a da putere copiilor Săi! Această promisiune mare a fost planificată înainte de întemeierea lumii, și noi am fost informați despre ea din Cartea Lui, Biblia, cu mult timp înainte de ziua Cinzecimii. Aceasta a fost o parte prioritară a planului Său întreg, pentru răscumpărarea poporului Lui.

El a vrut să ne facă pe fiecare dintre noi, asemenea chipului Fiului Său. Astfel ca noi privindu-L (pe Dumnezeu) suntem schimbați în același chip al Lui din slavă în slavă! Pentru a face ceea ce a făcut Iisus pe pământ, noi trebuie

să avem aceeași putere pe care a avut-o și El! Pentru a fi ca Iisus, trebuie să avem Duhul Sfânt al lui Dumnezeu!

Sunt mulți oameni care exclud acest lucru, și sunt unii care zic: „Dacă este adevărat că un înger ți-a dat acest mesaj, el nu ar fi vorbit despre Duhul Sfânt, pentru că acesta este un subiect controversat, și un înger s-ar posta cu siguranță pe un teren neutru”. Gabriel nici măcar n-a pomenit că acest subiect ar fi sau nu controversat. El a afirmat pur și simplu că acest lucru este o înaltă prioritate pentru Dumnezeu, astăzi!

A cincea prioritate: Du-te și spune lumii

Despre a cincea prioritate Gabriel mi-a vorbit pe larg într-o zi, în anexa bisericii noastre. În timp ce-mi vorbea se plimba înapoi și înapoi. A fost pentru prima dată când am văzut o severitate pe fața lui. El a zis că Dumnezeu era îngrijorat că oamenii o să audă mesajul Lui și o să fie treziți la adevăr, dar după aceea vor cădea din nou în adormire. Una dintre cele mai înalte priorități ale lui Dumnezeu este ca noi SĂ MERGEM ȘI SĂ SPUNEM LUMII. Iisus a zis: „Mergeți în toată lumea și duceți aceste VEȘTI BUNE:

Dumnezeu zice: „Poți veni la Mine acum!”

„Barierele sunt rupte!”

„Ai fost împăcat cu Mine prin moartea Fiului Meu!”

Acesta este mesajul răscumpărării pe care trebuie să-l ducem în întreaga lume! El ne-a descoperit planul Său. Ne-a umplut cu Duhul Sfânt și zice: „Du-te!” Acum El a trimis mulțimi de îngeri pentru a-i împinge pe oameni spre Dumnezeu!

Este important la Dumnezeu, ca oamenii să audă și să știe, că EL nu v-a lăsa nicio piatră nerăsturnată.

Într-o zi Gabriel a zis că aceste ființe cerești se duc pe toate dealurile pe fiecare copac și chiar în găurile pământului căutând cu grijă bărbați și femei care încearcă

să se ascundă de Dumnezeu! Ei (ființele cerești) sunt acolo pentru a face ceea ce noi nu putem face! Noi suntem atât de limitați, dar ei nu sunt. Dumnezeu vrea să spună prin aceasta: „Eu doresc ca oamenii să știe că le port grijă și vreau ca ei să vină la Mine”.

Sunt mulți care se uită la păcat, în loc să se uite la Dumnezeu, amintindu-le altora mereu de starea jalnică a lumii și de grozăvia păcatului. Acest lucru nu figurează deloc pe lista de priorități a lui Dumnezeu. El vrea ca omul să știe că există o scăpare totală de legătura groaznică a păcatului. Oamenii știu prea bine cât de apăsător este păcatul, deoarece ei sunt legați și încătușați de el, și de aceea nu vor să audă acest lucru și de la alții. Dumnezeu a spus că El nu și-a trimis Fiul în lume ca să judece lumea, ci ca să deschidă o ușă de scăpare.

Scopul Lui este să ne facă mai degrabă conștienți de lucrarea Fiului, decât să ne facă conștienți de păcat. El vrea ca să-i vedem Fiul înălțat, astfel ca să poată atrage pe toți oamenii la Sine!

Au venit la mine oameni care purtau sarcini foarte mari pe umerii lor și simțeau cum îngerii lui Dumnezeu îi îmboldeau, îi trăgeau, îi zoreau, iar Duhul lui Dumnezeu le vorbea inimii lor. Erau atât de însetați după Dumnezeu încât mergeau din biserică în biserică, dar în loc să-L găsească pe El, auzeau doar mesaje despre grozăvia stărilor de păcat din lume. L-i s-a vorbit despre răutatea lumii, dar ei au rămas în continuare cu nevoile în inimile și viețile lor.

Un om a venit în biroul meu, întrebându-mă dacă ar putea găsi undeva ajutor. El a zis: „Aceasta este a cincea biserică la care am venit, Trebuie să-l găsesc pe Dumnezeu”.

„Ai venit într-un loc bun”. Nu l-am întrebat ce păcate avea, ci i-am zis doar atât: „Când vei simți mâna mea pe

capul tău, să pronunți Numele lui Iisus". El te-a îndemnat să-l cauți și a așteptat să-l chemi. Acest om a strigat un singur cuvânt: „IISUS!" Domnul l-a auzit și i-a dat viață!

A șasea prioritate: Jertfa ispășitoare a lui Iisus este veșnică

Oamenilor trebuie să li se amintească această prioritate în mod constant... Lucrarea pe care a făcut-o Iisus este o LUCRARE VEȘNICĂ! Nu este ceva ce El a făcut odată și care s-ar fi uitat apoi. Este ceva menit să ne ajute și să ne ducă până în cer. Este Mesajul ispășirii, este un mesaj al începuturilor noi. Gabriel mi-a spus că este foarte important ca oamenii să știe și să înțeleagă jertfa lui Iisus și faptul că binecuvântările ispășirii este un lucru continuu. În fiecare zi pe care o trăim, putem experimenta aceste binecuvântări în sufletul, duhul și trupul nostru.

Toate nevoile noastre își găsesc rezolvarea în jertfă. Dumnezeu ne poate privi și nu ne poate accepta numai dacă suntem acoperiți cu jertfa Lui? Fără jertfa lui Iisus, Gabriel mi-a spus: nu putem fi acceptați. Pentru că amenii sunt în robia fricii, de aceea Dumnezeu vrea ca ei să știe, că înainte de întemeierea pământului El plănuise deja acoperirea lor cu această jertfă. De aceea în Efeseni 1: 4 - 5, ne spune așa: „În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Iisus Cristos după buna plăcere a voii Sale".

Dumnezeu vorbește despre acest lucru și în Iuda versetele 24 și 25:

„Iar a Aceluia care poate să vă păzească de orice cădere și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale..." Jertfa acoperă, curăță și îndepărtează vinovăția. Noi nu putem să fim plăcuți lui Dumnezeu sau să-L servim cu adevărat, dacă trăim mereu cu teama că, Dumnezeu are ascuns ceva păcat pe care să-l

aducă împotriva noastră.

El vrea să știm că viețile noastre sunt acoperite atunci când credința și încrederea ne sunt în El! Motivul pentru care acest fapt este de o înaltă prioritate înaintea lui Dumnezeu, este că oamenii nu-l pot sluji cu adevărat fără să aibă o sinceră încredere că poziția în El este în siguranță. A ști acest lucru înseamnă a avea o ADEVĂRATĂ siguranță!

Dumnezeu vrea ca oamenii să știe că El nu-i va lăsa fără lupte, și de asemenea vrea ca noi să știm, că există două lucruri care ne pot smulge de sub jertfa ispășitoare a lui Iisus. Unul este *rebeliunea* (*răzvrătirea*), iar celălalt este *idolatria*. În afară de duhul de rebeliune (*răzvrătire*) și idolatrie, lucrurile care au loc în cursul normal al vieții nu te vor despărți de dragostea lui Dumnezeu sau de minunata ocrotire a acestui acoperământ. Poți să trăiești pentru El într-o fericire relaxată, știind că El este la lucru! Când vorbesc îngerii nu pot vorbi de la ei, ci sunt doar ecoul mesajului care vine din inima lui Dumnezeu care îți spune, că tu ești în siguranță!

A șaptea prioritate: Venirea lui Iisus

Dumnezeu ne spun să ne pregătim pentru ziua aceea mare! Pentru cei al căror nume sunt scrise în Cartea Vieții Mielului, ziua aceea va fi o zi glorioasă! Dar pentru aceia al căror nume nu sunt găsite scrise în carte, ziua aceea va fi o osândă veșnică. Alegerea este a noastră astăzi, și această alegere este simplu să alegem să-L slujim pe Iisus, sau să-l urmăm pe satana în osândă veșnică.

Uitați-vă la contrastul rezultatelor alegerilor noastre:

...iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb (*îngeri ai lui Dumnezeu*) și au zis: „Bărbați Galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Iisus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, *va veni* în același fel, cum L-ați văzut mergând” (Fapte 1: 10 - 11).

„Domnul să vă facă să creșteți tot mai mult în dragoste unii față de alții și față de toți, cum facem și noi înșine pentru voi, ca să vi se întărească inimile, și să fie fără prihană în sfințenie înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Iisus Cristos, împreună cu toți sfinții Săi” (1 Țes. 3: 12 - 13).

„Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui și nu s-a mai găsit loc pentru ele. Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea. Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea. Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui? Și Moartretea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua. *Oricine n-a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în iazul de foc*” (Apoc. 20: 11 - 15).

„Și m-a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt. Și mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, care se pogora din cer de la Dumnezeu, având slava lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatră preascumpă, ca o piatră de iaspis, străvezie ca și cristalul”.

(Apoc. 21: 10 - 11).

„În cetate n-am văzut niciun Templu; pentru că Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic, ca și Mielul, sunt Templul ei. Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună, ca s-o lumineze; că o luminează slava lui Dumnezeu și făclia ei este Mielul. Neamurile vor umbla în lumina ei, și împărații pământului își vor aduce slava și cinstea lor în ea. Porțile ei nu se vor închide ziua, cinstea fiindcă în ea nu va mai fi noapte. În ea vor aduce slava și cinstea

Neamurilor. Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului” (Apoc. 21: 22 – 27).

Pentru cei ce-L aleg pe El, venirea lui Iisus este prioritatea pe care Dumnezeu o dorește cu atâta emoție și bucurie, încât și îngerii din cer se bucură împreună cu El.

După prezentarea acestor priorități Gabriel mi-a spus că ele sunt o parte foarte importantă din planul lui Dumnezeu și de aceea au fost concepute în detaliu chiar înainte de întemeierea lumii.

El m-a îndrumat la cap. 23 din Levitic unde Dumnezeu i-a dat lui Moise planul pentru cort – un model în miniatură a planului Său în totalitate. Apoi spre uimirea mea El a legat fiecare din aceste priorități nou-testamentale cu cele șapte sărbători pe care Dumnezeu le-a dat lui Israel, cu mult timp în urmă.

M-am minunat de faptul că planurile lui Dumnezeu care se găsesc scrise în Vechiul Testament ne îndrumă spre planurile Lui pentru zilele noastre.

Prima prioritate: Sângele lui Iisus Sărbătoarea Paștelor Domnului

Sărbătoarea aceasta întruchipa moartea lui Cristos, Jertfa Lui și Sângele Lui care era atât de prețios înaintea lui Dumnezeu. Acest lucru era scris în ceruri chiar înainte de a fi fost făcut pământul.

Sângele este firul călăuzitor al istoriei răscumpărării care străbate întreaga Biblie. Izbăvirea copiilor lui Israel s-a făcut prin stropirea sângelui pe amândoi stâlpii ușii și pe pragul de sus al caselor, astfel că nimicitorul a trecut pe lângă casele acelea fără să-i ucidă pe întâii născuți ai evreilor. Paștele noastre adevărate au avut loc atunci când Iisus a stropit cu sângele Său cărțile din cer, spălându-ne păcatele, pentru ca astfel să putem fi acceptați de Dumnezeu ca membrii ai familiei Sale.

A doua prioritate: Părtășia și legătura cu Dumnezeu Sărbătoarea azimilor

Această sărbătoare începea a doua zi după Paști. Atunci când Iisus ne-a izbăvit de păcat prin sângele Său, Dumnezeu nu ne-a scuzat doar păcatul, ci a prevăzut o modalitate prin care să ne poată ierta.

Tatăl ne-a dat un acoperământ care este însăși jertfa ispășitoare a lui Cristos. pentru ca astfel să putem fi acceptați de El.

Aluatul reprezintă păcatul. La sărbătoarea azimilor poporul Domnului trebuia să mănânce pâine fără aluat, simbolizând păcatul iertat. Sub noul legământ era folosită pâinea cu aluat, pentru că Dumnezeu ne-a socotit justificați. În loc de PĂCAT, GREȘELI și LIPSURI, Dumnezeu vede prin acoperământul jertfei ispășitoare a lui Cristos; SFINȚENIE, NEPRIHĂNIRE și Desăvârșire. Aceia care aleg răzvrătirea și idolatria ies în mod voit de sub acest acoperământ. Cei care aleg ascultarea în loc de revoltă rămân în mod voit sub acest acoperământ, pentru că aleg să-L iubească și să-L servească pe Dumnezeu, mai presus de eul lor și mai presus de dorința de a păcătui.

„Că printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.

Lucrul acesta ni-l adeverește și Duhul Sfânt. Că după ce a zis: „Iată legământul pe care-l voi face cu ei după acele zile, zice Domnul: „Voi pune legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor”, adaugă: „Și nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărădelegile lor” (Evrei 10: 14 - 17).

A treia prioritate: Iisus este viu Sărbătoarea celor dintâi roade

Gabriel a spus că această sărbătoare reprezintă învierea și viața lui Iisus Cristos. El este viu, ba mai mult, în Cartea Sfântă a lui Dumnezeu este scris că noi care

suntem ai Lui vom învia și noi la rândul nostru. Acest lucru Dumnezeu l-a avut în vedere pentru noi în dragoste, pentru că ne poartă în inima Lui.

A patra prioritate: Promisiunea Duhului Sfânt Sărbătoarea Cincizecimii

Pogorârea Duhului Sfânt în ziua Cincizecimii nu a fost o mică adăugare ulterioară la planul lui Dumnezeu. Toate aceste lucruri El le plănuise înainte să fi făcut pământul. Sărbătoarea aceasta poartă numele de ziua Cincizecimii, pentru că se află la cincizeci de zile după Paști. Iisus le spusese ucenicilor să rămână în Ierusalim până vor primi putere de sus și exact la cincizeci de zile după Paști s-a întâmplat ceva nou, o revărsare de putere. Acest fapt nu a fost pur și simplu o coincidență, ci așa era prevăzut în planul minunat al lui Dumnezeu!

La sărbătoarea Paștelor ucenicii erau ca niște spice de grâu înaintea Domnului. Când erau adunați într-un singur loc în Ierusalim, nu erau încă îmbinați, nu alcătuiau încă o Biserică, ci erau priviți de Domnul ca indivizi.

La sărbătoarea Cincizecimii Dumnezeu a luat grâul l-a măcinat, iar din făină a făcut pâine. Pâinea are și aluat, pentru că Biserica nu va fi fără păcat. Dumnezeu a acoperit Biserica cu jertfa lui Cristos, dar sub acest acoperământ al jertfei, în partea de jos unde trăim noi, păcatul încolțește deseori. El își acoperă Biserica (cu jertfa Fiului) chiar dacă păcatul (aluatul) este prezent. Prin Duhul Său și prin puterea dătătoare de viață Sângelui lui Iisus, El spală acest păcat! Prin aceasta Dumnezeu vrea să spună: „Eu doresc ca grâul să fie măcinat, iar din făină vreau să fac pâine. Faceți o unitate puternică care se cheamă trupul Meu de credincioși. Nu indivizi, nu credincioși neîmbinați între ei, nu! Trupul Meu se va închea numai prin puterea Duhului Sfânt. Se va Face o îmbinare în vederea unei unități. Nu este un trup perfect

așa cum cred unii; deci puneți aluatul în el, pentru că pâinea trebuie să reprezinte Biserica așa cum este ea". Eu nu scuz păcatul, ci sunt doar bucuros că Dumnezeu s-a îngrijit de o iertare din belșug, pentru că planul Lui era să aibă în vedere TOATE lucrurile.

În planul mare al lui Dumnezeu, botezul cu Duhul Sfânt este la dispoziția tuturor copiilor Lui și este necesar pentru A Fi și A FACE.

Duhul lui Dumnezeu trebuie să fie în noi și el nu poate fi stins; revărsarea puterii Duhului Sfânt nu trebuie stăvilită niciodată.

„Nu stingeți Duhul (nu înăbușiți sau nu atenuați Duhul Sfânt)” (1 Tes. 5: 19). Botezul cu Duhul Sfânt ne înzestrează cu putere ca să putem fi ca Iisus! Acest fapt este o parte vitală a planului lui Dumnezeu care nu poate fi ștearsă, pentru că este scrisă și stabilită pentru totdeauna!

A cincea prioritate: Du-te și spune lumii Sărbătoarea Trâmbiței

După ziua Cincizecimii venea sărbătoarea trâmbiței, vestită între oameni cu sunet de trâmbiță. Tot așa și noi trebuie să ducem Vestea CEA Bună a Evangheliei. Hai să mergem pretutindeni unde oamenii nu-L cunosc pe Iisus; să fim ca un sunet de trâmbiță și să ducem Vestea Bună a salvării pe care o dă Cristos! El a isprăvit deja lucrarea mântuirii!

Vestea este bună! Poți veni acum! Cristos l-a învins pe satana! Bătălia s-a terminat și noi putem merge în lume pretutindeni cu trâmbițele! Asta a vrut să spună Cristos în Fapte 1: 8: „... ci voi veți primi o putere când se va pogori Duhul Sfânt și-mi veți fi matori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului”.

A șasea prioritate: Jertfa ispășitoare a lui Iisus este veșnică Sărbătoarea ispășirii

Sărbătoarea ispășirii era un semn de aducere aminte

a faptului că ispășirea trebuia înnoită, deoarece vremea de îndurare a expirat. Era ziua în care se aducea jertfa anuală pentru păcat. În fiecare an, în ziua ispășirii Dumnezeu trecea în revistă toate învinuirile aduse împotriva omului și omul stătea fără nădejde și neajutorat în fața ochiului atotvăzător al lui Dumnezeu.

Jertfa de ispășire pentru păcat care se aducea anual nu putea nicidecum să-i facă pe oameni desăvârșiți, dar li se dădea încă un an de îndurare (Lev: 23: 27). Atunci când primim nașterea din nou, când Duhul Sfânt al lui Dumnezeu ne dă o viață nouă din cer, nu expiră suspendarea pedepsei, ci pedeapsa este anulată; jertfa ispășitoare nu este doar reînnoită, ci se face o ispășire veșnică prin jertfa lui Iisus. Ce se întâmplă cu cei ce păcătuiesc, cu cei care ies de sub acoperământul protector al jertfei ispășitoare? După cum în vechime sub legea cea veche, Dumnezeu avea un remediu, tot astfel și astăzi El are pentru ei o cale de întoarcere și anume; pocăința, întoarcerea la părtășia cu El. Nu există o altă cale, nu este nevoie de o altă jertfă, pentru că avem jertfa lui Cristos.

„Dar dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire”. (Dumnezeu poate face acest lucru într-un mod desăvârșit, deoarece Cristos a murit ca să ne spele păcatele. 1 Ioan 1: 9.)

A șaptea prioritate: Venirea lui Cristos Sărbătoarea corturilor

Dorința lui Dumnezeu este ca noi să trăim cu El în veci de veci. Această sărbătoare era însoțită de foarte multă veselie și bucurie. În Prima zi, oamenii trebuiau să-și construiască corturile din crengi de pomi roditori încărcate cu fructe, din ramuri de finici și din crengi de diverși copaci cu frunze. Tot timpul se bucurau înaintea Domnului, Dumnezeului lor. Aceste corturi erau menite să

întruchipeze locașurile unde Dumnezeu va locui împreună cu ai Săi.

Cu mult timp în urmă gândul Domnului era ca să ne ia acolo unde este și El. El vrea să locuiască cu noi acum prin Duhul Său, și apoi vrea să ne ia să locuim împreună cu El pentru totdeauna. Acest lucru nu s-a făcut la întâmplare și nici nu a fost hotărât de un comitet de teologi. Nu poți ocolii mesajul venirii lui Cristos. Intenția Lui este de a ne lua pentru ca să trăim cu El. Acest lucru este deja stabilit în ceruri și are să fie dus la îndeplinire exact așa cum a spus Dumnezeu!

Noi avem siguranța că prin harul lui Dumnezeu suntem acoperiți și că El nu vede păcatul, greșeala sau lipsurile noastre, ci ne vede exact așa ca pe Iisus - sfinți, fără prihană și fără vină (Col. 1: 22). Noi ne putem odihni în lucrarea Lui pe care a sfârșito. Încrederea noastră în planul Său desăvârșit îi va face și pe alții să fie gata pentru ziua aceea mare când El va veni ca să ne ducă cu Sine.

Venirea lui Cristos constituie încheierea planului de răscumpărare a lui Dumnezeu.

Aceste sărbători date lui Moise erau atât de importante pentru Dumnezeu, încât El a vrut ca Israel să le repete în fiecare an ca un simbol al părăsirii lumii acesteia înainte de cei șapte ani ai necazului cel mare. Aleluia!

CAPITOLUL 7

El a gustat moartea

O dată când îmi vorbeau îngerii, Dumnezeu mi-a îngăduit să-L văd pe Iisus ca pe un Miel junghiat... Lăuntru mi s-a sfâșiat... Prin fața mea treceau niște succesiuni de imagini pline de adevăr și iată că L-am văzut pe El ca pe un

Miel zăcând în moarte... Apoi L-am văzut pe Mielul acela cum a început să se ridice încet, încet, și în timp ce

se ridica a devenit un berbec puternic cu șapte coarne și șapte ochi.

L-ai văzut murind ca un Miel, acum privește-L cum se înalță ca un mare biruitor căruia I s-a dat toată puterea în cer și pe pământ”.

Într-o dimineată Duhul Sfânt a spus: „Scrie, păstrează cuvintele pe care ți le-am spus. Ele vor fi o lumină pentru mulți. Eu nu numai că voi lucra pentru tine, ci voi însoți aceste cuvinte și le voi da viață oriunde vor fi trimise așa cum am dat deja aripi mesajelor mele aduse la tine de Îngerul Domnului.

Nu-ți fie teamă să vorbești în Numele Lui, pentru că cuvintele pe care ți le dau, nu sunt cuvintele tale, ci ale Lui și ele sunt statornicite, pentru totdeauna. Nu se găsesc ele în Cuvântul Său veșnic și viu? Aceste cuvinte ale vieții vor pătrunde pe ușile închise timp îndelungat ale multor popoare și națiuni. Eu poruncesc oștirilor cerești care au fost trimise pentru vremea aceasta ca să adune cu grabă un popor pentru Numele Lui și să-l pregătească pentru ziua aceea mare a Domnului. O parte din oștirea cerească a fost deja trimisă pe pământ și o altă parte urmează să fie trimisă de-acum încolo, pentru a-i pregăti pe oameni, pentru a împrăștiia forțele întunericului și pentru a se îngrijii cu gingășie de mulțimile care vor auzi cuvintele Tatălui”.

Atunci când le vorbim oamenilor despre supranatural, gândurile care se trezesc în mintea lor sunt contradictorii. Vizita îngerilor sau anumite adevăruri supranaturale trimise de Dumnezeu stârnesc reacții diferite. La început oamenii sunt șocați, dar în ele mai multe cazuri neîncrederea piere când ascultă mesajul în sine. În adâncul inimilor lor, oamenii speră în mod sincer că Dumnezeu îi VIZITEAZĂ DIN NOU pe ai Săi într-un fel special.

Deoarece Domnul m-a cercetat în repetate rânduri, am meditat asupra cuvintelor despre care mi-a spus să le scriu și să le păstrez, și m-am întrebat: „Care este miezul acestui mesaj? Care este adevărul pe care Dumnezeu vrea să-L transmită lumii zilelor noastre. Dumnezeu are ceva atât de important de spus, încât folosește mesageri de sus ca să dea viață Cuvântului în punctele în care oamenii nu i-au putut descifra sensul adevărat.

El nu ne dă un cuvânt nou, ci aruncă o lumină asupra lui, făcându-l viu!

Doamne, care este miezul mesajului pe care ai vrea să-L transmiți lumii de astăzi?

Această întrebare revenea din nou și din nou în mintea mea. M-am gândit la toate mesajele emoționante prin îngeri. Toate arată spre un adevăr central care este chiar inima lui Dumnezeu, inima Bibliei, centrul întregii istorii. Măduva, central mesajului lui Dumnezeu pentru noi este JERTFA LUI IISUS!

Iisus a venit din sânul Tatălui. Cuvântul ne spune că El era un Miel junghiat de la întemeierea lumii (Apoc. 13: 8). Jertfa lumii Iisus, întruchipa inima Tatălui însuși oferită oamenilor. Tot ce a făcut Dumnezeu gravitează în jurul lucrării terminate de Iisus. În ultimul moment al vieții Lui pământești, când stătea atârnat pe cruce a exclamat cuvintele: „S-a isprăvit!”

Cristos a devenit centrul societății, al civilizației și al istoriei. Istoria se datează de la Cristos în ambele sensuri. Oriunde a fost propovăduit Cristos și mesajul Său s-a făcut lumină. Acolo unde El n-a ajuns, sau acolo unde mesajul n-a putut pătrunde, este întuneric. El este centrul vieții. Fără Iisus, viața însăși ar înceta; bătăile inimii oricărei ființe s-ar opri.

O Doamne, fă ca să nu mai fim aceiași, pentru că prin semnificația adâncă a morții lui Cristos putem vedea,

putem știi, putem simții, putem avea, putem trăii. Fă ca în vremea aceasta să privim la contractul pe care L-ai făcut cu noi, scris cu însuși sângele Tău și fă să recunoaștem că ceva foarte special a avut loc.

Ochii lui Dumnezeu sunt îndreptați spre orice persoană care a trăit vreodată, indiferent dacă L-a cunoscut sau nu pe Iisus! Dumnezeu poartă de grijă chiar și celui necredincios. Brațele Lui sunt întinse către oameni pe când se găsesc încă în păcatul lor. Dumnezeu ne spune; că pe când eram noi încă vrăjmași ai Lui, El ne-a iubit atât de mult, încât L-a dat pe Cristos să moară pentru noi, dar noi nu L-am cunoscut. Acest fapt nu s-a petrecut ca să nu mai gustăm moartea. Noi vom gusta moartea pământească sau vom fi schimbați ca să-L putem întâmpina în văzduh, dar nu vom mai gusta moartea a doua.

În ceea ce privește moartea lui Iisus, nu este vorba numai de stingerea vieții Lui, de moartea trupului. Mii de oameni au suferit moartea fizică și chinuri, dar nu aceasta este moartea la care se referă El. Nu este vorba doar de o oprire a bătăilor inimii și a respirației, de stingerea forțelor vieții și de despărțirea de cei dragi, nu! Este vorba de ceva mai mult! Noi cunoaștem durerea pe care o aduce moartea; ea ne străpunge inimile pentru că ne separă de prieteni, de cei iubiți, de activitățile pământești, dar moartea Lui nu a fost numai o separare de lucrurile dragi.

Dumnezeu le-a spus lui Adam și Eva că în ziua în care vor mânca din fruct vor muri și în Cuvântul lui Dumnezeu găsim scris de asemenea că plata păcatului este moartea!

A doua moarte care amenință omenirea aduce omului teamă, groază și chin tot timpul vieții lui. Iisus ne-a scăpat de această moarte. Când era atârnat pe cruce El nu îndurat numai chinurile trupului, deși simțea din plin suferința în toată profunzimea ei. El nu trăia numai despărțirea de cei dragi, deși simțea această despărțire tot

atât de adânc ca oricine altcineva, dar Iisus a suferit o durere pe care nici chiar cei fără de Dumnezeu, cei despărțiți total de Dumnezeu nu au simțit-o vreodată. El a simțit chinurile care te copleșesc când se stinge ultima licărire de speranță și când se aud cuvintele: „Du-te de la Mine în osânda veșnică!”

El a simțit apăsarea, lipsa de nădejde și groaza care te cuprind când Dumnezeu îți întoarce spatele. Iisus a suferit chinurile unui suflet osândit! Din inima Lui s-a înălțat strigătul: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” Săgețile osândei veșnice și degetele acelea de gheață I-au înșfăcat viața și Iisus a suferit judecata lui Dumnezeu. În acel moment El era total despărțit de Dumnezeu.

O, Doamne! O, Doamne! O, Doamne! O, Doamne! Vreau să spun acest adevăr oamenilor! Adu-ne Tu o imagine în fața ochilor noștri chiar acum! Fă-ne să vedem ce ai făcut Tu. Fă-ne să înțelegem dragostea Ta pentru noi, care a fost atât de mare încât singurul tău Fiu a devenit substituitul nostru pe lemn!

Duhul Sfânt mi-a spus să-ți transmit Vestea Bună că păcatul tău a fost deja judecat! Barierele care îl separau pe om de Dumnezeu sunt date la o parte! Ești liber, eliberat prin puterea Sa și poți fi reșezat într-un loc de neprihănire desăvârșită, în starea omului de dinainte de cădere, care era apropiat de Dumnezeu și avea părtășie cu El!

Importanța acestui mesaj reiese din dese referiri pe care îngerul le face la jertfa lui Cristos, în orice alt mesaj adus. Îmi aduc aminte atât de bine că atunci când a venit Gabriel pentru prima dată și mi-a vorbit din Zaharia capitolul 3, mi-a zis: „Ai cunoscut jertfa lui Cristos așa cum este văzută din punctul de vedere al omului; acum ți-ar place să vezi ce s-a întâmplat din punctul de vedere al lui

Dumnezeu?”

Numaidecât într-o vedenie, mi L-a arătat pe Iisus, Mielul fără cusur a lui Dumnezeu, în care nu s-a găsit niciun păcat, venind de la Tatăl, pe pământ. Apoi Gabriel a zis: „Acum privește-L cum se întoarce în cer!” Atunci L-am văzut pe Iisus, cu hainele preotești sfâșiate, stropite cu noroi, murdare de putregaiul și putoarea lumii întregi. El a venit în prezența lui Dumnezeu cu umerii încovoiați. inima mi s-a sfâșiat când am văzut acea imagine. L-am văzut într-o lumină cu totul diferită decât îl văzusem vreodată. L-am văzut urcând în cer din întunericul și din abisul iadului, purtând păcatele lumii întregi.

Apoi pe când stătea acolo aplecat, iar Dumnezeu își întorcea spatele către El, Gabriel, Îngerul Domnului a vorbit cu glas tare și a zis: „Luați aceste haine murdare de pe El, duceți-le într-un loc unde nu vor mai fi găsite niciodată și îmbrăcați-L cu haine noi, împărătești, cu haine de Mare Preot și Împărat! Atunci îngerii care stăteau în fața Lui, au pus pe El haine noi și Gabriel a zis: „Luați o cunună și puneți-io pe cap!” Pe această cunună era scris: „Sfințenia Domnului! Numără-i pe toți acei oameni care mă urmează ca sfinți. Acceptă-i pentru ceea ce am făcut pentru ei!”

Aceste cuvinte au fost scrise pe cununa aceea atunci când Iisus a devenit Împăratul nostru și Marele Preot!

Eu am citit de multe ori Zaharia capitolul 3, dar nu mi-am dat seama până când nu mi-a spus Gabriel că în limba greacă numele de Iosua este Iisus. Niciodată nu mi-am dat seama de felul în care s-a întors Iisus în ceruri. Și iată mai jos este citat Zaharia capitolul 3 în întregime, pentru a vedea profetia împlinită exact așa cum mi-a îngăduit Dumnezeu s-o văd în acea vedenie frumoasă.

Îngerul Domnului a făcut lui Iosua următoarea mărturisire: „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Dacă vei

umbla pe căile Mele și dacă vei păzi poruncile Mele, vei judeca și Casa Mea și vei priveghea asupra curților Mele, și te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici. Ascultă dar Iosua mare preot, tu și tovarășii tăi de slujbă care stau înaintea ta (ceilalți preoți) - că aceștia sunt niște oameni care vor slujii ca semne (ale lucrurilor bune care vor veni). Iată voi aduce pe robul Meu, Odrasla (pe care-l reprezintă Iosua). Că iată că numai spre piatra aceasta (Piatra de Temelie a Templului) pe care am pus-o înaintea lui Iosua, sunt îndreptați șapte ochi; iată Eu însumi voi săpa ce trebuie săpat pe ea, zice Domnul oștirilor. ÎNTR-O SINGURĂ ZI VOI ÎNLĂTURA

NELEGIUIREA ȚĂRII ACESTEIA. În ziua aceea - zice Domnul oștirilor - "vă veți pofti unii pe alții sub viță și sub smochim".

Apoi îngerul m-a dus la Isaia 53 și unele adevăruri mi le-a făcut atât de reale încât niciodată nu le voi uita. Începând cu versetul 3: „Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit că își întorcea fața de la El și noi nu l-am băgat în seamă. Totuși - El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui și noi am crezut că este pedepsit lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărâdelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea, a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui, nelegiuirea noastră a tuturor (adică acele haine murdare care erau pe El). Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-L duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund; n-a deschis gura.

El a fost luat prin apăsare și judecată, dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe

pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului Meu? Groapa Lui a fost pusă între cei răi și mormântul Lui la un loc cu cel bogat măcar că nu săvârșise nicio nelegiuire și nu se găsisse niciun videșug în gura Lui" (V. 3 - 9).

În versetele 10 și 11 se găsesc cuvintele care vin chiar din inima lui Dumnezeu și mă rog ca ele să vă atingă inima așa cum m-au atins și pe mine! „Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... își va da viața ca jertfă pentru păcat...” Dumnezeu a luat această viață dumnezeiască și I-a îngăduit nu numai să guste puțin din moarte, ci s-o guste pentru fiecare om în parte. Viața Lui a fost dată ca o jertfă pentru păcat.

Deoarece a gustat suferința, deoarece a fost zdrobit și viața Lui a fost făcută o jertfă pentru păcat, Biblia spune să ne uităm cum dă naștere unei seminții noi! El era în chinuri, sufletul Lui era în durerile nașterii. Versetul 11 spun: „Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora”. Versetul 10 spune: „va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui”. Dându-și viața ca jertfă pentru păcat, Iisus a făcut să fie posibilă o răscumpărare veșnică pentru fiecare, pentru lumea întreagă!

Din agonia unei vieți osândite s-a născut o sămânță de urmași... va vedea o sămânță...”. El a văzut răsărind Biserica și astăzi El privește la sămânța Lui, la răscumpărații Lui, la descătușații Lui, la vlăstarii Lui care au încolțit și au răsărit din moartea Lui. Când privește în jos spre tine, zice: „Îmi aduc aminte de muncile sufletului Meu și ceea ce văd Mă satisface și-mi place. Tu ești un membru al familiei, ești mântuit, ești un copil al lui Dumnezeu, faci parte dintr-o nouă rasă. Nu este vorba de rasa iudaică nici de cea a neamurilor, ci este vorba de o rasă nouă, o rasă cerească. Ești cetățean al Împărăției

cerești, faci parte dintr-o preoție împărătească!

Îngerul lui Dumnezeu mi-a spus, descoperit aceste lucruri și mi-a vorbit cu atâta putere, încât când le-am înțeles am început să plâng. Eram în pat, nu puteam să mă stăpânesc și patul se scutura de plânsetele mele, atunci mi-am dat seama de prețul pe care l-a plătit Iisus și de ceea ce reprezintă cu adevărat jertfa Sa.

Va veni o zi pentru mulți, mulți oameni care refuză să se identifice cu Iisus, pentru că nu-și dau seama că El a gustat deja moartea pentru ei și că El a fost judecat în locul lor. Va veni o zi când oamenii vor auzi cuvintele: „Duceți-vă de la Mine blestemaților, în focul cel veșnic...” (Mat. 25: 41). Ei vor simți agonía pe care a experimentat-o Iisus, dar pe care ei n-ar fi trebuit s-o simtă. Dumnezeu și oștirile cerurilor lucrează acum de zor, pentru a-i scuti pe bărbați și pe femei de grozăvia acelei zile.

Spune cu voce tare sau numai în inima ta: „Mulțumesc Iisuse, pentru că tu ai gustat moartea pentru mine. Ți mulțumesc că ai nimicit orice evidențe ale păcatelor mele care mă acuzau. Tu ai șters orice urmă”. Este atât de simplu!

Într-o altă vedenie L-am văzut pe Iisus ca Miel junghiat, zăcând în moarte, apoi am văzut cum Mielușelul acela a început să se ridice încet și în timp ce se ridică s-a transformat într-un berbec puternic cu șapte coarne și șapte ochi. Îngerul m-a întrebat: „Știi ce simbolizează coarnele?” El mi-a explicat că ele erau simbolul puterii, iar divinitatea, caracterul desăvârșit al lucrurilor divine, era întotdeauna asociat cu numărul șapte.

El a zis: „L-ai văzut murind ca un Miel, acum privește-L cum s-a ridicat ca mare biruitor căruia I s-a dat toată puterea în cer și pe pământ”. Apoi, referindu-se la Matei 28: 18, 20 b, mi-a arătat o altă vedenie și mi-a zis: „Privește-L acum pe Iisus cu ucenicii Lui, auzi cum zice:

„Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ... Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.

Măreția Împăratului nostru care are toată puterea este centrată în jurul jertfei Sale. Gabriel a arătat din nou spre Mielul care s-a transformat în berbec (Apoc. 5: 6) și mi-a zis: „Vei vedea cinstea care I se va da. Apoi mi-a îngăduit să văd îngeri cât puteam cuprinde cu ochii în toate direcțiile, plecându-se în fața Lui și strigând că El era Împăratul Împăraților și Domnul Domnilor și că El va împărăți în veci de veci. Nimic nu-L va putea împiedica. El este Mielul care a fost junghiat, dar acum este viu în vecii vecilor. Aleluia!

Apoi îngerul mi-a vorbit despre trupul lui Iisus, pe care Dumnezeu L-a pregătit pentru jertfă. Acest fapt devine foarte important dacă ne dăm seama de menirea acestui trup fără păcat.

Iisus a devenit purtătorul păcatelor altora pentru că El era fără păcat. El a fost lovit nu pentru păcatele Lui, ci pentru ale noastre!

Daniel a avut prilejul să vadă acest lucru, așa cum îl găsim scris în Daniel 9: 21 - 25:

...a venit repede în zbor iute omul Gavril pe care-l văzusem mai înainte într-o vedenie... El m-a învățat, a stat de vorbă cu mine și mi-a zis: „Daniele, am venit acum să-ți luminez mintea (să-ți ajut să înțelegi planul Domnului) când ai început tu să te rogi a ieșit cuvântul (a fost data o poruncă) și eu vin să ți-l vestesc, că tu ești preaiubit și scump, ia aminte dar la cuvântul acesta și înțelege vedenia! Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale cele sfinte până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea nelegiuirii, până la aducerea neprihănirii veșnice, până la pecetluirea vedeniei și prorociei și până la ungerea Sfântului Sfinților. Să știi dar și să înțelegi că de la darea poruncii pentru

zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul (Mesia) la Cărmuitorul, vor trece șapte săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou și anume în vremuri de strâmtorare”.

Același Gabriel care a fost în casa mea a fost cel care îmi spusese lui Daniel că mai erau 483 de ani până la venirea lui Iisus ca să aducă o jertfă și o plată pentru păcat, nu pentru păcatele Sale, ci pentru păcatele altora. Gabriel i-a spus lui Daniel de când va putea începe numărătoarea celor 483 de ani și toate lucrurile se potrivesc minunat în planul lui Dumnezeu. Gabriel a avut grijă ca sincronizarea acestui plan să fie perfectă. El a spus că numărătoarea anilor trebuie începută atunci când împăratul Cir va da decretul ca Ierusalimul să fie clădit. Gabriel mi-a zis că el era însărcinat cu împlinirea planului lui Dumnezeu. Domnul îl destinase pentru a declanșa actunile.

Gabriel mi-a mai spus că el a fost îngerul despre care se vorbește în Zaharia 1: 12 - 17: „Atunci Îngerul Domnului a luat cuvântul și a zis: „Doamne al oștirilor, până când nu vei avea milă de Ierusalim și de cetățile lui Iuda pe care te-ai mâniat în acești 70 de ani? Domnul a răspuns cu vorbe bune, cu vorbe de mângâiere, îngerului care vorbea cu mine.

Și îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: „Strigă și zi: Așa vorbește Domnul oștirilor: Sunt plin de o mare gelozie pentru Ierusalim și pentru Sion și sunt plin de o mare mânie împotriva neamurilor îngâmfade, că Mă mâniaseam numai puțin, dar ele au ajutat spre nenorocire. De aceea așa vorbește Domnul: „Mă întorc cu îndurare către Ierusalim; Casa Mea va fi zidită iarăși în el și funia de măsurat se va întinde asupra Ierusalimului. „Strigă din nou și zi: „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Cetățile Mele vor avea iarăși belșug de bunătați. Domnul va Mângâia iarăși Sionul, va alege iarăși Ierusalimul”.

Cu o altă ocazie mi s-a îngăduit să-L văd pe Iisus într-

o vedenie intrând în cer cu sângele Său; nu ca o jertfă cu haine murdare, ci ca Preot cu sângele legământului.

L-am văzut atunci când a intrat, a luat sângele și a stropit cu el lucrurile sfinte ale lui Dumnezeu. Eu niciodată nu am înțeles lucrurile în felul acesta, dar sângele trebuia stropit și spre Dumnezeu, pe lucrurile din cer (Evrei 9: 19 - 28). Iisus a intrat în cer cu propriul Său sânge și le-a stropit deasupra altarului ca jertfă finală, ca ispășirea finală a păcatelor noastre.

În Evrei 10: 16 - 23 găsim următoarele cuvinte: „Iată legământul pe care-L voi face cu ei după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în inimile lor și le voi scrie în mintea lor”, adaugă: „și nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărâdelegile lor”. Dar acolo unde este iertare de păcate nu mai este nevoie de jertfă pentru păcat.

Astfel dar fraților, fiindcă prin sângele lui Iisus avem o intrare slobodă în Locul preasfânt, pe calea cea nouă și vie, pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua din lăuntru, adică trupul - Său și fiindcă avem un Mare Preot pus peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu o inimă curată, cu credință deplină, cu inimile stropite și curățite de un cuget rău și cu trupul spălat cu o apă curată.

Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, că credincios este Cel ce a făcut făgăduința”.

În vedeniile amintite mai sus Dumnezeu mi-a arătat de câteva ori o carte și mi-a spus să mă uit la ea. Acest lucru s-a repetat de câteva ori pentru că era foarte important.

Gabriel mi-a zis că această carte stropită cu sânge era cartea în care se găsea scrisă atitudinea omului față de om.

El mi-a atras atenția asupra celor scrise în Exod capitolele 21 - 23. Aici era vorba despre comportamentul

omului față de semenii lui.

Dumnezeu i-a dat lui Moise legământul chiar înainte de a se urca pe munte, pentru a primi cele zece porunci.

Moise a venit și a spus poporului toate cuvintele Domnului și toate poruncile. Tot poporul a răspuns într-un glas: „Vom face tot ce a zis Domnul” (Exod 24: 3).

Ei au vrut să asculte, dar lucrurile din viața cotidiană au zădărnicit bunele lor intenții. Oamenii și astăzi sunt exact la fel; ei îngăduie problemelor și intereselor acestei lumi să le sustragă mintea și inima de la binecuvântările lui Dumnezeu.

Apoi au un sentiment de vinovăție și zic: „știu că Dumnezeu mi-a iertat acele păcate mari pe care le-am făcut în trecut, dar aceste lucruri mărunte îmi dau de furcă; atitudinea mea față de familie și față de oamenii cu care lucrez în fiecare zi. Eu aș vrea să trăiesc pentru Dumnezeu cu adevărat și în fiecare zi să mă încredințez în grija lui Dumnezeu, dar aceste lucruri mărunte mă supără și mi-e teamă, pentru că nu pot ieși biruitor asupra lor”. Domnul mi-a îngăduit să-L văd pe Iisus Marele Preot, stropind cartea cu sânge astfel încât acele lucruri mărunte sunt uitate. Lipsurile noastre sunt completate de Iisus. Dumnezeu vede sângele, nu greșelile noastre și noi suntem acceptați!

Eu cred că multe dintre relele și frustrările credincioșilor provin din faptul că ei nu înțeleg pe deplin semnificația trupului lui Cristos. Din cauza acuzațiilor pe care le aduce împotriva noastră Satana, din cauza lipsurilor și slăbiciunilor omenești uităm deseori ceea ce a făcut Iisus. Suntem atât de conștienți de slăbiciunile și lipsurile noastre, încât trebuie ca să ni se amintească în repetate rânduri că Dumnezeu în înțelepciunea Sa, a pregătit o vreme și o modalitate pentru desăvârșirea acestora.

Când ne împărtășim ne amintim de moartea Domnului până va veni El. Iisus a gustat moartea a doua. El i-a simțit suflul din plin. Cuvântul ne spun că El a purtat toate păcatele noastre în propriul Său trup pe lemn. Acum ne cere să ne uităm la trupul – său și să ne vedem păcatele noastre și ale lumii întregi puse pe el de către Dumnezeu. Orice minciună, orice păcat contra noastră înșine și contra altora, orice crimă, orice adulter, toate imoralitățile, toate înșelăciunile, toate răzvrătirile, toate idolatriile, toate vrăjmășiile prin vrăjitorii și satanism, orice necinste, da, ori cu ce am putea fi învinovați, toate păcatele au fost puse pe El. El a devenit purtătorul de păcate. El s-a făcut păcat, purtând drojdia concentrată a putreziciunii miliardelor de oameni.

Imaginează-ți-L ca pe un zid ridicat împotriva atacurilor Satanei. Dumnezeu spune:

„Privește-L și ia aminte, pentru că dacă nu faci așa, atunci te vei simți deseori slab, suferind, expus atacului, deziluziei și golirii de putere spirituală. Privește-L nu ca pe un obiect de frumusețe, ci uită-te la El ca la o jertfă de ispășire purtând stricăciunea păcatelor, încărcat cu toate crimele, minciunile și răutățile care au existat vreodată pe această lume, cu toată duhoarea homosexualității care a dus Sodoma la nimicire prin ardere. Toate au fost puse pe umerii Lui!” Apoi când te vei uita la El, Dumnezeu vrea să vezi pe trupul acela păcatul TĂU, slăbiciunea TA, lipsurile TALE, ORICE apăsare din sufletul tău!

Păcatele tale sunt acolo, dar ele nu mai au nicio putere! Ele sunt doar cenușa păcatelor tale, doar tăciunii rezultați în urma arderii! Când te uiți la această priveliște, păcatul își pierde puterea de ați face rău. Păcatele tale sunt doar o cenușă, pentru că lovitura de foc a mâniei și judecății lui Dumnezeu au căzut pe acest trup. Având toate păcatele puse pe El și toată bunătatea lui Dumnezeu

turnată în noi, putem sta înaintea Lui, știind că păcatul și-a pierdut puterea asupra noastră.

Apoi putem vedea cum Iisus, Marele nostru Preot merge în prezența lui Dumnezeu cu sângele Său și acoperă, distruge și șterge cu desăvârșire toate păcatele noastre. El șterge orice evidență scrisă împotriva noastră, astfel ca planul lui Dumnezeu pentru noi să fie complet. Acest plan este să ne așeze din nou în starea de inocență și părtășie totală cu Dumnezeu, stare de care se bucuraseră Adam și Eva în grădina Edenului, înainte de a fi venit păcatul.

Uită-te la Iisus, Marele Preot, Intrând cu sângele Său în cortul lui Dumnezeu, în ceruri, unde se păstrează dosarele cu evidențele scrise ale păcatelor noastre a deveni o jertfă pentru păcat și El zice: „NE-ai pregătit un trup”. Puțin mai jos în versetul 20 spune că El ne-a deschis o cale prin trupul Său și astfel putem intra într-o părtășie strânsă cu Tatăl.

Cortul întâlnirii trebuia făcut exact așa cum a spus Dumnezeu. Jertfele trebuiau aduse respectând până în detaliu poruncile date în sensul acesta, deoarece ele întruchipau planul de răscumpărare al lui Dumnezeu pentru omenirea întreagă. Acest plan îl avea în vedere pe Iisus și jertfa Sa. Apoi îngerul mi-a mai dat câteva explicații care făceau jertfa lui Iisus și mai semnificativă.

Primul obiect din cort era altarul pentru ardere de tot acoperit cu aramă pe care se aduceau jertfele. Jertfa trebuia arsă până la cenușă, iar cenușa era pusă pe indivizii care astfel erau acceptați de Dumnezeu. Toate păcatele lui Israel erau puse pe jertfa de ispășire; apoi jertfa, făcându-se păcat, era lovită cu focul judecății, astfel încât atunci când Israel venea ca să fie acceptat și când cenușa împreună cu sângele erau stropite, Dumnezeu spunea: „Voi Mi-ați dat păcatele voastre. Acum vi le dau

înapoi îngăduindu-vă să vedeți doar învelișul gol, cenușa a ceva ce și-a pierdut puterea și vloga. Păcatul este redus la nimic, pentru că focul judecării s-a abătut asupra unui substituit și păcatele tale care erau pe trupul celui substituit au fost distruse!"

În timp ce-mi vorbea despre jertfă și semnificația ei, Gabriel a citat Evrei 9: 13 - 14: „Că dacă sângele taurilor și al țapilor și cenușa unei vaci, stropită pentru cei întinați îi sfințește și le aduce curăția trupului, cu cât mai mult sânge lui Cristos care prin Duhul cel veșnic s-a adus pe Sine însuși jertfă fără plată lui Dumnezeu, vă va curății cugetul vostru de faptele moarte ca să slujiți Dumnezeului celui viu”.

Acest tip de jertfă este adus în Israel pentru curățirea vieților astfel că oamenii puteau zice: „S-a isprăvit, s-a făcut! Păcatele care au fost puse acolo s-au făcut o nimica, s-au transformat în cenușă; păcatul nu va mai stăpâni asupra mea; și-a pierdut boldul și puterea!” Dacă ei obțineau eliberarea pentru un an întreg prin jertfirea unor animale, cu cât mai mult sângele lui Cristos și jertfa Lui va curăți și va șterge păcatele în permanență din mințile, din conștiințele și din emoțiile noastre.

Iisus a gustat iadul la propriu, trupul Lui a fost lovit de judecata dreaptă a lui Dumnezeu. Când vrăjmașul ne iese în cale, putem zice: „Acele păcate cu care încerci să mă învinovățești și să mă obsedezi nu sunt decât niște tăciuni arși și puterea păcatului a fost anulată!” Putem să spunem plini de bucurie: „Mânia Lui s-a abătut de la mine asupra lui Iisus și păcatele mele au fost judecate atunci când a fost judecat El!” Uită-te la Iisus, Marele Preot, intrând cu sângele Său în cortul lui Dumnezeu, în ceruri, unde se păstrează dosarele cu evidențele scrise ale păcatelor noastre! Gabriel mi-a zis: „Privește cum stropește cu sângele Său cartea legilor călcate și altarul

poruncilor călcate. El șterge pentru totdeauna în cer dovada scrisă a oricărui păcat cu care ai putea fi învinuit". Apoi ne aduce un legământ nou.

În Evrei 10: 16 - 17 ni se spune: „Iată legământul pe care-l voi face cu ei după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în inimile lor și le voi scrie în mintea lor. Și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărădelegile lor”.

El a transformat păcatul în tăciuni. A șters lista păcatelor și ne-a dat un legământ nou nou. Știi de ce a făcut lucrul acesta? Pentru că NE VREA! El nu caută motive ca să ne nimicească, ci să ne mântuiască.

Privește-L! El este Mielul fără cusur al lui Dumnezeu, pregătit de la întemeierea lumii. Privește-L purtând păcatele, venind în fața lui Dumnezeu cu haine murdare, El Cel lovit de Dumnezeu, stropind cu sângele Său în ceruri cartea legământului care acum este împlinit. Toate lipsurile posibile ale omului sunt acoperite cu sângele care-i vorbește lui Dumnezeu și-i zice: „S-a isprăvit! S-a săvârșit!”

În Israel se făcea o aducere aminte a păcatului an după an, an după an. Omul era iertat, dar păcatul era reamintit. inima mea a fost atât de mișcată când GABRIEL mi-a vorbit cu o voce hotărâtă zicând: „După venirea lui nu mai este nevoie de iertare, pentru că iertarea îi amintește lui Dumnezeu de păcatul care a fost deja iertat. El a șters cu desăvârșire petele și vina. Sângele lui Iisus vorbește, zicând: „Justificat, reșezat într-un loc de totală neprihănire din pricina lui Cristos. Noi suntem așezați din nou în locul pe care-l aveam înainte ca păcatul să fi intrat în lume”.

În Vechiul Testament iertarea venea prin credința în jertfa adusă, dar Gabriel mi-a spus că atunci când a venit Iisus, El A FOST jertfa care a ridicat toate păcatele... De

aceea, tu nu ești iertat în sens vechi-testamental în ochii lui Dumnezeu, Din moment ce Iisus a adus jertfa, nicio persoană n-a fost iertată în sensul acela. Dumnezeu nu vrea să-și aducă aminte de păcatele acelea așa cum erau amintite ele an după an, ci El ne spune acum că nu-și va mai aduce aminte de ele NICIODATĂ, pentru că lucrarea mântuirii „s-a isprăvit!”

CAPITOLUL 8

Tu ești acoperit (Jertfa de ispășire)

Stăteam pironit în scaunul meu... nu puteam să mă mișc... Aceeași radiere divină care s-a văzut strălucind pe fața lui Moise după ce a stat patruzeci de zile cu Dumnezeu, și care se înmulțise de o sută de ori de o veșnicie în prezența lui Dumnezeu, se revărsa din ființa lui

Gabriel și mă inunda în toată puterea cuvântului... Glasul, și atingerea lui mi-au redat puterile.

Am plâns... și tu vei plânge când vei descoperi frumusețea acestui mesaj pe care mi l-a adus chiar din inima lui Dumnezeu.

Pentru cei credincioși, mesajul jertfei de ispășire este extrem de plin de putere și de eliberator. Este un mesaj inclus în planul lui Dumnezeu și este destinat zilelor noastre, pentru fiecare persoană care trăiește pe pământ și care va trăii înainte de ziua cea mare a Domnului. Jertfa de ispășire înseamnă de fapt acoperământ (În limba ebraică: kaphar = a acoperi, a anula; în limba greacă: katallage = schimbare, împăcare).

Gabriel mi-a arătat cum să desenez schema care explică importanța și funcționarea jertfei de ispășire.

Acest mesaj întreit este pentru cei ce trăiesc cu Dumnezeu, pentru cei ce trăiesc fără grijă și pentru cei necredincioși ca să vadă măreția lui Dumnezeu. Adevărul despre jertfă este atât de important încât el a fost amintit cu ocazia fiecărei vizite de sus. El este centrul întregii

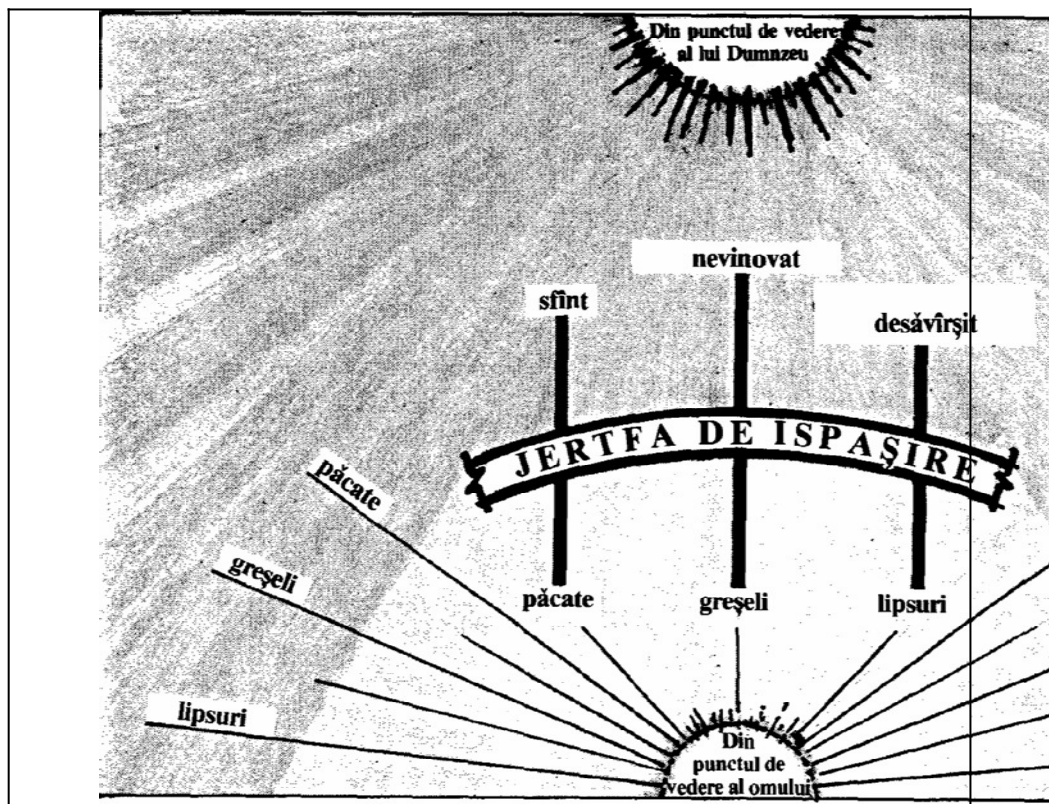
istorii, al întregii omeniri - este centrul planului lui Dumnezeu pentru răscumpărarea omenirii. Este rampa de lansare în veșnicie.

Urgența și importanța acestui mesaj este atât de semnificativă, încât mă simt îndemnat de Dumnezeu să vă spun să o primiți în inimile și mințile voastre și să vorbiți despre ea oamenilor oriunde vă găsiți. Spuneți oamenilor ce a făcut Iisus și ce poate face.

În mijlocul schemei se găsește un arc asemănător cu un curcubeu. Acest arc așezat deasupra noastră este jertfa ispășitoare care ne acoperă, sângele lui Cristos.

Deasupra arcului este Dumnezeu și felul în care ne vede El. Dedesubt se află omul și felul în care ne vede el. Omul ne vede cu păcate, greșeli și slăbiciuni, dar Dumnezeu se uită prin jertfa ispășitoare și vede sfințenie în loc de păcate, pentru că El a avut grijă să ia păcatele. În loc de greșeli, Dumnezeu vede nevinovăție. În loc de lipsuri ne vede ireproșabili. El nu vede nimic care ni s-ar putea reproșa, pentru care am putea fi certați nici măcar muștrați (Vezi Colos. 1: 22).

Dumnezeu nu poate tolera păcatul din pricina propriei Lui naturi. Din punctul Său de vedere trebuie să fim total desăvârșiți, pentru a putea fi acceptați. Din punctul nostru de vedere pământesc noi căutăm o modalitate de a ne elibera de păcat, trăgându-ne în sus de propriile noastre șireturi, dar Dumnezeu mi-a explicat sfințenia într-o lumină cu totul nouă.

Sfințenia este foarte asemănătoare cu slava lui Dumnezeu. Ea este radierea personalității și a prezenței Sale. Lipsa păcatului este *rezultatul* sfințeniei, nu *Sfințenia* în sine. Sfințenia este literal caracterul și natura lui Dumnezeu.

DUMNEZEU ESTE SFÂNT!

El vorbește despre calea sfințeniei care ajunge până jos pe pământ. Prin har, prin favoarea nemeritată a Lui Dumnezeu, omul se apropie de El pe această cale. Iisus a fost și este sfințenia lui Dumnezeu extinsă la noi. El ne asigură calea pentru că El este calea! Noi suntem acceptați de Dumnezeu, pentru că Iisus a fost Sfânt. Aflându-ne sub jertfa Lui, suntem acoperiți cu neprihănire,

astfel că DUMNEZEU NE VEDE EXACT AȘA CUM ÎL VEDE PE IISUS!

Dedesubtul arcului care întruchipează jertfa (vezi schema), vedem felul în care suntem priviți de oameni. Omul se uită la păcatele noastre, la greșelile noastre și la lipsurile noastre și suntem acuzați atât de oameni cât și de satana. Dorința lui Dumnezeu este ca noi să-i vedem pe cei din jurul nostru, așa cum îi vede El. Pentru a putea face acest lucru, El ne-a dat Cuvântul Său, Duhul Său și sângele Fiului Său Iisus!

Dumnezeu nu poate suferii păcatul, tot astfel, nu poate suferii nici greșeala. Sub legea veche, când un miel era jertfit, trebuia să fie perfect, fără niciun cusur. Ba mai mult, preotul care aducea jertfa trebuia să fie și el fără cusur. Pentru a funcționa ca preot, nu era permis să ai nici măcar o aluniță pe trup. Dumnezeu este un Dumnezeu al perfecțiunii!

Dumnezeu a dat legi foarte stricte și foarte exacte lui Aron marele preot, cu privire la jertfirea animalelor pentru ispășirea păcatelor familiei alese a lui Dumtnezeu – copiii lui Israel. Dumnezeu mi-a arătat o vedenie cu preotul Vechiului Testament, care aducea jertfa de ispășire pentru păcatele poporului, în vederea iertării păcatelor de la un an la altul. Înainte înțelegeam că preotul era gata să intre în Sfânta Sfintelor dincolo de perdea, pentru că împlinise totul întocmai, respectând poruncile înainte de a intra atingând starea de desăvârșire prin păzirea tuturor legilor și poruncilor lui Dumnezeu, întocmai. Întotdeauna credeam că aceasta era o pregătire suficientă. Dar Dumnezeu mi-a făcut de cunoscut că aceasta nu era o înțelegere completă a scopului acestor ceremonii.

Numai Aron, marele preot și succesorii lui puteau intra în Locul Preasfânt, dincolo de perdea. Acest loc dinăuntru cortului era numit astfel, din cauza caracterului

său sacru. Acolo se afla Chivotul legământului acoperit cu capacul ispășirii.

În vedenie, l-am văzut pe Aron venind cu un vițel care trebuia jertfit numai pentru curățirea preotului. Sângele acestui vițel trebuia stropit pe Aron și pe toate obiectele locului în care a intrat. Dar el nu putea să-și înceapă lucrul în Sfânta Sfintelor înainte de a se fi petrecut altceva!

I s-a spus să ia doi pumni de tămâie pisată mărunt. Aceasta reprezenta biciuirea pe care avea s-o sufere Iisus pentru noi. Apoi Aron, a luat niște cărbuni aprinși direct din foc, a intrat în Locul Preasfânt și repede a pus tămâia pe cărbuni. Într-o clipă s-a ridicat un nor de tămâie de bun miros care urca și era plăcut Domnului. Apoi când Dumnezeu a privit în jos l-a văzut pe Aron prin norul care-l reprezenta pe Iisus Cristos și suferința Lui. Numai prin acest act putea să-și salveze Aron propria lui viață.

Dumnezeu a zis: „Eu însumi sunt prezent în nor deasupra capacului ispășirii”. De aceea singura persoană din lume despre care s-ar fi putut spune că este neprihănit cu desăvârșire, era marele preot.

Viața lui Aron era crurățită printr-o jertfă substituită în care lovea mânia lui Dumnezeu. Speranța lui de a fi acceptat se baza pe ceea ce reprezenta tămâia - adică Iisus! Aron era acoperit pentru că focul judecății l-a lovit pe substitut și Israelului i s-a dat un nou an de suspendare a sentinței.

Iisus, Fiul lui Dumnezeu cel fără păcat, a intrat ca Mare Preot pentru păcatele lumii, neavând o jertfă ispășitoare pentru Sine însuși. Mâinile Lui erau goale! El nu era acoperit. Mânia lui Dumnezeu s-a abătut asupra Lui. Iisus a primit lovitura judecății lui Dumnezeu.

Un nor s-a ridicat din tămâia care ardea - adică Iisus Cristos și s-a răspândit în jurul globului pământesc. El a străbătut istoria omenirii în ambele direcții, ajungând pe

de o parte până la începuturile vieții pe pământ și pe de altă parte până la ziua cea mare a venirii Lui! Acest nor s-a răspândit în spațiu și timp, acoperindu-i pe toți oamenii de toate vârstele care și-au pus nădejdea în jertfa veșnică, adică jertfa lui Iisus.

După ce mi-a arătat această vedenie, Gabriel mi-a spus că cele văzute le voi găsi scrise în Levitic 16: 6 - 12. Apoi mi-a zis că pot să citesc și despre ceea ce se întâmplă după aducerea jertfei. Sângele unuia dintre țapi - jertfa pentru păcatele poporului (care într-un fel îl întruchipa pe Iisus), trebuia dus dincolo de perdea și stropit spre capacul ispășirii și înaintea capacului ispășirii. Acest lucru ispășea călcările de lege - lege care se găsea în Chivotul legământului.

După ce se termina ceremonia jertfei de ispășire, ȋapul cel viu era adus înăuntru. Aron își puneamândouă mâinile pe capul ȋapului viu și mărturisea toate păcatele poporului peste el, punându-le pe capul ȋapului. Apoi îl izgonea în pustie cu toate aceste păcate pe el. Acesta era ȋapul ispășitor (pentru Azazel) și el lua toate fărădelegile, ducându-le departe într-un loc pustiu, unde nu trăiam nimeni. După ce Dumnezeu acoperea păcatele poporului astfel încât să-i poată accepta, ștergea orice păcat.

Dumnezeu vrea să știm, că atunci când El ne acoperă păcatele, nu va lăsa dedesubt, sub acoperământ o grămadă de păcate putrede și înăbușite. El mai întâi le acoperă, pentru ca să ne poată accepta, apoi le ia pe toate și le aruncă într-un loc unde nu vor mai putea fi găsite niciodată. Păcatele noastre nu numai că sunt acoperite, dar ele sunt și îndepărtate de noi ca răsăritul de apus.

Din cauza jertfei lui Iisus care a acoperit păcatele noastre, ispășindu-le, Dumnezeu poate să ne privească pe noi și tot ceea ce se întâmplă în viața aceasta în desfășurarea ei normală, deoarece păcatele noastre sunt

ascunse de El. Acesta este modul în care a găsit El cu cale să se îngrijească de noi, pentru a putea fi acceptați înaintea Lui în Sfânta Sfintelor unde este prezent, în norul de deasupra capacului ispășirii.

Când mă uitam la vedenia cu jertfa de ispășire, Gabriel mi-a spus din partea lui Dumnezeu, că noi credincioșii putem fi complet relaxați în cunoștința glorioasă a faptului că El poartă de grijă într-un mod minunat de toate lucrurile în Împărăția Lui.

Nu trebuie să ne simțim apăsați din moment ce ne-am înțeles poziția pe care o avem în El. Gabriel mi-a spus că atunci când Dumnezeu se uită la noi și vede credința noastră în Iisus și jertfa Lui, El ne vede exact ca pe Iisus! Noi suntem acceptați în sângele Lui și învăluiți în jertfa și dragostea Lui. Apoi mi-a amintit de cele scrise în Efeseni 1: 4, 5 și mi-a spus că intenția lui Dumnezeu era ca omul să poată fi sfânt și fără pată în ochii Lui... În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ***ca să fim sfinți și fără prihană*** înaintea Lui, după ce în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Iisus Cristos după buna plăcere a voii Sale" (Efes. 1: 4, 5). Aleluia!

Dumnezeu ne-a dat Cuvântul și Duhul Său, pentru ca prin ele să putem ajunge la asemănarea Fiului Său. El vrea ca lumea să ne vadă așa cum ne vede El, adică să avem chipul lui Cristos!

În Tit 2: 11 găsim scris următoarele: „Că harul lui Dumnezeu care aduce mântuirea pentru toți oamenii a fost arătat”. Nu toți oamenii au acceptat salvarea, dar jertfa de ispășire a fost arătată pentru toți. Pe de o parte, din această jertfă se ridică spre Dumnezeu un mesaj de justificare, înfățișându-ne înaintea Lui neprihăniți, dar pe de altă parte din El se coboară spre noi un mesaj, și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie”

(Tit 2: 12).

Apoi Gabriel mi-a spus că din moment ce suntem deja justificați, am fost deja acceptați de Dumnezeu, iar aceste lucruri amintite în Tit 2: 12 făcute prin propriile noastre eforturi spre desăvârșirea noastră spirituală nu sunt făcute cu scopul de a fi acceptați de Dumnezeu, ci pentru ca oamenii să poată vedea în noi chipul Său. Aceste lucruri, sunt bune și de folos pentru oameni". Ei trebuie să-L vadă pe Cristos în noi, așa cum îl vede Dumnezeu în noi. Atunci vom deveni cu adevărat o extindere a frumuseții lui Cristos.

El mi-a dat versetele din Coloseni 1: 21 - 22, unde zicea că se află pe scurt mesajul arătat în schița de la începutul acestui capitol. „Și pe voi care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să *vă înfățișați ÎNAINTEA LUI sfinți, și fără vină*". Coloseni 1: 23; „*negreșit dacă rămâneți și mai departe întemeiați în CREDINȚA (în acest acoperământ), fără să vă abateți de la NĂDEJDEA EVANGHELIEI (această Vestă Bună)*".

„Că pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte, să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel dintâi născut dintre mai mulți frați. Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte i-a și chemat și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți, iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit” (Romani 8: 29 - 30).

El zice aici că va face să radieze asupra noastră însăși atmosfera cerului și ne va da să gustăm puțin de pe acum din ceea ce va fi acolo sus. Iată de ce sunt fericiți credincioșii. Domnul ne-a dat la propriu o monștră minunată din ceea ce a păstrat pentru noi, pentru că El ne-a promis slava Lui.

„Cine va ridica pâra împotriva aleşilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este acela care-i socoteşte neprihăniţi! Cine-i va osândi? Cristos a murit! Ba mai mult, El a şi înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu şi mijloceşte pentru noi! Cine ne va despărţi pe noi de dragostea lui Cristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia?... în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit” (Romani 8: 33 – 37).

Datorită dragostei Sale cele mari, Dumnezeu nu vrea să ne condamne şi nu ne va condamna, Iisus însuşi spune în Ioan 3: 16 – 17: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât a dat pe singurul Lui Fiu pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viaţă veşnică. Dumnezeu în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El”.

Mulţi oameni cred că Iisus a veni ca să-i judece, dar adevărul este următorul: „Oricine crede în El nu este judecat, dar cine nu crede a şi fost judecat pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu” (Ioan 3: 18). Dumnezeu vrea să zică prin aceste versete că lumea aceasta şi-a pierdut cărarea şi are nevoie de o cale de salvare. Trimiţându-L pe Iisus, scopul Său a fost să ridice norul condamnărilor şi să ne deschidă o cale pe care să putem merge înspre Dumnezeu şi să intrăm în prezenţa Lui.

În jurul nostru se găsesc îngeri mari din ceruri, care au grijă de noi şi ne ridică ca nu cumva să alunecăm (Vezi Psalmul 91: 11 – 12). Dumnezeu nu ne-a mântuit pentru a ne condamna, ci pentru a ne da viaţă. Planul Său este să ne reaşeze într-un loc de părtăşie cu El şi pe urmă să ne reaşeze cu El! Acesta este planul lui Dumnezeu. Aleluia!

Deoarece suntem ai Lui, sângele ispăşirii continuă să curgă neîncetat, curăţându-ne în toată vremea. Curăţirea

nu vine doar printr-o mărturisire verbală, pentru că buzele mai pot rosti și cuvinte care nu au o acoperire reală înăuntrul nostru. O mărturisire adevărată vine din inimă atunci când avem o dorință sinceră de a-i fi plăcuți Lui. Dumnezeu ne iubește atât de mult, încât vrea să știm că nu trebuie să ne simțim stânjeniți în prezența Lui. Să nu fim chinuiți de teama de a nu greși cu vorba, gândul sau fapta. Când anumite lucruri mărunte ne abat atenția, atunci se poate strecura o atitudine răutăcioasă, poate apărea puțină mânie și deseori uităm să ne cerem iertare pentru aceste lucruri, dar El se uită la inimile și la intențiile noastre. Noi suntem justificați după legea nouă pentru ceea ce a făcut Iisus, murind pentru noi și acest sânge prețios continuă să ne spele atât timp cât *vrem să stăm* sub acoperământul jertfei Sale ispășitoare. El ne-a mai dat și semnale călăuzitoare de la Duhul Sfânt care este întotdeauna prezent pentru a ne ajuta să rămânem sub jertfă.

Astăzi, mesajul final înainte de a răsună trâmbița răpirii, este cel al jertfei ispășitoare. El conține planul de mântuire al lui Dumnezeu conceput înainte de facerea lumii. Dumnezeu vrea ca oamenii astăzi să înțeleagă pe deplin că sunt acoperiți cu jertfa Fiului și păcătoșii trebuie să știe ce intenții are Dumnezeu cu privire la ei, pentru a-i face să vină la El și să aibă pace cu El.

Chiar dacă îl refuzi și îl respingi, nimic nu te poate despărții de dragostea Lui. El îl iubește chiar și pe cel mai ticălos, dar în Exod 34: 7 ne spune că deși în îndurarea Sa își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, totuși nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat; numai credința în jertfa Lui va face acest lucru. El iubește pe cei vinovați și pe cei ce sunt departe de El și ei încep să simtă căldura dragostei Sale. Dar numai acest fapt în sine nu dă nimănui un bilet de intrare în cer, ci înseamnă doar că

Dumnezeu te așteaptă cu drag și că-ți dă prilejul de a-L alege pe El. Singurul remediu pentru tine este jertfa lui Cristos.

Trebuie de asemenea să ne reamintim că Dumnezeu nu este un Dumnezeu numai al dragostei, ci și un Dumnezeu al mâniei. Uneori oamenii caută să-și scuze păcatul, pentru că nu doresc din toată inima să se întoarcă de la rău. Totuși ei vor să aibă siguranța acoperirii prin jertfa lui Iisus pe care încearcă s-o tragă deasupra lor. Dumnezeu vrea ca oamenii să știe că locul de adăpost pe care ni l-a pregătit are un capăt dincolo de care acest acoperământ al jertfei nu mai ajunge.

Lucrurile care dau cel mai mult de furcă credincioșilor nu sunt păcatele lor împotriva lui Dumnezeu, ci lipsurile lor și atitudinea unuia față de celălalt în viață de toate zilele. „Ce iese din om aceea spurcă pe om. Că dinăuntru, din inima oamenilor ies gândurile rele...” (Marcu 7: 20 - 21).

Dacă stăruiești într-o lipsă, într-o slăbiciune, ea va deveni păcat, ceea ce înseamnă răzvrătire împotriva lui Dumnezeu și răzvrătirea nu mai este acoperită de sângele lui Iisus.

Dacă nu stăruiești în slăbiciunea respectivă înseamnă că ai ascultat de dorințele lui Dumnezeu și atunci rămâi sub acoperământul sângelui...” dacă vă dați robi cuiva ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare care duce la neprihănire” (Romani 6: 16).

Moise și Aron au trăit cu copiii lui Israel și privind la ei ca oameni, vedeau că există păcat în tabără. Dar Dumnezeu, de deasupra acoperământului vedea ascultare în loc de păcat... El nu vede nicio fărădelege în Iacov, nicio răutate în Israel...” (Numeri 23: 21).

Dumnezeu voia ca Balaam care s-a uitat la Israel din

punctul de vedere al omului să-l vadă prin ochii Lui. În capitolul 24 din Numeri, Biblia spune că acum când ochii i-au fost deschiși Balaam a văzut ceva cu totul diferit; a văzut pe Israel prin ochii Domnului: „Iată ce zice Balaam, omul cu ochii deschiși, cel ce aude cuvintele lui Dumnezeu, cel ce vede vedenia Celui Atotputernic, cel ce cade cu fața la pământ și ai cărui ochi sunt deschiși: „Ce frumoase sunt corturile tale, Iacove (nu pline de fărădelege)! Locuințele tale Israele! Ele se întind ca niște văi, ca niște grădini lângă un râu, ca niște copaci de aloe pe care i-a sădit Domnul, ca niște cedri pe lângă ape”.

Dumnezeu nu face un sistem întins de irigare, astfel ca deschizând stăvilarele să-i ude pe toți în același timp, ci El are grijă cu multă gingășie de fiecare, individual, dorind să creștem puternici și sănătoși în El.

Când Domnul i-a vorbit despre acest lucru i-a zis: „Doamne, dacă Tu l-ai acoperit cu îndurarea Ta atât de minunat în vremea aceea, de ce l-ai pedepsit în repetate rânduri, în răstimpul dintre acele jertfe?”

Dumnezeu mi-a explicat că răzvrătirea și idolatria sunt cele două lucruri care-l vor scoate pe o de sub acoperământ. Nu că Dumnezeu ar trage acoperământul de deasupra lui, nici că s-ar coborî ca să privească sub acoperământ, ci omul însuși iese de sub el. Privește la viața lui Israel și vei vedea că ori de câte ori i-a lovit și i-a pedepsit Dumnezeu a fost fie pentru răzvrătire, fie pentru idolatrie.

Când oamenii își pun încredea în orice altceva decât jertfa lui Iisus, aleg de bunăvoie să iasă de sub acest acoperământ protector. Când iau această hotărâre atunci sunt expuși privirilor lui Dumnezeu și El le vede păcatele, greșelile și lipsurile.

Dacă ne punem încrederea în El, păcatele noastre sunt spălate toate prin sângele Mielului și Dumnezeu se

uită la noi prin sângele curățător al lui Iisus. Atunci Dumnezeu vede:

„Sfințenie în loc de păcate” „Nevinovăție în loc de greșeli” „Desăvârșire în loc de lipsuri”.

POȚI INTRA SUB acoperământul jertfei, pocăindu-te de păcatele tale.

POȚI RĂMÂNE SUB jertfă, volind să-i fii plăcut lui Dumnezeu și ascultându-L chiar până și în gândurile și intențiile inimii tale.

POȚI IEȘII DE SUB acoperământul jertfei prin răzvrătire și idolatrie. „Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului”. (Iosua 24: 15).

CAPITOLUL 9

Semnalele de avertizare ale lui Dumnezeu

...S-a întâmplat ziua-n amiaza mare, sâmbătă, înainte de crăciun... ușa biroului bisericii s-a deschis și îngerul cel mai malt în grad a venit din nou cu un cuvânt special din partea lui Dumnezeu... Adu-ți aminte: dacă te simți moleșit și rece pe dinăuntru și dacă simți ca o povară gândul că a mai trecut o săptămână și trebuie să mergi la biserică, AI GRJJĂ!

Dacă te gândești că n-ai vrea să-L părăsești pe Dumnezeu, dar simți că a lucra ceva pentru El este o sarcină neplăcută, dacă nu mai ai bucurie în viața ta duhovnicească, AI GRIJĂ!”

Dumnezeu vrea să patinăm cu plăcere pe lacul bucuriei cât timp trăim pe pământ, dar în același timp vrea să ne ferim de locurile marcate cu semnalul: „GHEAȚĂ SUBȚIRE!” Acest lucru este ușor de făcut pentru că semnalele de avertizare sunt foarte clar marcate în Biblie.

Nu trebuie să ne îngrijorăm și să ne neliniștim în strădania noastră de a trăii o viață creștină. Atunci când umblăm cu El în lumina Lui, avem o libertate deplină,

suntem eliberați pe deplin de frică. Cu El, nu trebuie să ne temem niciodată, deoarece suntem protejați de aripile Lui. inima Lui bate pentru noi în vecii veciilor.

Dumnezeu ne iubește atât de mult încât ne oferă totul în cer și pe pământ. Ba mai mult, ne face moștenitori împreună cu Cristos. Totuși, unii aleg să iasă în mod voit de sub acoperământul sângelui lui Iisus prin REVOLTĂ și IDOLATRIE.

A te revolta înseamnă a refuza să fi supus, sau a te împotrivi autorității cuiva asupra ta. Dumnezeu este autoritatea noastră.

A te revolta împotriva Lui înseamnă a-ți întoarce spatele la ceea ce-ți oferă: ocrotirea, binecuvântările, dragostea și promisiunile Sale. În Biblie ni se spune foarte clar care sunt binecuvântările coplesitoare care se revarsă asupra noastră atunci când ne supunem controlului Său absolut și care sunt blestemele ce vin când ne împotrivim sau ne revoltăm împotriva Lui.

Idolatria este o atașare excesivă, o venerare a unor persoane sau lucruri, o admirație care se învecinează cu adorația. Idolatrie nu înseamnă numai a te închina unui anumit dumnezeu sau unor imagini în afară de Dumnezeu, ci înseamnă a poftii după propriile noastre pofte și plăceri în loc să facem voia Lui.

Mesajul revoltei și al idolatriei sunt semnale de avertizare divină pentru noi. Să fim deci cu luare aminte, ca să putem fi ocroțiți și să nu alunecăm departe de Dumnezeu. Gabriel mi-a amintit de cele scrise în 1 Cor. 10, unde este vorba despre Moise și copiii lui Israel – poporul ales al lui Dumnezeu. Să vedem ce anume i-a scos de sub acoperământul norului, care este o ilustrare a acoperământului jertfei lui Cristos? Versetul 1, spune așa: „Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare”.

Dumnezeu a făcut totul pentru ei! I-a scos din Egipt care întruhipa lumea; erau ocrotiți în îndurare și aveau acest frumos acoperământ - norul!

Apoi Scriptura zice: „Toți au fost botezați în nor și în mare pentru Moise și toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stânca era Cristos. Totuși, cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, că au pierit în pustie”. Să notăm deci, că deși au avut experiențe supranaturale și erau acoperiți de nor, n-au fost plăcuți lui Dumnezeu. De ce?... că au pierit în pustie”. De ce? Pentru că „au poftit după lucruri rele!”

S-au revoltat împotriva voii lui Dumnezeu și s-au închinat idolului dorințelor personale!

Ce este un lucru rău? Este a înseta după acele lucruri despre care Dumnezeu spune să le părăsim, deoarece El știe că în cele din urmă ne vor distruge.

Să vedem ce scrie în Cuvântul Domnului în continuare: „și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele cum au poftit ei. Să nu fiți închinători la idoli ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a șezut să mănânce și să bea și s-au sculat să joace”. Să nu curvim cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii” (1 Cor. 10: 6 - 8).

Ei au căzut în păcatul idolatriei și au pus altceva în locul lui Dumnezeu. Îl numeau Domn, dar în mod flagrant nu făceau ceea ce le spunea să facă. Același lucru se întâmplă și astăzi, pentru că există o învățătură ce se răspândește pe rotogolul pământului, și anume că a curvii nu este rău! Acești învățători falși despre care ne avertizează Biblia, spun că a-i interzice cuiva să se distreze este o idee demodată a generației vechi.

Porunca de a nu curvii nu a fost dată în urmă cu o generație sau două. Dumnezeu a dat-o poporului Israel cu peste trei mii de ani în urmă. Așa a hotărât El în planul Său și așa l-a lăsat scris în – Cuvântul Său, pentru că Dumnezeu urăște acest păcat și ne aduce la cunoștință că; atunci când ne revoltăm împotriva Lui, am pornit-o în jos pe drumul care ne scoate de sub acoperământ.

Un tânăr și a tânără care trăiau împreună fără a fi cununați, după obiceiul moralei moderne, și-au predat recent viața Domnului. Au fost emoționați când au descoperit că păcatele lor au fost iertate, dar o vreme au crezut că pot continua să trăiască necununați. Ca mulți alți tineri din zilele noastre, ei au fost prinși în capcana unui stil de viață care scuză curvia sau alte forme de revoltă și idolatrie. Slavă lui Dumnezeu că nu după mult timp au fost luminați în această privință și s-au căsătorit.

Unii oameni arată o totală lipsă de respect pentru ceea ce spune Dumnezeu... Să nu ispitim pe Domnul cum l-au ispitit unii din ei care au pierit prin șerpi” (1 Cor. 10: 9). Dumnezeu și-a arătat mânia pentru ceea ce au făcut, neascultând de dorința Lui, de aceea a trimis un înger care a nimicit douăzeci și trei de mii dintre ei.

ALARMĂ! „Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă. Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu care este credincios nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci împreună cu ispita a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda. De aceea preaiubiții mei fugiți de închinarea la idoli” (1 Cor. 10: 12 – 14). Textul de mai sus vrea să spună că atunci când te gândești: „O, eu niciodată nu m-aș comporta astfel!” – Aceasta să fie o alarmă pentru tine, pentru că și tu poți cădea în păcat. Adu-ți aminte că ispitele – dorințele rele care vin în viața ta nu sunt o noutate. Mulți alți oameni au avut de a face cu

exact aceleași probleme înaintea ta și nicio ispită nu este peste puteri. Încrede-te în Dumnezeu care poate să te păzească ca ispitele să nu fie peste puterile tale, pentru că El a promis acest lucru și va face ceea ce a promis. El îți va arăta cum să scapi de puterea ispitei ca să te porți cu răbdare, depășind-o.

Acoperământul lui Dumnezeu nu scuză păcatul, ci Dumnezeu vrea ca oamenii să audă Vestea cea Bună, pentru a avea la îndemână puterea ce-i poate ridica din aceste păcate. Numai cei ce nu țin cont de El și-și urmează propriul lor drum se află pe gheață subțire, pentru că nu au dat nicio atenție semnalelor Lui de avertizare. Dumnezeu nu caută motive să te condamne și de aceea a pus semnale de avertizare. Strigătul inimii Lui este:

„Vreau să te mântuiesc, vreau ca tu să ai viață și s-o ai din belșug!”

ATENȚIE! În Biblie sunt câteva semnale de avertizare foarte clare, unde Dumnezeu scoate în evidență planul Său, acceptarea Sa și acoperământul Său pentru poporul Lui. El nu șterge avertizările și chemarea pe care o face poporului Său de a umbla cu El și de a trăii pentru El. Avertizările pe care le-a dat, sunt tot atât de valabile și de sigure ca oricând, dar El vrea ca ele să fie privite cu seriozitate. Dumnezeu vrea ca oamenii care-L iubesc și doresc să trăiască pentru El să știe că sunt în mare siguranță, dar dacă nu-L iau în serios, drumul pe care se află duce la adevărate tulburări și apăsări.

Oamenii care se supun legilor nu sunt îngrijorați dacă din întâmplare la marginea orașului se găsește o închisoare. Ei pot chiar să meargă la un polițist și să dea mâna cu el, să se uite în ochii lui și să-L salute prietenos. Ei nu trebuie să se îngrijoreze deoarece s-au supus legilor. Dumnezeu vrea ca și noi să-L simțim exact așa!

ATENȚIE! Ai grijă să nu pierzi sensul importanței

lucrurilor spirituale!

Există mulți, mulți credincioși care călătoresc pe drumul letargiei. Letargia sau amorțeala înseamnă a nu da importanță lucrurilor spirituale. Ea este o trândăvie plină de moleșală față de Dumnezeu, o lipsă de energie spirituală, apatie în activitate. Lăuntru nostru este cuprins de letargie atunci când zicem: „Este mai ușor să stau acasă. E greu să fiu înflăcărat și plin de zel pentru lucrurile lui Dumnezeu. Astăzi am altceva de făcut așa că nu mă voi duce la biserică!”

Remediul lui Dumnezeu este: „Să nu părăsim adunarea noastră cum au unii obicei, ci să ne îndemnăm unii pe alții și cu atât mai mult cu cât vedeți că ziua se apropie” (Evrei 10: 25). Adu-ți aminte că dacă te simți amorțit și rece pe dinăuntru și dacă te gândești ca la un lucru neplăcut, că a venit încă un sfârșit de săptămână și trebuie să mergi la biserică, ALARMĂ! PERICOL! GHEAȚĂ SUBȚIRE!

ATENȚIE! NECREDINȚĂ!

Dumnezeu vrea să fim foarte conștienți de ceea ce face El. El vrea să credem în supranatural, pentru că El este Dumnezeul supranaturalului. Dacă în inima ta ai rezerve, ai grijă! Luați seama dar, fraților ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă care să vă despartă de Dumnezeul cel viu” (Evrei 3: 12).

Poți să ai un interes real în probleme de biserică și în a lucra pentru Dumnezeu, dar în gândirea ta s-a strecurat un duh de neîncredere. Stai rezervat eu necredință sau îndoială – ambele fiind dușmani ai lui Dumnezeu. Dacă spui că tu crezi în supranatural și ai un motiv pentru care crezi și nouă pentru care nu crezi, cuvintele tale sunt doar niște ecouri goale. Avertizarea spun că nu crezi într-adevăr în supranatural și chiar fără să-ți dai seama pui sub semnul întrebării, în mintea ta,

căile lui Dumnezeu.

Este atât de ușor să stai de o parte, rezervat, zicând: „Nu pot să mă amestec prea mult. Sunt mai mult sau mai puțin neutru”. Nu există teren neutru. Te găsești fie pe o cale. fie pe alta.

Trebuie să fim ca Petru și Pavel și câțiva dintre ceilalți ucenici, care L-au urmat pe Iisus și au vrut să-și pună viața la picioarele lui Dumnezeu!

ATENȚIE! „Cel cu inima răătăcită se satură de căile lui” (Prov. 14: 14).

Cu mult înainte de a ajunge departe de Dumnezeu ești interesat numai în lucrurile care te privesc, nu în lucrurile lui Dumnezeu Acesta este un semnal de avertizare.

ATENȚIE! „Ce vom zice dar? Să păcătuim mereu ca să se înmulțească harul?” (Romani 6: 11).

Harul lui Dumnezeu este un acoperământ minunat, dar nu este o autorizare pentru a păcătui. Harul lui Dumnezeu nu este ceva agonisit de noi, ceva ce se poate cumpăra. O persoană care crede că poate face ce-i place se revoltă împotriva lui Dumnezeu și patinează pe gheață subțire.

ATENȚIE!... să nu fi primit în zadar harul lui Dumnezeu” (2 Cor. 6: 1).

Harul lui Dumnezeu este un dar și nu trebuie primit în zadar. Pavel vorbește despre har, referindu-se la ceea ce a făcut Dumnezeu punându-ne la dispoziție acoperământul jertfei lui Cristos iată avertizarea: „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El. Ca unii care lucrăm împreună cu Dumnezeu vă sfătuim să faceți așa ca să nu fi primit în zadar harul lui Dumnezeu. Că El zice: „La vremea potrivită te-am ascultat, în ziua mântuirii te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua

mântuirii. Noi nu dăm nimănui niciun prilej de poticnire, pentru ca slujba noastră să nu fie defăimată, ci în toate privințele arătăm că suntem niște vrednici slujitori ai lui Dumnezeu!" (2 Cor. 5: 12 și 6: 1 - 4). Aleluia!

Să presupunem că tocmai ți-ai cumpărat o mașină nouă de spălat vase. Ești emoționat de toate caracteristicile ei și de faptul că te va scuti de atâtea ceasuri de muncă în bucătărie și citești instrucțiunile de folosire. Descoperi și o rubrică intitulată: „ATENȚIE! Pentru maximum de eficiență, faceți așa și așa...”

Ce s-ar întâmpla dacă te-ai gândi dintr-odată: „Nu mai pot s-o țin pentru că s-ar putea defecta”. Pentru un moment ți-ai abătut privirea de la beneficii, fixând-o asupra avertizărilor și numaidecât toate beneficiile s-au micșorat în mintea ta!

Beneficiile promise de Dumnezeu sunt aceleași pentru cei ce-l iubesc, El le spune clar care sunt promisiunile și beneficiile Sale, iar echipamentul oferit este superior. Ni se spune cu insistență cât de bun este Dumnezeu și cât de mult reiese interesul Lui față de noi din toate promisiunile Sale bune. Niciun cuvânt din aceste promisiuni n-a trecut fără să fi fost împlinit. Garanția pe care El o dă este nelimitată! Cu toate acestea, Dumnezeu are și semnale de avertizare puse ca să ne ajute.

Când trece un tren pe la pasajele de cale ferată, vom vedea un semnal roșu, pentru ca să știm să ne ferim și să nu fim omorâți! Mașina pompierilor are o sirenă pentru a ne avertiza de apropierea ei. Salvarea sau mașina poliției au un avertizor vizibil de lumină care funcționează, iar sunetul sirenelor acestor mașini este o avertizare pentru a ne ferii din calea lor.

O febră ne avertizează de prezența unei boli, a unei infecții.

Toate aceste semnale sunt bune. Tot astfel sunt și

semnalele de avertizare ale lui Dumnezeu. Ele sunt tot atât de eficiente pentru a ne păzii de moartea duhovnicească ca și lumina pusă la un pasaj de cale ferată care previne un accident mortal din punct de vedere pământesc. Dumnezeu ne iubește atât de mult încât a așezat semnale de avertizare de-a lungul lacului bucuriei, numai pentru siguranța noastră.

CAPITOLUL 10

Când Dumnezeu va spune „MULTUMESC”.

Când îmi vorbea despre judecata sfinților, ochii adânci ai acestui înger uriaș erau ca niște cărbuni aprinși, vocea lui era răsunătoare, și clară... inima mea a tresărit când l-am auzit zicând: „JUDECATA CELUI CREDINCIOS NU VA FI O NOAPTE ÎNTUNECOASĂ PRIN CARE VA TREBUI SĂ TREACĂ ÎNAINTE DE A AJUNGE ÎN VEȘNICII, CI VA FI O ZI ÎN CARE DUMNEZEU A VĂZUT DE BINE SĂ SPUNĂ „MULTUMESC” POPORULUI SĂU”.

Mă bucur extraordinar de mult pentru că știu că Dumnezeu se îngrijește îndeajuns de poporul Său, ca să-i asigure călăuzirea și îndrumarea. De asemenea sunt o responsabilitate profundă în a spune lumii adevărurile pe care Dumnezeu mi le-a așezat pe inimă. Acestea sunt adevăruri biblice pe care mulți dintre noi le știm, dar faptul că Dumnezeu le-a repetat răspicat și ne-a atras atenția asupra lor prin mesageri de sus și prin alte mijloace supranaturale, le dă o greutate în plus.

Experiențele la care Dumnezeu mi-a permis să fiu părtaș nu au fost doar visuri goale sau imaginații. De fiecare dată Cuvântul lui Dumnezeu mi-a fost adus cu mare forță și putere.

În prima lui vizită îngerul mi-a vorbit despre trei domenii principale. Primul cuprindea caracterul lui Dumnezeu, dorințele Lui față de oameni și lucrurile care sunt importante în ochii Lui. Al doilea domeniu conținea

poziția noastră față de Dumnezeu, iar al treilea, pregătirea pentru ziua mare a judecății!

Primul domeniu este rezumat în capitolele VEȘTI BUNE PENTRU TINE ȘI FAMILIA TA și PRIORITĂȚILE LUI DUMNEZEU.

Cu al doilea domeniu ne-am ocupat în capitolul JERTFA ISPĂȘITOARE. Când mi se vorbea despre jertfă, am întrebat: „Unde pot să citesc acest lucru în Biblie?” Și Dumnezeu mi-a zis: „În Biblie stă scris în Numeri” (Numeri 23: 21). Apoi mi-a spus exact ce înseamnă acest verset. Mi-a spus că jertfa în care-și punea încrederea Israel era prototipul jertfei lui Cristos în care ne punem credința, și jertfa aceea îi făcea să fie primiți de Dumnezeu în răstimpul dintre jertfele anuale.

Am citit de multe ori Biblia de la un capăt la celălalt și niciodată nu mi-am dat seama de faptul că El se uită la noi cu alți ochi decât omul. Privirea lui Dumnezeu se găsește deasupra acoperământului. Ochii omului văd ce este sub acoperământ.

Acest lucru a fost amintit cu ocazia fiecărei vizite cerești. Dumnezeu vrea să ne cunoaștem poziția față de El. Dacă dorim să trăim pentru El și dacă-L VREM ca Domn, acoperământul sângelui ne stă la dispoziție și prin acest acoperământ ne vede ca pe niște flori și ca pe niște pomi sădiți de El. El ne vede ca pe Cristos, pentru că noi suntem acceptați prin Cristos, învăluiți și acoperiți în dragostea Lui.

Al treilea domeniu conține adevăruri cu privire la venirea lui Cristos. Dumnezeu vrea să știm că ziua despre care vorbește apostolul Pavel se apropie. În 2 Tim. 1: 12, spune: „... că știu în cine am crezut. Și sunt încredințat că El are putere să păzească ce i-am încredințat până în ziua aceea”. Aceasta va fi o zi a frumuseții și a răsplătirii.

Dumnezeu vrea să fim conștienți de ceea ce are

valoare în ochii Lui. Știind că atât de mult ține la anumite lucruri, le vom acorda și noi importanța cuvenită. El zice: „Iată postul plăcut Mie: dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug. Împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acoperă-l și nu întoarce spatele semenului tău” (Isaia 58: 6 – 7).

Pe Dumnezeu îl interesează în primul rând oamenii și dorește ca și noi să le arătăm interesul cuvenit. În versetele citate mai sus El ne dă o imagine a inimii Sale, vorbindu-ne despre lucrurile cu adevărat importante!

El a zis că oamenii fac o mulțime de lucruri care sunt „bune”, necesare, lucruri ale acestei vieți care trebuie făcute. Ele au într-adevăr o valoare atât timp cât ne găsim pe pământul acesta. Ele au o logică aici, dar nu toate sunt lucruri care vor rămâne. În sensul acesta a specificat scrierea anumitor cărți pentru care oamenii își petrec tot timpul lor, cărți care pot fi valoroase, dar nu satisfac nevoile oamenilor.

Performanțele muzicale nu vor rămâne dacă nu sunt direcționate spre a satisface nevoile unei vieți. Chiar predicile cu un bogat conținut informațional pot fi spuse unei MULȚIMI de oameni, dar nu NEVOILOR lor. Acestea pot ajuta la îndrumarea și motivarea oamenilor și pot să-i conducă într-o anumită direcție, dar nu vor rămâne într-adevăr.

El a vorbit despre „a da”, zicând că cel care dă pentru credit își va primi răsplata aici, dar nu în cer. Unii oameni care practică dărnicia se simt ofensați dacă nu li se arată recunoștință. Este foarte bine dacă oamenii trebuie motivați, dar acest fel de a dărui nu va fi scris în cartea lui Dumnezeu. El vrea o dărnicie din inimă! Iată exact cuvintele pe care le-a folosit îngerul: „Aceste lucruri pot

avea o răsplătire satisfăcătoare în viața aceasta și ele sunt importante, dar nu vor rămâne”.

„Ce va rămâne în veac?” – am întrebat eu.

El a amintit Filipeni 4: 17 – 18, unde Pavel le scria să aducă un dar din sărăcia lor. Nu pentru că El ar fi umblat după darurile lor, dar așa cum zice: „... umblu după câștigul care prisosește în folosul vostru”. Astfel atunci când se va deschide cartea se va vedea că acești oameni au făcut ceva deosebit, nu pentru o răsplătire pământească, ci pentru Domnul. În Ioan 15: 16, porunca lui Iisus era ca roada vieții noastre să rămână.

Dumnezeu vrea să avem ceva ce să fie scris în carte pentru totdeauna, pentru că ne iubește atât de mult!

Sunt sigur că acest înger slujitor a fost cu mine de multe ori și înainte de a-l fi văzut. În timp ce eram foarte, foarte bolnav în spital, cu mulți ani în urmă, am auzit o voce ce-mi spunea aproape în fiecare zi: „Întărește lucrurile care rămân”. Astăzi el îmi vorbește despre aceleași lucruri. El vrea ca noi să întărim acele lucruri care vor rămâne în veci.

Oamenii sunt ceva special pentru Dumnezeu. Dacă vrei să știi unde locuiește Dumnezeu pe pământul acesta, uită-te unde sunt oamenii și-i vei găsi adresa, pentru că Dumnezeu locuiește acolo unde oamenii suferă. El vrea să-i ajutăm. El se ocupă de nevoile oamenilor. Atunci când ne coborâm la nivelul nevoilor umane și luăm o persoană în inima noastră, îngrijindu-ne de nevoile ei, fapta aceasta este scrisă în cartea veșnică din cer.

Și alte lucruri pot fi de folos, dar rodul pe care Dumnezeu îl vrea este dragostea ta personală, ajutorul tău personal și grija ta personală. Când vezi că cineva suferă și inima ta suferă cu adevărat împreună cu el, atunci îi porți într-adevăr de grijă!

Recent, i-am întrebat pe copiii din biserică noastră:

„Cum arată Iisus?” Iată ce au răspuns:

„Iisus este Acela căruia îi place să te ajute”. „Dacă ești flămând îți va da de mâncare”. „Dacă ești bolnav, El vrea să-ți dea sănătate”. „El te iubește!”

Acesta este felul în care înțeleg copiii mesajul de sus.

Dorința lui Dumnezeu este ca noi să fim ca Iisus pe care-L vom găsi întotdeauna în domeniul nevoilor umane.

Îngerul mi-a vorbit despre felul în care trebuie să ne ocupăm personal de familia noastră - sângele și carnea noastră. Nu ceea ce facem pentru ei contează, ci ceea ce SUNTEM pentru ei. Ce înseamnă ei pentru noi. Unii membri ai propriei noastre familii pot fi cu adevărat „nesuferiți”, profitând de pe urma noastră, s-ar putea să ne fi mințit și noi am zis: „Nu voi mai întreține relații cu ei”. Dumnezeu nu vrea să facem vreun rău acelei persoane. El vrea ca inima noastră să-i iubească și să-i ajute în toate felurile posibile. Așa este natura lui Dumnezeu.

Acest mesaj se aplică nu numai la familia noastră ci și la familia lui Dumnezeu. În Galateni 6: 10, este scris că Dumnezeu dorește să facem bine tuturor oamenilor, dar mai ales fraților în credință. El vrea să-L reprezentăm pe Iisus și să fim ca El. Atunci faptele noastre vor fi înregistrate în cer. Putem să-l ajutăm pe cel însingurat! Putem să-l ajutăm pe cel în suferință! Putem să-l ajutăm pe cel frustrat! Iisus a spus: „... ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut” (Mat. 25: 40). Acestea sunt faptele scrise în cartea noastră.

Îngerul a spus că este mult mai important să fim ca Iisus, satisfăcând nevoile personale ale cuiva, decât să spunem oamenilor despre mântuire. Acest lucru m-a surprins cu adevărat. Am devenit atât de sclavi ideii că nu facem nimic pentru Dumnezeu dacă nu-L putem mărturisii pe Cristos oamenilor, mânuind Cuvântul cu iscusință. Dar

acest înger a zis: „Când îi ajuți pe oameni, devii un cuvânt viu pentru ei care spune: „Eu mă îngrijesc dar și Dumnezeu se îngrijește de tine!”. Aceasta nu înseamnă că ne înălțăm pe noi înșine, făcându-ne deopotrivă cu Iisus, ci înseamnă pur și simplu că Iisus își trăiește viața prin noi. Astfel devenim un cuvânt viu pentru ei, nu un cuvânt mort, tipărit, ci un cuvânt viu. Acesta este un lucru pe care putem să-l facem și este mult mai important decât a mărturisi, a cita Scripturile sau a învăța pe alții. În loc să mărturisim, DEVENIM o mărturie prin care oamenii pot să vadă cum este Iisus. Acesta este un lucru pe care poate să-L facă oricine! Nu trebuie să avem un talent special pentru a ne putea strânge comori în cer. Orice credincios poate să depună în banca din cer, în fiecare zi, pentru că sunt oameni care au nevoie de ajutor în fiecare zi! Când avem grijă de ei aducem inima lui Dumnezeu aproape de ei, de nevoile lor.

Când facem acest lucru pentru Dumnezeu, ceva se depune în contul nostru!

Așteptând venirea lui Iisus să mergem să lucrăm ca să fie plină cartea noastră din cer, dar să nu lucrăm numai pentru motivul acesta, ci pentru că aceasta este modalitatea în care bate inima lui Dumnezeu pentru oameni. Dacă ne vom apropia de El, vom simți și noi așa cum simte El. Lucrurile pe care le vom face vor fi scrise în contul nostru în arhivele din cer, pentru că dragostea și Duhul Său sunt în noi. În Matei 25: 35, Iisus ne-a învățat că atunci când îl hrănim pe cel flămând, când îi dăm apă celui însetat și facem un serviciu oamenilor, de fapt pentru El facem toate aceste lucruri. Aici se include o vizită la un ospiciu pentru a îmbărbăta o persoană descurajată sau îngrijirea unui copilăș a cărui mamă este atât de ostenită încât abia mai poate sta în picioare. Atunci când în ciuda faptului că suntem obosiți, ne arătăm doritori de a

împărtăși povoaara cuiva, fără a căuta vreo răsplată, fapta noastră va fi scrisă în cer pentru că am făcut-o ca pentru Iisus!

Vom face ce a făcut Iisus când vom arăta bunătate pentru oamenii deprimați care și-au pierdut încrederea în ei înșiși. Trebuie să-i ajutăm să-și dea seama de valoarea lor atunci când au fost doborâți și când personalitatea lor a fost strivită.

Lui Dumnezeu îi pasă de oameni și singura modalitate prin care oamenii vor ști că El le poartă de grijă este prin tine și mine. Iată de ce este atât de important să știm cum este El. Dumnezeu a zis să nu ne fălim cu bogății, cu înțelepciune sau putere, sau cu alte lucruri ale acestei lumi, ci să ne lăudăm că îl cunoaștem pe El care este un Dumnezeu ai dreptății și un Dumnezeu plin de bunătate.

Oamenii se înșală adeseori, crezând că singurele lucruri pe care le faci pentru Dumnezeu sunt numai cele făcute pe plan spiritual. Când predicăm, uneori poate fi greu să ajungem la sufletul vreunul om, dar nu este greu să ajungem la nevoile lor fizice la trupurile și emoțiile lor. Iisus a slujit întotdeauna ținând cont atât de nevoile fizice cât și de cele spirituale.

De exemplu, într-o zi a venit în biroul meu un om care trăia în păcatul homosexualității. Am avut o adevărată luptă cu mine însumi, pentru că urăsc foarte mult acest fel de viață. El n-a vrut să audă de rugăciune și nici n-a vrut să admită că avea nevoie de eliberare din acest păcat, dar era flămând. Nu mâncase de mult. M-am întrebat: „Ce ar face Iisus?” Știam că Iisus l-ar fi tratat pe om aparte de păcatul său, de aceea am făcut și eu la fel. Dezgghiocându-l de scârboșenia lui, am găsit că și el era o făptură a lui Dumnezeu. Acestui om îi era foame.

Iisus a spus: „Dacă vrăjmașului tău îi este foame, dă-i

să mănânce". Trebuie să vă mărturisesc că mi-a fost greu să fac acest lucru, pentru că m-am gândit că erau oameni care meritau mai mult să li se dea hrană decât lui, dar i-am zis: „știi ce fel de viață duci, nu poți s-o ascunzi, dar ești flămând și Dumnezeu are în vedere acest lucru, El îți poartă de grijă, deci și eu am grijă de tine". Apoi i-am dat să mănânce.

N-am făcut-o pentru o răsplată, dar știi știi că gestul acesta de amabilitate este scris în cartea lui Dumnezeu. Atunci când simți, Duhul Sfânt lucrând în inima ta, primești dragoste pentru oameni și acesta este motivul pentru care acționezi... Roadă Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea (Galat. 5: 22, 23). Toate acestea sunt trăsături de caracter Dumnezeiești prin care poți fi de folos oamenilor.

Îmi pare rău că n-am știut mai de mult cum simte Dumnezeu cu oamenii și cât de mult îi iubește. Când Iisus trăia pe acest pământ, căuta oameni în nevoi și îi caută și acum. El are o mulțime de soli care cutreieră pământul și le spune: „Vreau să mergeți acolo unde sunt suferințe". Când ai pregătit cu dragoste o mâncare pentru un bolnav, înșeninându-i ziua prin purtarea ta de grijă, fapta aceasta a fost scrisă în cartea lui Dumnezeu.

Grija pentru cei care nu fac parte din familia lui Dumnezeu este de asemenea importantă. Purtarea noastră de grijă se poate manifesta prin ajutorarea orfanilor și a văduvelor care nu știu pe ce drum s-o apuce, pentru că nu-și găsesc rostul în lume. Dumnezeu a spus prin acest înger: „Aceasta este religia curată și nepătată, acestea sunt faptele care vor rămâne și vor fi înregistrate în arhivele cerului. Am auzit câteva predici care îți fac părul măciucă, despre iad, foc și pucioasă, încercând prin spaimă să-i determine pe oameni să aleagă cerul. L-am auzit pe un om

zicând: „Dumnezeu îți strânge toate păcatele pe care le păstrează în rezervă împotriva ta și le ține deasupra capului tău pentru a te determina să mergi drept. Pe urmă a zis cu o voce ca de tunet: „Îți vei vedea toate păcatele pentru că ele sunt scrise în cartea ta și sunt păstrate pentru ziua judecății. Atunci Dumnezeu va lua un ecran mare și un proiector și va arăta lumii întregi toate păcatele tale, incluzând familia și prietenii tăi”. Apoi a zis: „Relele pe care le-ai făcut înainte de a fi fost mântuit sunt toate iertate dar orice faci după ce-l primești pe Cristos este păstrat împotriva ta”. Lumea era foarte agitată auzind un asemenea mesaj și după câte se pare câțiva au fost determinați să se apropie de Dumnezeu datorită spaimei. Dar slavă Domnului că acest mesaj nu este adevărat! Îngerul a zis că un asemenea lucru este în contradicție cu caracterul lui Dumnezeu.

Atunci când îți mărturisești păcatele, El le distruge, le șterge și zice că niciodată nu-și va mai aduce aminte de ele. Dacă ai fost dus în eroare, crezând că în ziua aceea glorioasă a judecății se vor aduce împotriva ta multe condamnări, am o veste bună pentru tine! Ziua aceea va fi o zi FRUMOASĂ, când în loc de o condamnare de judecător Dumnezeu va zice: „MULTUMESC!” Cristos este temelia noastră pe care nimic n-o poate clătina. Credința și încrederea ta în Iisus, te așază pe o temelie care niciodată nu poate fi distrusă. Dumnezeu ne spune că tot ce am făcut în asemănarea lui Iisus va fi permanent și va dura.

În Luca 3: 17, găsim scris că Dumnezeu va separa pleava de grâu. În ziua aceea El va căuta bobul care va rămâne! Îngerul a făcut chiar următoarea afirmație: „Pe Dumnezeu nu-L interesează pleava”. Nu-i aduce niciun folos. El îți va curăți viața de pleavă ca să rămână numai ceea ce este desăvârșit, ceea ce este ca Iisus. Tot ce-L

Interesează este ce găsește dincolo de învelișul de

pleavă - acel grăunte mic. El va da pleava la o parte ca să găsească viața din interior care va dăinui veșnic! Aleluia!

În 1 Cor. 3: 12, apostolul Pavel se referă la temelia care va rămâne veșnic: „Iar dacă clădește cineva pe această temelie aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, trestie, lucrarea fiecăruia va fi dată pe față: ziua - domnului o va face cunoscută, că se va descoperi în foc. Și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia”. Adică pleava va fi arsă și va fi dat la lumină ce rămâne pentru totdeauna.

Lucrurile acestei vieți vor trece în ziua cea mare a judecății, dar pentru cel credincios atunci va fi sosit vremea marii răsplătiri. Dumnezeu va aduce laude poporului Său. Nicio persoană prezentă la judecata celor credincioși nu va auzi niciun cuvânt aspru de condamnare, pentru că Iisus a plătit deja pedeapsa noastră prin moartea Sa. Atunci când lumina cerului va începe să strălucească înaintea ochilor noștri și când lucrurile de pe pământul acesta vor începe să se topească și să se prăbușească, se va ridica un trup de credincioși de la diferite nivele de creștere spirituală și din diverse medii de viață spirituală. Toate lucrurile efemere vor trece și toți cei ce au fost plăcuți lui Dumnezeu vor sta pe această temelie nezguduită în ochii lui Dumnezeu!

Aceasta va fi o zi deosebită pentru Dumnezeu, o zi pe care a dorit-o mult. Aceasta este ziua la care se referă apostolul Pavel, când a zis că poate să se încreadă în Dumnezeu, pentru că El îi va păzi lucrurile pe care I le-a încredințat până în ziua aceea. În 1 Cor. 4: 5, el zice: „De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme până va veni Domnul care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric și va descoperi gândurile inimilor. Atunci fiecare își va căpăta LAUDA DE LA DUMNEZEU!”. În ziua aceea, Dumnezeu îl va lăuda pe fiecare după merite.

Toți credincioși vor auzi cuvintele: „Mulțumesc, mulțumesc ai făcut un lucru bun!” Unii fac mai mult decât alții, dar „FIECARE își va căpăta lauda de la Dumnezeu”.

Apostolul Pavel spune că în ziua aceea vor fi scoase la lumină lucrurilor ascunse. Toate lucrurile frumoase pe care Dumnezeu le-a scris în contul tău vor fi cunoscute în ziua aceea glorioasă. Dumnezeu nu face niciun lucru care să nu fie important, așa că gândește-te ce va însemna pentru El să stai înaintea Lui, să-ți ia mâna, să se uite în ochii tăi și să-ți spună „Mulțumesc! Mulțumesc pentru toate lucrurile acelea pe care le-ai făcut pentru Mine!” Fiecare credincios va auzi cuvintele: „Mulțumesc, ai făcut un lucru bun!”

Mintea mea omenească nu putea să înțeleagă cum ar putea Dumnezeu să-mi mulțumească cândva. Nu voi uita niciodată momentul acela sublim când îngerul mi-a spus că în ziua glorioasă a judecății, Dumnezeu va rosti cuvinte de mulțumire. Îmi este peste putință să pricep că Dumnezeu mă iubește atât de mult încât să zică vreodată: „Mulțumesc, Roland Buck!”

L-am rugat pe înger să-mi explice ce se înțelege prin „lucrurile ascunse în întuneric” și prin „gândurile inimilor”.

Iată răspunsul lui: „Dumnezeu va lumina colțurile ascunse ale inimilor celor care l-au slujit, pentru că l-au iubit fără să aștepte mulțumiri. Și pentru lucrurile acelea îl vor auzi pe Dumnezeu spunând: „Mulțumesc!” „Lucrurile ascunse în întuneric” nu se referă la fapte rele. Îngerul a zis că este vorba despre lucruri frumoase dar ascunse, pe care oamenii nu le-au cunoscut în viața ta. Dumnezeu va zice: „bine de tine” și va aminti anumite lucruri pe care nici tu nu le știi despre tine! El cunoaște toate gândurile tale și chiar și acele gânduri bune sunt vrednice de laudă!

Nu știi când va veni Iisus. Cum aș fi dorit ca îngerul

să-mi dea anumite indicații, dar nu mi-a dat. Totuși, evenimentele care arată venirea Lui se desfășoară cu rapiditate și Îngerii Îi netezesc calea de zor. Văd cum oamenii sunt mișcați și Dumnezeu le atinge inimile mai mult decât oricând până acum.

Mult mai mulți sunt mântuiți și se întorc la Dumnezeu când ne văd pe noi făcând lucrurile lui Dumnezeu, coborându-ne la nevoile lor, decât atunci când le vorbim teoretic despre mântuire. Oamenii sunt însetați din punct de vedere spiritual. Ei doresc să vadă pe cineva care să fie cuvântul viu, trăind printre ei. Acesta este un lucru pe care fiecare îl poate face, nu numai anumiți oameni dotați, deoarece noi toți putem fi o reflectare a dragostei lui Dumnezeu.

Acum când știi că Dumnezeu îți va spun „Mulțumesc!” în ziua aceea, nu te simți îndemnat să găsești pe cineva în nevoie și să-l ajuți?

Dumnezeu a pus mare accent pe relațiile familiare. Poate ai anumiți membrii ai familiei tale cu care nu ai vorbit de mult. De ce nu i-ai suna să le spui: „Sunt emoționat deoarece Dumnezeu lucrează pentru a unii familiile și pentru a le atrage la el”. Uneori s-ar părea că ne putem apropia mai greu de unii membri ai propriei noastre familii, dar față de ei avem cele mai multe ocazii de a ne arată dragostea.

Lumea aceasta are nevoie de Iisus. O, de l-ar putea vedea! Lumea îl poate vedea prin noi.

Îngerul mi-a mai zis că atunci când avem grijă de o nevoie a cuiva în locul lui Iisus, dorințele ascunse pe care le avem în această viață vor fi împlinite. Îngerul a spus că Dumnezeu pune un mare accent pe capitolul 58 din Isaia, așa cum reiese din cele relatate mai sus. Am citit îndeajuns acest capitol, era doar scris în Biblie, chiar așa cum mi-l spusese îngerul:

„Iată postul plăcut Mie; dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug; împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost. Dacă vezi pe un om gol, acopere-l și nu întoarce spatele semenului tău. Atunci lumina ta va răsări ca zorile și vindecarea ta va încolți repede; neprihănirea ta îți va merge înainte și slava Domnului te va însoții. Atunci tu vei chema și Domnul va răspunde, vei striga și El va zice: „Iată-mă!”

„Dacă vei îndepărta jugul din mijlocul tău, amenințările cu degetul și vorbele de ocară, dacă vei da mâncarea ta celui flămând, dacă vei sătura sufletul lipsit, atunci lumina ta va răsări peste întunecime și întunericul tău va fi ca ziua-n amiaza mare! Domnul te va călăuzi neîncetat, îți va sătura sufletul chiar în locuri fără apă și va da din nou putere mădularelor tale; vei fi ca o grădină bine udată, ca un izvor ale cărui ape nu seacă” (Isaia

În timp ce îl oglindești pe Iisus prin aceste fapte de bunătate, lasă ca mesajul mântuirii să țâșnească din tine ca un izvor nesecat, într-o grădină bine udată. Așa a făcut și Iisus. El n-a uitat niciodată nevoile spirituale ale oamenilor și nici noi nu trebuie să le uităm! Ambele sunt vitale!

Când arătăm dragoste și grijă față de oameni, Dumnezeu scrie faptele acelea în arhivele cerului și apoi fiecăruia dintre noi îi va zice: „MULTUMESC!”

Este aproape peste posibilitatea noastră de înțelegere faptul că în ziua aceea mare Dumnezeu ne va saluta cu un „Bun venit” și ne va zice: „Bine rob bun și credincios. Mulțumesc!”

CAPITOLUL 11

Misiunea din insulele Filipine

...pe la ora patru dimineța s-a făcut lumină și mi-am deschis ochii... În cameră erau două paturi de campanie.

Într-unul dormeam eu, când mi-am aruncat privirea spre cel gol, de lângă mine, l-am văzut pe Gabriel stând acolo. „Cum m-ai găsit?” „N-a fost greu deloc să te găsesc, deoarece noi am aranjat să fi aici” - mi-a răspuns Gabriel.

Ai un simțământ ciudat când stai într-un aeroport mare cum este cel din San Francisco, în drum spre o țară străină, întrebându-te ce se va întâmpla după ce vei fi ajuns acolo. Așa mă simțeam în acea sâmbătă noapte când trebuia să merg spre Filipine.

Cu o săptămână înainte de plecare, a venit Gabriel să-mi vorbească despre această lucrare, dându-mi o asigurare în inimă că ceea ce se întâmplă era plănuț de Dumnezeu însuși. Mi-a dat numele oamenilor, la inima cărora el lucrase deja și despre care mi-a spus că-i voi întâlni. Unii dintre ei nu au avut un rol prea important în această misiune, dar numele lor mi-a fost dat ca o confirmare a faptului că această călătorie era de la Domnul și că nu era doar o vizită!

Avionul trebuia să plece la miezul nopții și mai aveam de așteptat șase ore și jumătate. În jurul orei 23 (lipm) am primit biletul de zbor și am trecut în sala rezervată celor ce urmau să se îmbarcheze. M-am așezat și mă uitam la oameni cum se plimbau de colo până colo, în așteptarea decolării. Din punct de vedere spiritual eram tot timpul foarte atent pentru a observa ce va lucra Dumnezeu și aveam un sentiment minunat de anticipare.

Lângă mine se găsea un loc gol pe care s-a așezat un tânăr filipinez. Am început o conversație interesantă, iar când ne-am urcat în avion am constatat că același om stătea alături de mine! Numaidecât mi-am scos lista cu nume, data de Gabriel, pentru a face o verificare. Primul nume scris pe listă era SARIANO. Am respirat adânc și l-am întrebat dacă pronunția corectă a numelui său era să-ri-a-no. Aș fi dorit ca și voi să-i fi văzut înfățișarea! A fost

extraordinar de șocat.

S-a uitat la lucrurile care-i aparțineau și la hainele de pe el pentru a vedea dacă era ceva ce ar fi putut să-l identifice, dar nu era nimic! S-a ridicat repede și s-a așezat pe un alt loc în avion, care nu era chiar plin. Având două locuri disponibile, al meu și al lui, am putut dormi tot zborul spre Hawaii.

Înainte de a pleca din Hawaii, stewardesa a anunțat că fiecare pasager trebuie să-și ocupe locul lui, deoarece se vor urca și alți pasageri. Așa că acest tânăr s-a întors fără tragere de inimă și s-a așezat lângă mine. M-am gândit că ar fi bine să-l liniștesc deoarece nu voiam să se simtă stânjenit tot timpul zborului care urma să dureze zece ore. Este greu să te simți stânjenit atâtea ceasuri.

I-am spus simplu și cinstit că-i știam numele pentru că mi l-a dat Îngerul Gabriel. Când i-am zis acest lucru s-a uitat din nou în toate părțile, dar nu mai erau locuri goale și nu avea unde să meargă! I-am spus că Dumnezeu îl iubește și că această călătorie a lui era mai mult decât o vizită, pentru că el a fost ales ca să ducă familiei sale vești bune. I-am mai spus că privirea Domnului este îndreptată asupra lui, că El l-a cunoscut și i-a purtat de grija tot timpul.

Cum m-ar putea cunoaște Dumnezeu din moment ce eu nu-l cunosc? Mi-a zis el. Eu obișnuiesc să merg la preot și probabil preotul îi vorbește lui Dumnezeu despre mine, dar eu nu-l cunosc pe Dumnezeu!

I-am explicat că Dumnezeu îl cunoaște, că El l-a călăuzit și l-a pregătit pentru această călătorie. Ba mai mult, El mi-a dat numele lui. Apoi i-am spus că Dumnezeu a avut de asemenea grijă ca atunci când se vor repartiza locurile la cei trei sute de oameni din avion, scaunul lui să fie lângă al meu.

În timp ce îi spuneam aceste lucruri ochii i s-au

deschis larg de uimire și mi-a zis:

— Vreți să spuneți că Dumnezeu se interesează cu adevărat de mine, deși are atâtea de făcut? Vreți să spuneți că El se îngrijește într-adevăr de cineva care nici măcar nu-l cunoaște?

Da - i-am răspuns eu - " El vrea să-i dai viața ta, ca astfel să-i arăți recunoștință pentru grija ce ți-o poartă, deși El este atât de mare și tu atât de neînsemnat!

Chiar atunci și acolo, acest tânăr l-a primit pe Iisus ca Mântuitor și Domn! apoi a spus emoționat:

Să vă povestesc acum despre tatăl meu și despre familia mea: „Îmi amintesc cum tatăl meu obișnuia de multe ori să se uite seara la cerul înstelat și să zică: „Cu siguranță trebuie să fie un Dumnezeu acolo undeva, o, dacă l-am putea găsi!” Acum mă voi întoarce acasă și-i voi spune că avea dreptate, există un Dumnezeu și eu l-am găsit.

Când îmi vorbea despre familia sa credeam că se referă la cei mai apropiați ai lui, dar el a continuat: - Toți membrii familiei mele sunt împreună, pentru că trăiesc într-un grup, un fel de trib mai mic. Când am plecat de acasă familia mea număra 400 de membri. Nu știu cât de mare este acum, probabil 700 sau poate chiar mai mult, dar le voi spune la toți! Ei vor ști că Dumnezeu îi iubește pe fiecare dintre ei!

Acest fapt m-a emoționat profund, apoi m-a întrebat:

— Dacă pe îngeri îi interesează persoana mea, nu credeți că îi interesează și familia mea? Este bine dacă le spun?

Desigur, tocmai aceasta vrea Dumnezeu să faci! Pe Dumnezeu îl interesează atât de mult familia ta, încât mi-a dat numele tău. Tu te vei întoarce la familia ta ca reprezentant al lui Dumnezeu.

Mișcat adânc, s-a uitat ținută în ochii mei și mi-a spus:

Aceasta este însărcinarea cea mai serioasă, cea mai importantă pe care am avut-o vreodată. El a știut că este un lucru deosebit, pentru că a recunoscut că nu aveam de unde să-i aflui numele, decât de la Dumnezeu și el a devenit pe loc un misionar.

Călătoria în insulele Filipine era unul dintre cele 120 de evenimente despre care Dumnezeu mi-a spus că vor avea loc. Nu s-a întunplat nimic până cu două săptămâni înainte de plecare, când am primit o invitație. M-am interesat numaidecât de costul călătoriei și am estimat-o la 1, 730 de dolari. Când îmi va da Dumnezeu banii aceștia? N-a trecut mult timp ca să primesc răspunsul, deoarece chiar a doua zi a venit un cec de 1, 730 de dolari, dintr-o sursă neașteptată!

Gabriel a venit în biroul bisericii noastre ca să-mi dea instrucțiunile necesare. Era foarte serios; se plimba înainte și înapoi, ca și când ar fi fost îngrijorat. El a vorbit despre faptul că Dumnezeu este trist deoarece oamenii sunt indiferenți la porunca de a merge în toată lumea, pentru a vestit Evanghelia. În mod sigur, această călătorie nu era întâmplătoare, spontană, ci era un punct în planul lui Dumnezeu de desfășurare.

El a zis că predica mea trebuia să fie din Psalmul 96 și 97: 1, 2: „Cântați Domnului o cântare nouă! Cântați Domnului toți locuitorii pământului! Cântați Domnului, binecuvântați Numele Lui, vestiți din zi în zi mântuirea Lui!

Povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui! Că Domnul este mare și foarte vrednic de laudă. El este mai de temut decât toți dumnezeii. Că toți dumnezeii popoarelor sunt niște idoli, dar Domnul a făcut cerurile. Strălucirea și măreția sunt înaintea Feței Lui, Slava și podoaba sunt locașul Lui cel Sfânt. Familiile popoarelor, dați Domnului, dați Domnului

slavă și cinste! Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Aduceți daruri de mâncare și intrați în curțile Lui! Închinativă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte, tremurați înaintea Lui, toți Locuitorii pământului! Spuneți printre neamuri: „Domnul împărătește! De aceea lumea este tare și nu se clatină”. Domnul judecă popoarele cu dreptate.

Să se bucure cerurile și să se veselească pământul; să mugească marea cu tot ce cuprinde ea! Să tresalte câmpia cu tot ce e pe ea, toți copacii pădurii să strige înaintea Domnului! Că El vine, vine să judece pământul. El va judeca lumea cu dreptate și popoarele după credincioșia Lui.

DOMNUL ÎMPĂRĂȚEȘTE! Să se veselească pământul și să se bucure ostroavele cele multe! Norii și negura îl înconjoară, dreptatea și judecata sunt temelia scaunului Său de domnie”.

Duminica a fost o zi neobișnuită. Primul meu serviciu divin a fost la Holiday Inn care aparține de o organizație internațională - International Hotel Ministries. Sala era ticsită de cetățeni de elită. Acest lucru mi s-a părut foarte interesant deoarece eu îmi imaginam insulele Filipine ca pe un loc al sărăciei, un loc unde aș fi putut vedea într-adevăr Evanghelia lucrând într-un pământ nedestelenit. Totuși mă găseam într-una dintre cele mai frumoase și mai moderne clădiri în care am fost în viața mea și aici a avut loc prima mea întâlnire cu filipinezii. Bărbații erau îmbrăcați la costum și la cravată, iar femeile erau splendid îmbrăcate în rochii lungi, părul lor negru era răsucit într-o freză înaltă. Acești oameni aveau o înfățișare atât de sofisticată de parcă aș fi aterizat întruna din marile orașe ale Americii. Ei arătau de parcă ar fi fost de ori unde altundeva, numai din insulele Filipine nu!

Al doilea serviciu de evanghelizare l-am ținut

duminică seara, la Manila, în Biserica Faith Assembly.

Când am intrat în această Biserică n-am mai observat nimic din pompa pe care am văzut-o la serviciul de dimineață, dar aici am găsit oameni care-l iubeau pe Dumnezeu cu adevărat, în ciuda sărăciei lor. Clădirea se găsea într-un cartier unde aveau loc crime și alte acte de violență. Fiecare fereastră avea zăbrele de fier întocmai ca o închisoare. Ce diferență de circumstanțe față de serviciul de dimineață!

Stăteam la casa de oaspeți a misiunii Wycliff. Era un loc mare îngrădit, unde erau cazați aproximativ 70 de traducători. Dumnezeu mi-a îngăduit să stau acolo, să am părtășie și să predic acestor oameni care își dedicară viețile pentru a învăța limbile triburilor care nu au o limbă scrisă, dându-le o limbă scrisă și pe urmă traducând Biblia în acele limbi. Dumnezeu a aranjat astfel lucrurile ca să pot întâlni poate cel mai important grup din țară care ținea legătura cu triburile cele mai îndepărtate și izolate. Printre ei erau medici, piloți, profesori universitari, învățători și alți lideri care își unificau eforturile pentru a intra în contact cu populația de pe insule.

Mai târziu, într-o seară, în timpul unui serviciu de evanghelizare, am vorbit unui grup de misionari despre vizitele îngerilor. În timp ce le vorbeam mi-am dat seama că acest lucru poate fi atât de nou pentru ei, încât ar putea fi puțin cam greu de acceptat. Și Dumnezeu știa acest lucru și știa exact ce să facă în situația respectivă. În timpul rugăciunii conducătorul - Școlii Biblice a simțit o mână grea pe umărul lui și s-a gândit că probabil cineva și-a pus mâna peste el cu scopul de a se ruga pentru el. S-a uitat în jur, dar n-a văzut pe nimeni! Atunci a exclamat în auzul tuturor: „Acest lucru este adevărat, este adevărat! Dumnezeu l-a confirmat! Eu ȘTIU că mâna acestui înger este pe umărul meu, deși nu-l pot vedea!” Aproape toată

noaptea nu s-a culcat, ci a stat de vorbă cu soția lui despre cele întâmplate. Eu nu l-am văzut acolo pe Gabriel, dar era interesant să știu că a găsit drumul spre Filipine și că era prezent.

Când am primit programarea serviciilor de evanghelizare pe timpul șederii mele în insule, am fost necăjit deoarece am văzut că șapte zile urmau să fie petrecute doar în două biserici. Până în acel moment nu mă gândeam îndeosebi ce anume voi face, dar această programare m-a surprins foarte mult. M-am întrebat de ce am făcut un drum așa de lung doar pentru atât! Dacă tot ce aveam să fac era doar să predic în două biserici, acest lucru l-aș fi putut face și acasă în Idaho.

Am vorbit cu oamenii din casa de oaspeți Wycliff și ei mi-au provestit întâmplări interesante despre triburile care nu știau nicio boabă de engleză. Ei nu cunoșteau deloc civilizația, purtau arcuri și săgeți otrăvitoare și mulți dintre ei erau îmbrăcați doar foarte sumar, purtând o legătură în jurul coapselor. Mă interesau foarte mult întâmplările auzite și simțeam că acesta ar putea fi scopul călătoriei mele. Această parte s-a dovedit a fi importantă, dar nu în felul în care mă așteptam.

Luni m-am întâlnit cu un medic, un profesor universitar și doi piloți. Ei tocmai se întorceau din Mindanao unde există un trib care a fost descoperit doar în urmă cu un an și jumătate. Tribul se găsește departe în junglă; în timpul șederii acestui grup acolo, profesorul a reușit să stabilească o punte de comunicare cu ei. Când le-am explicat că Dumnezeu m-a trimis la filipinezi, ei mi-au zis: „Am vent aici să ne odihnim puțin, dar renunțăm la odihnă, hai să mergem înapoi mâine! Vrem să te luăm cu noi! Aici este mâna lui Dumnezeu!”

Am fost adânc emoționat, până în momentul în care mi-am dat seama că era imposibil să plec, deoarece eram

programat în altă parte. Am încercat să mă gândesc la anumite posibilități de a-mi schimba programarea pentru a putea pleca. Ei aveau un avion cu care mă puteau lua până la câmpul de aterizare cel mai apropiat de tribul respectiv. Pe acest câmp de aterizare aveau un elicopter care mă putea duce până în inima junglei. Ei insistau să merg, dar nu puteam, pentru că această călătorie nu era inclusă în programarea stabilită inițial.

Luni seara m-am dus la culcare și m-am gândit că am luat-o înaintea lui Dumnezeu, spunându-le să-mi facă o programare. Dumnezeu ar fi vrut ca eu să merg în junglă și să ajut acest trib de curând descoperit, dar am ratat ocazia. Nu pot ieși din încurcătură, deoarece adunările la care trebuie să particip pentru a predica, au fost deja anunțate.

Nu puteam adormi din cauza căldurii și a umezelii, iar gândurile continuau să mă biciuiască atât de rău, încât mă răsuceam, zbătându-mă și luptând cu aceste probleme, până când tot cearșaful s-a adunat sub mine. În sfârșit pe la ora două noaptea am adormit.

În zori, spre ora patru camera s-a luminat și mi-am deschis ochii. Casa de oaspeți era mobilată foarte simplu și în camera mea erau doar două paturi de campanie. Eu dormeam într-unul și când m-am uitat spre celălalt care era gol l-am văzut pe Gabriel șezând acolo cu Chrioni, îngerul care-l însoțea în călătorie. Eram atât de somnoros încât am zis: „Cum de m-ai găsit aici?” În mod normal nu i-aș fi pus o asemenea întrebare, dar eram atât de buimăcit, încât am uitat că atunci când Dumnezeu trimite pe cineva într-o misiune, pentru a-L reprezenta, nu trebuie să-i pună întrebări.

Gabriel a zis: „Nu ne-a fost greu să te găsim, pentru că noi am aranjat ca tu să fii aici. Noi am avut un scop. Vrem să intri în contact cu oamenii de aici în așa fel, încât

ei să poată prinde bine mesajul pe care-l ai și să-l poată duce mai departe în sferile în care trăiesc”. Aceste cuvinte m-au făcut să mă simt mai bine, apoi a adăugat: „Motivul pentru care am venit este faptul că Dumnezeu a simțit îngrijorarea din inima ta, și anume, că ți-ai pierde vremea aici cu aceste biserici. El vrea să-ți spunem să nu fi îngrijorat de acest program pentru că el este aranjat în așa fel, încât orice persoană cu care te vei întâlni este selectată de Dumnezeu. Ei au fost selectați personal de El pentru a auzii ceea ce ai de spus.

A fost interesant pentru mine să-mi dau seama că indiferent de locul în care mă găseam, oricine ar fi fost acolo era condus în locul acela de Dumnezeu, așa că nu m-am mai îngrijorat. Mă întrebam pe cine va aduce Dumnezeu în calea mea și am început să privesc în jur, anticipând cele ce aveau să se întâmple. Am fost chiar ispitit să încerc să fac eu unele lucruri, dar nu le-am făcut. M-am hotărât să aștept și să observ ce va lucra Dumnezeu în cursul normal al desfășurării evenimentelor.

În timp ce mă aflam în Manila am vorbit și la Școala Avansată de Teologie al Estului îndepărtat și mi-am dat seama că și acest punct figura în planul lui Dumnezeu. Tinerii care frecventează această Școală Biblică provin din sud-estul Asiei și prin ei, școala exercită o înrâurire spirituală asupra acestei părți a lumii. Dumnezeu a aranjat lucrurile în așa fel, încât acest mesaj să înainteze din inima insulelor Filipine prin lucrătorii de la Wycliff și acum El a aranjat ca mesajul să ajungă în diferite locuri în Asia. Acolo se aflau și studenți din Burma, închis acum pentru misionarii din Vest.

Am plecat la Iloilo unde sponsorii mei m-au plasat în cel mai bun hotel care era.

Hotelul era la câteva mile de piață și eu mă întrebam ce se va întâmpla aici. Mă gândeam: „Ei bine, dacă ceea ce

mi-au spus îngerii este adevărat (și cine s-ar putea îndoi de acest fapt), atunci îmi vor scoate oameni în cale. Nu știu pe cine vor aduce, dar cel puțin sunt convins că ei știu unde mă găsesc eu”.

N-am stat prea mult în camera mea. Am coborât în hol și m-am așezat acolo, uitându-mă cu băgare de seamă la toate lucrurile și la toți oamenii, pentru că doream să fiu la locul potrivit, la timpul potrivit. În prima seară nu s-a întâmplat nimic.

A doua zi dimineața am coborât să iau micul dejun și planul minunat al lui Dumnezeu a început să se împlinească. Doi oameni de afaceri erau așezați la o masă și mi-au zis: „V-am văzut aseară și ne-am întrebat, ce faceți aici. Nu arătați a turist! Așezați-vă la masa noastră și spuneți-ne ce faceți aici”.

M-am așezat și am început conversația zicându-le: „Domnilor, eu nu știu din ce mediu proveniți, deci nu știu dacă veți primi sau nu ceea ce vă voi relata, dar un înger mi-a spus că toți oamenii cu care voi vorbi sunt selectați în mod special de Dumnezeu pentru a auzi ceea ce am de spus, așadar, cred că și dumneavoastră ați fost selectați de Dumnezeu”.

S-au uitat la mine ca și cum n-ar prea fi crezut ce le spuneam, de aceea am continuat: „Iată dovada faptului că ați fost selectați: - mediul din care proveniți, pregătirea pe care o aveți au fost direcționate de Dumnezeu, și acum El vă cere socoteală de aceste lucruri. El nu face nimic la întâmplare și v-a ales pentru ceva special. Nu știu pentru ce anume, dar știu că v-a ales. Acesta este planul Său și scopul Său. El vrea să-l puneți la dispoziție ceea ce aveți și ceea ce v-a dat, pentru că tot ce aveți v-a fost dat de Dumnezeu, indiferent dacă-L cunoașteți sau nu”.

Acești oameni s-au uitat unul la altul, apoi unul dintre ei a zis: „Pare ciudat, dar noi credem ceea ce spuneți, deci

dacă am fost selectați, care ar fi pasul următor?”

Știam care este pasul următor, dar credeam că voi mai avea de predat puțin. Spre bucuria mea, ei erau gata să meargă mai departe. Le-am zis: „Dumnezeu vrea să-i spuneți: Bine Doamne, iată-mă sunt aici. Sunt bucuros că te îngrijești îndeajuns de mine și că vrei să faci ceva cu viața mea. Sunt gata să fac ceea ce vrei Tu și iată viața mea. Te primesc!”

Acești oameni, fără nicio urmă de îndoială în inimile lor, simțeau că ceea ce le spuneam era direct de la Dumnezeu și fără nicio ezitare amândoi și-au ridicat mâna și au zis: „Doamne, vrem să ne punem mâna înin a Ta. Dacă din ceea ce ne-ai dat, ar putea să-ți fie ceva de folos, acel lucru Ți-L dăruim. Vrem să ne folosești!”

Le-am vorbit câteva minute, pe urmă, împreună i-am vorbit lui Dumnezeu. Ne-am închinat și L-am proslăvit, pentru că El lucrează într-un mod supranatural. Apoi ei mi-au spus că se află în Filipine în vederea unei misiuni speciale. Erau specialiști în probleme de politică și administrație guvernamentală și mi-au spus că doreau să-și predea tot restul vieții lor în mâna lui Dumnezeu, pentru a-i ajuta pe oameni.

Le-am amintit spusele îngerului care mi-a făcut de cunoscut faptul că misiunea mea va fi în domeniul eliberării. Le-am spus că Dumnezeu zâmbește asupra insulelor Filipine și aduce eliberare sufletului, duhului și trupului. El ridică păstori care vor ajuta sufletele oamenilor liberi. Filipinezii sunt săraci și apăsăți. Acești oameni au fost asupriți timp de sute de ani: mai întâi de chinezi, apoi de spanioli, de americani, apoi de japonezi, apoi din nou de americani și acum de guvernul filipinez. Ei au fost sub călcâiul mai multor asupritori și Dumnezeu vrea să-i elibereze!

Oamenii aceia mi-au zis: „Noi suntem în măsură să

facem acest lucru. Vom pune câteva roți în mișcare pentru a influența în bine situația poporului”. Nu puteam decât să exclam „Aleluia!” - Știam că Dumnezeu avea pe inimă nevoile acestor oameni, a ființei lor în întregime și că El zâmbea asupra lor.

Luni dimineața am întâlnit un om în holul hotelului. Se uita la mine insistent, de aceea m-am gândit să mă duc la el să văd dacă a fost selectat de Dumnezeu. Arăta ca un american și am intrat în vorbă cu el, zicându-i: „Arătați ca un american”. După ce am aflat că era german i-am spus că un mare număr de americani sunt de origine germană. El m-a întrebat: „Ce faceți aici?” Aleluia! Dumnezeu mi-a dat o ocazie similară cu cea pe care am avut-o când am vorbit cu cei doi oameni de afaceri.

Am început la fel: - Nu știu dacă veți crede sau nu, dar un înger mi-a spus că oamenii cu care voi vorbi în Filipine au fost selectați de Dumnezeu pentru o lucrare specială. Nu știu cum veți primi aceste cuvinte, dar dumneavoastră ați fost selectat să auziți ceea ce am de spus.

Apoi am continuat spunându-i și lui că Dumnezeu are nevoie de pregătirea și de cultura pe care le are. Acest om și-a deschis inima și mi-a spus:

Niciodată nu mi-am dat seama că Dumnezeu se îngrijește cu adevărat atât de mult de ceea ce fac, dar mi-ar plăcea să am un scop mai deosebit în viață.

I-am spus că Dumnezeu are nevoie de talentele lui, de pregătirea și abilitățile lui și că El dorește să-și predea viața în mâinile Lui. Fără nicio întrebare l-a acceptat pe Dumnezeu numaidecât! apoi am observat că plângea cu sughituri și-i vorbea încet lui Dumnezeu. Privea în sus cu mâinile ridicate și zicea:

Am vent în Filipine numai de o zi și deja am un șef nou! l-am întrebat cu ce ocazie se află aici. El fusese trimis

de ONU pentru ajutorarea țărilor în curs de dezvoltare cu misiunea de a identifica și dezvolta noi surse de aprovizionare, în vederea rezolvării problemei de subnutriție. Oamenii selectați de Dumnezeu erau părtași la lucrarea de eliberare a acestor oameni săraci.

Dumneavoastră, în poziția pe care o ocupați - i-am zis eu - veți putea contribui la eliberarea filipinezilor de sub plaga foametei. De fapt, aceasta este specialitatea mea de ceea mă dăruiesc Domnului pentru aceasta!

Din Iloilo m-am dus în insula Negros cu vaporul. Hotelul meu era în central orașului și n-am spus nimămui, nici chiar pastorului cu ce mă ocupam în timpul zilei. M-am uitat la oameni și inima mi-a fost lipită de ei. Aș fi vrut să intru în vorbă cu mai mulți, dar n-am găsit nici măcar unul care să vorbească o engleză deslușită. În cele din urmă am găsit un tânăr care vorbea destul de bine sau cel puțin se descurca. Avea 21 de ani și a stat cu mine tot timpul șederii mele în insula Negros. Dacă ieșeam din hotel la 5:30 dimineața, îl găseam șezând pe trepte, așteptându-mă. Dumnezeu în mod divin l-a pus acolo ca interpret, pentru a-mi permite să comunic cu oamenii, deoarece cei cu care aș fi vrut să intru cu adevărat în contact (adică oamenii de rând), nu puteau să mă înțeleagă de loc.

În prima zi, în timp ce coboram de-a lungul unei străzi, am observat că o doamnă bine îmbrăcată plângea, acoperindu-și fața cu un ștergar. Am aflat că era proprietăreasa unei prăvălii de acolo. Vedeam cum umerii i se ridicau în ritmul hohotelor de plâns.

— „De ce plâgeți doamnă”, am întrebat-o eu. Ea nu a răspuns, ci a continuat să plângă în hohote, de aceea i-am zis: - „Eu sunt aici ca să vă ajut sunt pastor, și vreau să vă ajut. Dumnezeu vă iubește și-i pasă de nevoile dumneavoastră”. Am așteptat până tânărul a tradus cele spuse de mine.

— „Spune domnului că nu este important”. A răspuns ea.

— „Orice este important pentru dumneavoastră, este important și pentru Dumnezeu”. Atunci ea și-a scos ștergarul cu care își acoperise fața. Plânsese mult și ochii i se înroșiră. M-am rugat ca Dumnezeu să-și întindă mâinile Lui atotputernice și s-o ajute în nevoile ei, oricare ar fi fost ele. Când și-a ridicat capul părea că norii s-au dus și a răsărit soarele.

— „Întreabă-l” - a zis ea tânărului - „nu cumva numele lui este Iisus? Am plâns de multe ori până acum și niciodată nu i-a păsat nimănui, dar acestui om i-a păsat!”

Într-un fel eu încălcam regulile pe care trebuie să le respecte un misionar sau un turist, pentru că ți se spune că nu este voie să faci cutare, sau cutare lucru și se presupune că nu te vei amesteca în treburile nimănui. Nu mi-am dat seama, dar oamenii din piața aceea aglomerată au început să se adune în jurul meu ca să vadă ce se întâmplă. În scurt timp s-a zvonit în piață că mie îmi păsa de oameni!

A doua încălcare a avut loc când am văzut o femeie bătrână cărând un coș mare plin cu orez, cântărind aproximativ 35 kg. Era foarte în vârstă și mergea greu, târându-și picioarele, de aceea am întrebat-o cât de departe trebuia să ducă coșul. Mi-a răspuns că avea de făcut un drum de aproximativ două mile. Probabil că l-aș fi putut ruga pe tânărul meu interpret să ducă el coșul femeii, dar l-am luat eu și l-am cărat. Lumea a văzut acest lucru și oamenii au început să șușotească.

Când m-am întors în piață lumea a început să se adune în jurul meu și m-au rugat frumos să le vorbesc. Și așa le-am vorbit de mai multe ori într-un mod simplu, despre dragostea lui Dumnezeu și despre grija pe care o are El față de oameni. În timp ce le vorbeam am observat

că mulți au fost vindecări de multe boli, inclusiv câțiva care aveau membrele distorsionate din cauza artritelor. Eu nu le-am vorbit despre vindecare, nici nu m-am rugat pentru ei în sensul acesta, ci le-am vorbit doar despre sus și despre grija Lui deosebită față de ei. Au fost și câțiva surdo-muți care au fost vindecați fără vreo rugăciune, dar Domnul îi vindecase și ei puteau să audă și să vorbească!

Dumnezeu a dovedit că oamenii aceia au fost selectați de El, pentru că după această întâmplare au început să vină la mine la hotel în mare număr. Veneau în fiecare zi, cât timp am stat acolo, iar eu mă rugam pentru ei și le predicam în holul hotelului.

Apoi am primit știrea că un taifun ucigător urma să se abată asupra localității Bocolod în jurul orei 8 seara. Ploaia cădea deja cu violență. Le-am spus oamenilor să se adune la biserică, pentru că această clădire era mai solidă decât casele lor șubrede care ar fi fost luate ușor de vânt. Timp de câteva ore credeam că taifunul s-a și abătut asupra localității. Se auzea un sunet ca de avioane cu reacție, dar acest zgomot era cauzat doar de vânturile ce precedau taifunul care urma să se abată în toată plinătatea forței.

Le-am spus oamenilor să nu se îngrijoreze, deoarece pentru Dumnezeu nu era o problemă să supună taifunul și să-i modifice traiectoria. La urma urmei, Dumnezeu este tot Dumnezeu! Acești oameni au trăit întotdeauna cu frică. În fiecare an se abat asupra Filipinelor aproximativ 20 de taifunuri și acesta pe care-l anunțaseră era unul dintre cele mai puternice, cum n-au mai fost de mulți ani. Ei îl numeau „ucigător” și le era frică de el.

În jurul orei 7: 30 seara ne-am adunat în fața bisericii și ne-am închinat lui Dumnezeu. L-am rugat cu toții să direcționeze acest taifun pe o altă traiectorie pentru că în scurt timp urma să se abată asupra orașului. Slavă

Domnului! El a intervenit și taifunul a trecut pe lângă oraș, deasupra unei regiuni nepopulate. Aleluia!

Centrul taifunului care ar fi distrus casele și clădirile, nici n-a atins orașul. Nici capitala nu a fost atinsă. Taifunul a trecut pe lângă ea, deasupra unei regiuni slab populate. Dacă Manila care are o populație atât de densă, ar fi fost atins, fără exagerare ar fi fost sute de mii de morți. Ploaia și vântul au lăsat 270.000 de familii fără adăpost, dar taifunul ucigător a trecut deasupra câmpiilor de orez. Orezul a fost în mare parte distrus, dar oamenii au scăpat cu viață. Este minunat să-L vezi pe Dumnezeu la lucru!

În ultima noapte când mă pregăteam să mă întorc acasă prin Manila, am primit vestea că zborurile sunt anulate. M-am gândit: „Oare cât timp v-a dura taifunul Rita?” Ce se va întâmpla cu locul meu rezervat pentru zborul spre Manila? Nu va mai fi valabil? Dar cu cel rezervat pentru întoarcerea mea în Statele Unite? Nu peste mult am aflat că din cauza taifunului multe zboruri au fost anulate și pasagerii în cauză au fost reprogramați pentru zilele următoare. De aceea rezervările anterioare s-au anulat. Toate locurile erau ocupate până miercuri. M-am întrebat cât timp va trebui să aștept pentru a obține alte locuri. Pe urmă m-am gândit: „De ce să mă îngrijorez? Dumnezeu știe! El m-a adus aici!”

Străzile erau inundate și rafalele de vânt ajungeau la o viteză de 196 mile oră. La ora unu a sunat aeroportul din Manila și mi s-a spus că nu erau speranțe pentru a obține locuri mai repede de șapte până la zece zile. Mi-am amintit de unul dintre oamenii pe care Dumnezeu mi l-a scos în cale și care mi-a dat cartea lui de vizită. El mi-a spus că dacă voi avea vreodată nevoie de ajutor să apelez la cartea lui de vizită. Când am pomenit de numele lui au început să se pună în mișcare roțile. S-a intervenit pentru mine pentru a fi servit cu prioritate și în timp de câteva minute

mi s-a oferit un bilet. Dumnezeu știa că voi avea nevoie de acest ajutor.

Am sosit la Manila către amiază. Copacii erau răsturnați și multe clădiri erau distruse. Zeci de mii de oameni căutau să-și facă loc de trecere. Fundația era atât de mare, încât de sus din avion, părea că orașul plutește în mare. Eu eram singurul pasager căruia i s-a eliberat un loc pentru Statele Unite, fără să-l fi avut rezervat mai dinainte. Mulțumesc lui Dumnezeu că l-a scos pe acel membru al guvernului în calea mea. Numele meu nu se găsea pe listă. Am fost înregistrat ulterior ca un pasager special.

Post scriptum: TOATE numele pe care mi le-a dat Gabriel au fost identificate în timpul aceste călătorii în Filipine!

CAPITOLUL 12

Mihail și îngerii lui

Într-o luni dis-de-dimineasă am auzit zgomote puternice la parter... M-am dus să văd ce putea să fie... Niciodată nu voi uita priveliștea care a apărut în fața ochilor mei. Casa mea servea drept post de comandă și de acolo era condus un război al îngerilor... Se primeau ordine, și se dădeau comenzi...

Acest atac a fost destul de serios din moment ce Mihail însuși

— Căpetenia tuturor îngerilor luptători - era prezent.

Într-o luni pe la ora două noaptea am fost trezit de niște zgomote care veneau de la parterul casei mele. Numaidecât am pornit să văd care era cauza. După ce am coborât am văzut una dintre cele mai impresionante priveliști pe care le-am văzut în viața mea. În camera de zi erau patru îngeri mari luptători și în casa mea avea loc o acțiune extraordinară. De fiecare dată când Dumnezeu s-a revelat prin vizitele îngerilor a fost ceva sublim, dar de data aceasta priveliștea era mai impresionantă, pentru că

sufletul îmi era plin de o adevărată venerație față de importanța lucrării desfășurate de Dumnezeu sub ochii mei.

Jos la baza scărilor m-a întâmpinat Gabriel și mi-a spus să intrăm într-una din camere. Apoi mi-a zis: „Nu vreau să te înfric, dar satana a început un atac împotriva ta. Așa cum Dumnezeu își are organizația Sa de îngeri, tot așa și satana își are organizația lui, în frunte cu căpeteniile întunericului. Îngerii lui nu sunt așa de mulți la număr și nici așa de puternici ca îngeri lui Dumnezeu. Ei nu sunt omniprezenți; soarta lor este deja hotărâtă”.

Gabriel îmi spunea că vrea să-mi dea această asigurare pentru ca eu, la rândul meu să pot îmbărbăta poporul lui Dumnezeu, amintindu-le ca trăim în vremuri deosebite. Eram foarte atent la vorbele lui. El a zis că satana este conștient de faptul că Dumnezeu are de făcut o lucrare în Boise, de aceea a trimis în această zonă niște căpetenii de-a lui. Ei aveau misiunea de a răni și de a-i prăda pe oameni de cele sfinte, umplându-le mințile cu lucrurile lumii, pentru a ascunde de ochii lor lucrarea lui Dumnezeu.

Gabriel mi-a amintit de vremea când Israel urma să fie eliberat din ținutul Egiptului. Atunci căpeteniile întunericului au încercat să oprească sau să întârzie lucrarea Domnului, omorându-i pe toți copiii de parte bărbătească, sperând că printre ei va fi și Moise. Tot așa au procedat și la nașterea lui Iisus.

Mi s-a părut foarte interesant faptul ca satana nu știe exact ce se va întâmpla. El nu poate prezice viitorul în ansamblu și nu poate citi gândurile oamenilor. Este foarte furios pentru că nu știe exact ce urmează să se întâmple, dar speră să împiedice cumva orice lucrare a lui Dumnezeu! Gabriel a zis că din moment ce Duhul Sfânt controlează și îndrumă totul pe pământ, nu-i va îngădui să

facă acest lucru. Când Duhul vede că activitatea satanei începe să fie periculoasă, trimite oștiri de îngeri pentru ca pericolul să fie înlăturat.

Atenția mi-a fost atrasă în mod deosebit de unul dintre îngerii de acolo. Era uriaș și avea o înfățișare de războinic! În timp ce mă uitam la el mi-am dat seama că în ciuda impetuozității sale semăna foarte mult cu Gabriel! Niciodată nu voi uita ochii acestui înger uriaș pentru că păreau ca două vârtejuri de foc. În timp ce îi admiram forța și măreția, Gabriel mi-a spus foarte simplu că Dumnezeu l-a trimis pe cel mai puternic înger luptător pentru a sili pe acele căpetenii ale întunericului să bată în retragere. Așa am făcut cunoștință cu MIHAIL. Ceea ce vedeam îmi inspira atâta venerație, încât abia puteam respira.

Efectiv este imposibil să descriu radiația și strălucirea pe care le emana prezența lor. Simțeam cum emana din ei milă, dragoste și roadele Duhului Sfânt. Pentru că atmosfera cerului este natura lui Iisus. Toate aceste ființe cerești au o natură asemănătoare și emană o compasiune extraordinară.

Gabriel mi-a spus că în noaptea aceasta se dădea o bătălie și acești îngeri luptători din camera de zi îndrumau armatele cerești care respingeau forțele întunericului. Mihail și cei trei căpitani care erau cu el primeau mesaje de la Duhul Sfânt și apoi dădeau ordine căpeteniilor cerești într-o limbă necunoscută mie.

Gabriel mi-a mai spus că Dumnezeu i-a încredințat lui Mihail câteva cuvinte pentru mine. Am ascultat cu înfiorare! Era altceva! Cu niciun chip nu puteam pune la îndioală realitatea acestui fapt.

Mihail a zis că până la timpul hotărât când satana va fi legat, Dumnezeu îngăduie aceste lupte și până atunci îngerii vor împrăștia și vor respinge în conitinu forțele

întunericului. Mi-a spus că nu era nimic de temut pentru că îngerii erau mai puternici decât vrăjmașul, protejându-i și păzindu-i pe cei aleși. Aleluia!

Mihail a vorbit cu mine foarte pe larg despre lucruri pe care nu le-am înțelegeam bine până atunci. Când Dumnezeu ne face de cunoscut adevărul, noi trebuie să punem la o parte micile noastre cutii de doctrină. Mihail a spus: „Până la vremea hotărâtă misiunea noastră nu este să-l distrugem pe satana, ci să împrăștiem forțele întunericului, să le respingem, să le biruim și să păzim poporul Domnului de atacul lor.

Apoi a zis: „Am o misiune pe care aștept s-o împlinesc cu nerăbdare. Atunci nu va mai trebui să-i arăt respect lui lucifer. Această lucrare este să mătur cerurile de prezența satanei și a îngerilor săi. Nu vom lăsa niciunul măcar!”

El a continuat „Poate că nu știi, însă există o forță a întunericului care zi și noapte acuză poporul Domnului de lucruri pe care Dumnezeu le-a iertat deja. Satana nu vede lucrurile așa cum le vede Dumnezeu. El știe că acele păcate sunt iertate, însă oricum, continuă să aducă pără împotriva aleșilor Lui. Dar - a zis Mihail - cerurile vor fi curățite! lucifer va încerca să lupte, dar nu are șanse de câștig. Dacă vrei să citești despre cele ce se vor întâmpla, deschide la Apocalipsa capitolul 12, versetele 7 - 10”.

Pentru prima dată mi-am dat seama că Mihail avea îngeri în subordine. Cuvântul zice: „În cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul și îngerii lui s-au luptat și ei, dar n-au putut birui și locul lor nu li s-a mai găsit în cer.

Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi numit diavolul și satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.

Și am auzit în cer un glas tare care zicea: „Acum a

venit mântuirea puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Cristosului Lui; pentru că pârașul fraților noștri care zi și noapte îi pâra înaintea Dumnezeului nostru a fost aruncat jos. Ei l-au biruit prin Sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor și nu și-au iubit viața chiar până la moarte. De aceea bucurați-vă ceruri și voi care locuiți în ceruri! Vai de voi pământ și mare! Că diavolul s-a pogorât la voi, cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme” (Apocalipsa 12: 7 – 12).

Satana și îngerii lui nu pot face nimic pentru a strica planul lui Dumnezeu. În timpul necazului cel mare, zilele vor fi îngrozitoare deoarece toți îngerii căzuți vor fi pe pământ. Slăvit să fie Dumnezeu că El ne va lua înainte de a se întâmpla aceste lucruri!

Mihail a accentuat faptul că în cerurile întinse nu va mai fi niciun loc, cât de mic, pentru vreun demon, pentru niciunul măcar! El a zis că această sarcină îi revine lui și este gata să pornească la acțiune îndată ce v-a sosi momentul hotărât.

Gabriel mi-a spus să împărtășesc aceste vești aleșilor Lui, pentru a-i încuraja. Dumnezeu are ochii îndreptați asupra lor. Ba mai mult, El are ochii îndreptați asupra întregii lumi. El n-a abandonat lumea noastră, n-a dat-o pe mâinile satanei și vrea ca noi să vedem lucrurile așa cum le vede El. Uneori situațiile par întunecate și grele, dar Dumnezeu vrea ca noi să știm că El este la cârma tuturor lucrurilor.

Amândoi Îngerii Gabriel și Mihail mi-au mai spus că duminica trecută e căpeteniile întunericului erau atât de aproape, încât îngerii luptători au staționat în biserica noastră în timpul serviciului de evanghelizare, pentru a se asigura că vrăjmașul nu va putea intra. Aleluia! M-am bucurat când mi-au zis că acești îngeri vor rămâne acolo atât timp cât va fi nevoie.

Mihail venise direct din prezența lui Dumnezeu, de aceea casa mea era inundată de o asemenea putere, încât nu mi-am recâștigat vlaga decât spre seară. Trupul omenesc nu este făcut ca să reziste la forța care radiază dintr-un înger ca Mihail și desigur că acest fapt a avut o mare influență asupra mea!

Este greu pentru mintea omenească să înțeleagă ce se întâmplă în zilele noastre și sună ciudat, dar Creatorul cerului și al pământului face o lucrare deosebită. Acești îngeri puternici nu pot veni, nu pot apărea, nu pot vorbi, până când Dumnezeu nu le spune:

„Du-te!” Și astăzi El le dă porunca aceasta!

Mi-am dat seama că Mihail avea o înfățișare mai de temut decât Gabriel, deși exista o asemănare evidentă între ei. Avea trăsături frumoase, îne și era îmbrăcat cam la fel cu Gabriel. Tunica lui albă avea o broderie elegantă de aur și purta un brâu lat de aur. Era încălțat cu un fel de sandale și picioarele lui aveau o culoare mai închisă. Daniel zice: ...și picioarele semănau cu niște aramă lustruită”. Mâinile și brațele de asemenea îi străluceau. Pielea lui era neobișnuită pentru că avea culoarea aramei strălucitoare. Trupul lui radia datorită șederii sale în prezența lui Dumnezeu. Înfățișarea lui inspira atâta autoritate, încât îmi dădeam seama ce ar fi însemnat pentru orice forță vrăjmașă să vină împotriva lui!

Părul lui avea o culoare deschisă, era aproape ca inul. Ca vârstă, părea să fie de aproximativ 25 de ani, de aceea e greu să înțelegem că este mai bătrân decât pământul!

Celălalt înger luptător purta un fel de tunică maro, strânsă legat cu un fel de șireturi și niște pantaloni foarte largi.

Îngerii lui Dumnezeu au ranguri diferite. Gabriel este cel mai înalt în grad și stă în prezența lui Dumnezeu,

având rolul de coordonator al evenimentelor. Ierarhia cerească este foarte bine structurată și este foarte frumoasă!

Duhurile slujitoare sunt îngerii care locuiesc chiar aici pe pământ, împreună cu noi. Dumnezeu spune că ei tăbărăsc în jurul nostru și ne ajută tot timpul, ferindu-ne de primejdii și necazuri. Ei cunosc dificultățile, tensiunile și apăsările vieții și sunt în jurul nostru pentru a ne ajuta. Acești îngeri aduc aproape de noi inima lui Dumnezeu, dragostea, grija și interesul Lui. Locuiesc în comunități îngerești și pot apărea ca oameni obișnuiți. Nu au strălucirea puternică a îngerilor din cer. Serafimii și heruvimii sunt alte două categorii de îngeri. Chiar acum Dumnezeu a trimis pe pământ niște forțe îngerești, conduse de Gabriel, cu o misiune deosebită și anume; de a-i căuta pe cei pierduți, de a nu ține cont de împotrivirile lor, ci de a-i conduce spre cei credincioși care le vor vestit mesajul mântuirii lui Dumnezeu...

Mihail este capul tuturor îngerilor luptători care se războiesc cu forțele întunericului. Chrioni e un căpitan al oștirii Domnului și este unul dintre îngerii luptători de frunte. Mulți îngeri au un rang sau o poziție în armata cerească, asemănătoare cu cea a unui general sau a unui căpitan. Fiecare își are responsabilitățile lui, având în subordine un grup de îngeri. Când lucifer a căzut a luat cu sine o parte a îngerilor de diferite ranguri. Așadar, și el are îngeri în subordine, ceea ce înseamnă că și între demoni există o ierarhie.

Cuvântul vorbește despre căpetenii ale întunericului. Ei sunt cei mai înalți în rang în oștirea satanei. Ori de câte ori satana a aflat că Dumnezeu vrea să facă vreo lucrare deosebită de-a lungul istoriei, el și-a adunat căpeteniile și a folosit toate strategiile posibile, adoptând o tactică specială de întârziere, pentru a aduce pagube lucrării

Domnului.

De exemplu, în cazul lui Daniel căpeteniile întunericului ar fi vrut, dacă ar fi fost posibil, să oprească mesajul pe care Dumnezeu a vrut să i-l trimită prin Gabriel. Demoni adunați l-au ținut pe loc timp de 21 de zile, întârziind mesajul. În cele din urmă, Duhul Sfânt l-a trimis pe Mihail care datorită forței spirituale extraordinare pe care o posedă, a putut respinge toate acele întărituri ale întunericului. Apoi Gabriel a trecut. Când i-a vorbit lui Daniel, Gabriel a zis: „... căpetenia împărăției Persiei mi-a stat împotrivă 21 de zile, însă iată că Mihail una dintre căpeteniile cele mai de seamă mi-a venit în ajutor și am ieșit biruitor...”

Dumnezeu lucrează și astăzi! El și-a ales un loc unde să-și trimită Cuvântul și mesajul pentru vremea zilelor noastre, exact așa cum a făcut și în timpul lui Daniel.

Fără îndoială, Boise, Idaho este un asemenea punct de contact cu îngerii. Satana și-a dat seama de acest lucru. El nu știe exact ce se întâmplă, dar a concentrat în această zonă forțe de ale întunericului pentru a încerca să oprească lucrarea. Însă biruința nu va fi de partea lui.

Noaptea târziu, când erau gata de plecare Mihail și un alt înger au deschis ușa glisantă care dă spre curtea din spate. Între timp, afară ninsese mult și zăpada era de aproximativ 15 cm (bine **h**). Îngerii au făcut trei pași uriași de peste 1, 50 m (5 ft), înaintând vreo 5 m (15 ft +). Și lăsând urme adânci în zăpadă. Apoi dintr-odată au dispărut – s-au făcut coplect nevăzuți. Tot ce a rămas erau doar urmele lor uriașe în zăpadă!

CAPITOLUL 13

Îngerii la datorie

Ce au făcut îngerii în răstimpul dintre aparițiile lor menționate în Biblie... s-au odihnit... sau ce s-a întâmplat cu ei?

Noi suntem ocupați tot timpul, risipindu-i pe vrăjmașii lui Dumnezeu, și întregind bucată cu bucată planul Lui... Eu aveam în subordine o oștire cerească, având poruncă de la Dumnezeu să dărâăm zidurile Ierihonului... și așa am și făcut!" Iată ce mi-a spus Chrioni, marele înger luptător... și multe altele.

În zilele noastre are loc o activitate spirituală reînnoitoare! Se întâmplă lucruri ciudate! Mulți oameni sunt treziți la viață! Mulți vrăjmași de-ai lui Cristos părăsesc tabăra dușmană și trec de partea lui Dumnezeu. Se aud voci noi, proclamând Vestea cea Bună. Ceea ce vedem este o dovadă a faptului că o oștire cerească se află la lucru.

Am auzit multe mărturisiri din gura unor oameni care au fost foarte departe de Dumnezeu și care I s-au împotrivit cu încăpățănare, deși prieteni de-ai lor și membri de-ai familiilor lor le-au vorbit mult înainte și alții s-au rugat pentru ei. Se părea că ei ar fi fost cei din urmă care ar fi putut veni la Cristos, dar în planul minunat a lui Dumnezeu, El a hotărât să trimită vorbă printr-un trimis divin, ceea ce i-a determinat să se întoarcă. Treziri spirituale au loc în toate domeniile de activitate, chiar și în lumea sportului, în lumea afacerilor și în lumea politică. Oamenii se întorc la Dumnezeu, găsindu-L foarte real. Oștirile cerești ale îngerilor sunt în acțiune!

Întregul studiu despre îngeri este frumos! Capitolul 13 din Judecători pune în evidență un adevăr emoționant în legătură cu ei... Copiii lui Israel au făcut iarăși ce nu plăcea Domnului și Domnul i-a dat în mâinile Filistenilor, timp de 40 de ani. Era un om în Torea, din familia Daniților care se chema Manoah. Nevastă-sa era stearpă și nu năștea".

În planul lui Dumnezeu erau prevăzuți și cei 40 de ani, dar în acest răstimp El a pregătit o familie prin care

putea elibera poporul. „Îngerul Domnului s-a arătat femeii și i-a zis: Iată că tu ești stearpă și n-ai copii, dar vei rămânea însărcinată și vei naște un fiu. Acum ia bine seama, să nu bei nici vin, nici băutură tare și să nu mănânci nimic necurat. Că vei rămânea însărcinată și vei naște un fiu. Briciul nu va trece peste capul lui, Pentru că acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pântecul mamei lui; și el va începe să izbăvească pe Israel din mâinile Filistenilor.

Femeia s-a dus și a spus bărbatului ei: „Un om a lui Dumnezeu a vent la mine și avea înfățișarea unui înger al lui Dumnezeu, o înfățișare înfricoșătoare. Nu l-am întrebat de unde este și nici nu mi-a spus care-i este numele, dar mi-a zis: „Tu vei rămânea însărcinată și vei naște un fiu; și acum să nu bei nici vin, nici băutură tare și să nu mănânci nimic necurat, pentru că acest copil va fi închinat Domnului din pântecul maicii lui până în ziua morții lui.

Manoah a făcut Domnului următoarea rugăciune: „Doamne, Te rog să mai vină odată la noi omul lui Dumnezeu pe care l-ai trimis, și să ne învețe ce să facem pentru copilul care se va naște! Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Manoah și îngerul lui Dumnezeu a vent iarăși la femeie. Ea ședea într-un ogor și Manoah, bărbatul ei, nu era cu ea. Ea a alergat repede să dea de veste bărbatului ei și i-a zis: „Iată că omul care venise în cealaltă zi la mine mi s-a arătat iarăși”.

Manoah s-a sculat, a mers după nevastă-sa, s-a dus la omul acela și i-a zis: „Tu ai vorbit femeii acesteia? El a răspuns: Eu”.

Manoah a zis: „Acum dacă se va împlini cuvântul tău, ce va trebui să păzim cu privire la copil și ce va fi de făcut?”

Îngerul Domnului a răspuns lui Manoah: „Femeia să se ferească de tot ce i-am spus. Să nu guste niciun rod din

viță, să nu bea nici vin, nici băutură tare și să nu mănânce nimic necurat; să păzească tot ce i-am poruncit”.

Manoah a zis Îngerului Domnului: „Îngăduie-mi să te opresc și să-ți pregătesc un ied”. Îngerul Domnului a răspuns lui Manoah: „Chiar dacă m-ai opri n-aș mânca din bucatele tale, dar dacă vrei să aduci o ardere de tot, s-o aduci Domnului”. Manoah nu știa că este Îngerul Domnului. Și Manoah a zis Îngerului Domnului: „Care-ți este numele ca să-ți aducem slavă când se va împlini cuvântul tău?”

Îngerul Domnului i-a răspuns: „Pentru ce îmi ceri numele? El este minunat”.

Manoah a luat iedul și darul de mâncare și a adus jertfă Domnului pe stâncă. S-a făcut o minune în timp ce Manoah și nevastă-sa priveau. Pe când flacăra se suia de pe altar spre cer, Îngerul Domnului s-a suit în flacăra altarului. Văzând lucrul acesta Manoah și nevastă-sa au căzut cu fața la pământ” (Judecători 13: 1 – 20).

Aceasta este o întâmplare frumoasă, potrivită și pentru vremurile noastre.

Dumnezeu a avut grijă ca mesajul adus de înger să fie împlinit.

Îngerii pot apărea ca niște oameni obișnuiți, dar pot fi prezenți și fără a fi percepuți. În această întâmplare îngerul a apărut în așa fel, încât să poată fi văzut cu ochii omenesți. Biblia ne spun că îngerii sunt mesagerii lui Dumnezeu și ei ascultă numai de poruncile Lui. Manoah s-a rugat spunând: „Doamne, trimite îngerul”. Acest verset ne arată clar că nu trebuie să ne rugăm la îngeri, nici nu le putem porunci să facă ceva. Apoi mai vedem că îngerul a stat câțva timp cu ei, conversând și chiar învățându-i ce trebuie să facă.

Niciodată nu trebuie să ne închinăm îngerilor. Ei sunt predestinați și creați în așa fel, încât în nicio parte să

ființei lor nu este vreun loc pentru slavă sau cinste. Ei se numesc oștirea Domnului și scopul lor este de a-L sluji pe Dumnezeu cel veșnic. În Biblie sunt multe pasaje frumoase în care ni se relatează întâmplări cu îngeri. Deoarece Chrioni a luat parte la multe din aceste evenimente, mi-a povestit câteva din ele, făcându-le vii pentru mine.

În Iosua 5: 13 - 14, ni se spune că Israel tocmai trecea Iordanul și era gata să pună mâna pe țara promisă, Iosua a ieșit și a văzut un om cu o sabie în mână și l-a întrebat dacă era dintre ai lor sau dintre vrăjmașii lor. Îngerul a zis: „Nu, ci eu sunt Căpetenia oștirii Domnului și acum am venit”. (O, Iosua, în jurul meu și în spatele meu sunt miliarde de îngeri încolonați. Tu nu-i poți vedea, dar este o întreagă oștire de îngeri, și eu sunt căpitanul!)

Cineva m-a întrebat dacă acest text se referă la Iisus, de aceea l-am întrebat pe Chrioni și el mi-a spus că această Căpetenie a oștirii Domnului nu era Iisus, ci el (Chrioni). Atunci când Iosua a căzut cu fața la pământ ca să se închine, Chrioni i-a zis să-și scoată încălțăminte ca „locul pe care stai este (Iosua 5: 15). Același lucru i-l spusese și lui Moise Îngerul Domnului din rugul aprins (Exod

Chrioni a spus că Dumnezeu în planul Său măreț a schițat totul mai dinainte în cele mai mici detalii. Ierihonul a fost prima cetate care trebuia cucerită. Datorită faptului că Israelul a obținut aici o mare biruință, printr-o adevărată minune, ceilalți împărați și oștile lor au fost cuprinși de teamă înaintea Israeliților și au știut că Domnul este de partea lor. Dumnezeu îl trimise pe Chrioni cu o oaste cerească și cu porunci speciale privind Ierihonul. Dumnezeu știa exact cum va fi cucerită această cetate.

Dacă am reuși să ne întoarcem în timp și să aruncăm o privire în planul de bătălie întocmit de Dumnezeu și

înmănat oştirii cerești, poate că am găsi scris cam așa ceva:

„Copiii lui Israel sunt aliații noștri. Ei vor mărșălui în jurul zidurilor timp de șapte zile și în ultima zi vor înconjura zidurile de șapte ori. Eu le-am dat deja porunci cu privire la ceea ce au de făcut, de aceea v-a trebui să coordonăm ceea ce vor face ei cu ceea ce avem noi de făcut. Preoții trebuie să sufle în trâmbițe și poporul trebuie să strige. Când veți auzi strigătele lor să dărâmați zidurile!

Chrioni mi-a spus că îngerii s-au postat sus pe ziduri, așteptând strigătele. Poporul Israel nu știa ce se petrecea în realitate, doar Dumnezeu știa și îngerii. Când au auzit strigătele fiecare înger s-a opintit cu toată puterea și zidul acela mare și gros S-A PRĂBUȘIT! Zidul Ierihonului era destul de gros ca să poți clădi o casă pe el și dacă ar fi fost doar răsturnat, ar fi rămas tot zid, pentru că era aproximativ la fel de gros cât de înalt. Dumnezeu a zis îngerilor: „Dărâmați-l!” și Biblia ne spun că „zidul s-a prăbușit”.

(Iosua 6: 20). Astfel poporul a putut intra în cetate „fiecăre drept înaintea”.

Aceasta era o acțiune a îngerilor. Parcă mi-l imaginez pe Chrioni uitându-se la planul primit și notându-și un detaliu special pe care Dumnezeu l-a avut în vedere pentru o mică parte a zidului. Atunci când Rahav i-a ascuns pe cei doi spioni trimiși să iscodească țara promisă, Dumnezeu i-a făcut o promisiune, asigurând-o că o va scăpa pe ea și familia ei. Parcă-l văd pe Chrioni ordonând câtorva îngeri să meargă în partea aceea a zidului pentru a-l susține, în timp ce ceilalți vor dărâma restul zidului.

Cineva mi-a spus recent că excavările actuale arată că zidurile s-au prăbușit de parcă ar fi fost rase. Gândiți-vă la presiunea pe care îngerii au exersat-o asupra lor. Mi s-a spus de asemenea că în urma săpăturilor arheologice

făcute la vechiul Ierihon s-a găsit partea zidului intactă – partea unde a fost casa lui Rahav. Aleluia!

Știind că îngerii care au participat la cucerirea Ierihonului sunt și astăzi în jurul nostru și lucrează cu noi conform îndrumărilor Duhului Sfânt, Biblia devine pentru noi mai vie, mai reală.

Cerul veșnic este plin de îngeri care sunt la dispoziția lui Dumnezeu. Chiar dacă El ar putea face totul singur deoarece este Dumnezeu, totuși are îngeri și oameni care lucrează tot timpul împreună cu El.

Îngerul Domnului l-a oprit pe Balaam să blesteme pe Israel! El era ispitit să-l blesteme pentru niște bani, dar Dumnezeu a spus îngerului să nu-l lase să facă acest lucru. Parcă mi-l imaginez pe Balaam încercând să blesteme pe Israel, dar de fiecare dată când începea, îngerul făcea să i se miște limba astfel încât să iasă o binecuvântare. Probabil că Balaam s-a întrebat: „Oare ce-i cu mine? Îmi pierd mințile?” Și pe urmă ar fi vrut din nou să înceapă un blestem, dar din nou ieșea o binecuvântare!

Nu și-a dat seama că acolo era un înger mare care-i puneă o altă „vorbă” în gură și Israelul a fost binecuvântat. Aceasta era o poruncă atât de insistentă din partea lui Dumnezeu, încât a făcut-o și pe măgărița să vorbească. Acest fapt l-a înfricoșat foarte tare pe Balaam. El a încercat s-o silească la drum, dar măgărița stătea pe loc cu încăpățânare și i-a zis: „Nu sunt eu oare măgărița ta pe care ai călărit tot timpul până în ziua de azi?”

De ce a îngăduit Dumnezeu ca o asemenea relatare să fie scrisă în Biblie?

Pentru că s-a întâmplat ceva! Măgărița a vorbit datorită prezenței Îngerului Domnului, chiar dacă nu știa vorbi. Iată câteva versete din Biblie care ne vor ajuta să ne conștientizăm de faptul că îngerii sunt prezenți în jurul nostru și că putem aștepta ajutorul lui Dumnezeu prin

armata Lui cerească.

Un înger a venit la Zaharia și Elisabeta cu mesajul că se va naște Ioan Botezătorul (

Luca 1: 11 - 20).

Îngerul Gabriel a venit la Maria și i-a zis că se va naște Iisus, Fiul lui Dumnezeu (Luca 1: 26 - 35). Acesta era planul lui Dumnezeu care se împlinea exact la timp, așa cum îl concepușe El și cum l-a scris înainte de întemeierea lumii.

El a îngăduit să treacă exact atâta timp cât prevăzuse, astfel ca în ziua hotărâtă să fie totul gata. Iisus s-a oferit ca o jertfă exact în ziua stabilită de Domnul mai dinainte pentru aceasta. Este clar faptul că Dumnezeu nu a luat această hotărâre doar cu câțiva ani înainte ca evenimentul să fi avut loc.

El i-a îngăduit lui Daniel să arunce o privire în viitor, zicându-i: „Daniele, am să-ți arăt câteva dintre planurile Mele. Israel se va duce în captivitate pentru 70 de ani. Când se vor împlini cei 70 de ani, un împărat va da un decret în vederea rezidirii Ierusalimului. Dacă din acest moment vei începe să numeri 483 de ani, vei descoperi un om care nici măcar nu s-a născut”. El i-a spus despre marșul lui Alexandru cel Mare și despre cei patru generali ai lui care vor urma după el în locul celor patru fii ai săi, pentru că Dumnezeu așa plănuise mai dinainte, dar a zis El: „La sfârșitul celor 483 de ani Iisus își va da viața pentru lume. El va muri, dar nu pentru Sine, ci pentru păcatele lumii!”

În tot ce face Dumnezeu El ne spun că ne iubește, se îngrijește de noi, ne vrea și ne va ajuta!

Un înger i s-a arătat lui Iosif pentru a-l avertiza: „După ce au plecat magii, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif și-i zice: - Scoală-te ia Pruncul și pe mama Lui, fugi în Egipt și rămâi acolo până îți voi spune eu; că Irod

are să caute Pruncul ca să-L omoare”.

După ce Iisus a fost botezat în râul Iordan, cuvântul spune: „Atunci Iisus a fost dus de Duhul în pustie ca să fie ispitit de diavolul. Acolo a postit 40 de zile și 40 de nopți; la urmă a flămânzit. Ispititorul s-a apropiat de El și i-a zis: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini”. Iisus a răspuns și a zis: „Este scris: Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”. Atunci diavolul l-a dus la sfânta cetate, l-a pus pe strașina Templului și i-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu aruncă-te jos; că este scris: „El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mâini ca nu cumva să te lovești cu piciorul de vreo piatră”. „De asemenea este scris” a zis Iisus: „Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău”. Diavolul l-a dus apoi pe un munte foarte înalt, i-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor și i-a zis: „Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie”. Pleacă satano, i-a răspuns Iisus... Că este scris: Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-i slujești”.

Atunci diavolul l-a lăsat și deodată au venit la Iisus niște îngeri și au început să-i slujească” (Mat. 4: 1 – 11).

În Luca 22: 43, citim de asemenea că un înger din cer a venit și L-a întărit pe Iisus și i-a slujit pe Muntele Măslinilor în ceasul Lui de încercare.

Îngerii sunt menționați în toată Biblia, începând din Genesa și terminând cu Apocalipsa. În Genesa 24: 7, spune că Dumnezeu a trimis un înger înaintea lui Eliazar pentru a căuta o nevastă lui Isac. În Exod 23: 20, citim în felul următor: „Iată Eu trimit un înger înaintea ta ca să te ocrotească pe drum și să te ducă în locul pe care L-am pregătit”. El a trimis îngerii pentru a netezi drumul, la ieșirea din Egipt.

În Psalmul 34: 7, Duhul Sfânt și David scriu aceste cuvinte: „Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie”.

Gândiți-vă la Daniel care a fost aruncat în groapa cu lei (Daniel 6: 22). Împăratul era sigur că Daniel va fi sfâșiat de lei și până dimineața nu va rămâne nimic din el. Împăratul nu a dormit în noaptea aceea pentru că era chinuit de gândul că Daniel va fi sfâșiat de lei. El s-a gândit la fapta lui îngrozitoare, de aceea primul lucru pe care l-a făcut dimineața a fost să alerge, să privească în groapă și să strige: „Daniele, robul Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeul tău căruia Îi slujești necurmat să te scape de lei?” În fond, el nu aștepta vreun răspuns, dar s-a gândit oricum că va încerca... Și Daniel a zis împăratului: „...Dumnezeul meu a trimis pe Îngerul Său și a închis gura leilor care nu mi-au făcut niciun rău” (Daniel 6: 20 - 22).

Îngerii lui Dumnezeu sunt puternici! Ei sunt nelimitați în putere deoarece fac lucrarea lui Dumnezeu. Dacă un singur înger a putut să închidă gura leilor, gândiți-vă ce pot face oștirile cerului care sunt azi la lucru!

Ori de câte ori în planul lui Dumnezeu s-a deschis un nou capitol, Îngerii Lui au devenit vizibili, ducând mesaje pe pământ. În zilele noastre oameni din toate colțurile lumii au fost vizitați de îngeri vizibili.

Acest fapt ar trebui să ne spună ceva. În planul lui Dumnezeu se deschide un capitol nou, și anume, Iisus este pe punctul de a veni. Aleluia! Se pregătește cea mai mare lucrare de mântuire care s-a dus vreodată la îndeplinire în univers. Îngerii Lui sunt la lucru!

Am fost puternic mișcat când un frate, pe nume John Weaver păstorul Centrului Creștin, Bozeman, Montana, mi-a spus despre faptul că a fost vizitat de două ori de îngeri. Când a venit prima dată îngerul i-a dat instrucțiuni. El a crezut că a fost un vis și că oamenii vor râde de el, dar

îngerul a venit iarăși peste două săptămâni, în timp ce mergea cu mașina spre casă, de la adunare.

Mașina mergea, ușile și ferestrele erau închise, locul din față de lângă el era gol, când dintr-odată l-a văzut pe înger, șezând lângă el. A vorbit puțin cu el amintindu-i de însărcinarea pe care i-o dăduse Dumnezeu cu două săptămâni în urmă. Când păstorul Weaver a zis că va face tot ce i-a spus Dumnezeu, îngerul a ieșit din mașină tot așa cum a intrat, chiar dacă viteza mașinii era cam de 80 km. pe oră. Pur și simplu s-a făcut nevăzut! Dacă îngerul care l-a vizitat pe Manoah a putut păși într-o flacăară și pe urmă a dispărut, de ce nu s-ar fi putut ca un înger să iasă dintr-o mașină în viteză fără să i se întâmple ceva?

În Biblie citim că Dumnezeu nu s-a schimbat. Cuvântul spune că unii oameni au stat de vorbă cu niște „străini”, fără a ști că erau îngeri. Nu-i cunoști întotdeauna când îi vezi, dacă nu cumva se întâmplă să-i vezi călcând într-un foc, ridicându-se într-o flacăară, ieșind dintr-o mașină în viteză fără să se lovească, sau trezindu-te în miezul nopții, dar ei sunt printre noi.

Niciunul dintre îngeri nu a murit vreodată, nici nu i-au slăbit puterile. Ei sunt neschimbați! Dumnezeu i-a trimis să ne ajute și să tăbărească în jurul nostru. Psalmul 91 cu 11, ne spune că Domnul ne-a dat în grija îngerilor. Ei vin atât de repede ca porunca sau ca gândul lui Dumnezeu. Ei pot apărea ca un om obișnuit de pe stradă, ca o figură estompată, aproape invizibilă, sau pot apărea în frumusețea lor strălucită. De un lucru poți fi sigur: poți face o distincție clară între îngerii adevărați și imaginația ta. Nu trebuie să te străduiești ca să-i vezi; ei îți vor face de cunoscut în mod clar că ei sunt îngeri adevărați, dacă asta le este misiunea.

Îngerii ne pregătesc calea tot așa cum au pregătit-o pentru oamenii din Biblie. Dumnezeu vrea ca să fim

conștienți de faptul că El nu este undeva într-un colț, lipsit de posibilitatea de a ne ajuta, ci Îngerii Lui au fost trimiși cu însărcinarea de a purta de grijă poporului Său.

„După ce au mărturisit despre Cuvântul Domnului și după ce l-au propovăduit, Petru și Ioan s-au întors la Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate de ale Samaritenilor. Un înger al Domnului a vorbit lui Filip și i-a zis: „Scoală-te și du-te spre miazăzi, pe drumul care pogoară spre Ierusalim la Gaza, și care este pustiu” (Fapte 8: 25 – 27). Care a fost scopul îngerului atunci când i-a zis să meargă în locul respectiv? Să-l poată întâlni pe famenul Etiopian și să-l conducă la Iisus. Dumnezeu lucrează la fel și astăzi!

Ar fi emoționant să vezi ce lucrează îngerii chiar acum cu cei dragi ai tăi, nemântuiți.

Tu probabil crezi că nimic în cer sau pe pământ nu i-ar putea mișca și nu i-ar putea întoarce la Dumnezeu, dar El a și trimis îngeri care-i îndeamnă de zor și-i urmăresc tot timpul, pentru că Dumnezeu vrea să-i câștige pentru El. Îngerii au o lucrare deosebită din partea lui Dumnezeu pentru a te ajuta pe tine, pe prietenii tăi, pe rudele tale că să-L găsiți.

Dumnezeu ne iubește atât de mult, încât a pregătit totul pentru eliberarea și ajutorarea noastră. El a trimis pe Duhul Sfânt ca să fie cu noi, să ne învețe și să vegheze asupra noastră. Îngerii tăbărăsc în jurul nostru! Cum aş putea să mă pierd? Îngerii sunt la datorie și astăzi! Aleluia!

CAPITOLUL 14

Domnul va veni din nou

...Când mă gândesc la venirea lui Iisus, îmi amintesc de spusele lui Gabriel:

„Acum în curțile cerului sunt mari pregătiri. Nu au mai fost asemenea emoții și o asemenea activitate de când a înviat Iisus din morți și s-a întors în ceruri!

Unde ne găsim pe calendarul lui Dumnezeu?

Dacă toată istoria omenirii, începând cu Adam și Eva, ar putea fi plasată pe cadranul unui ceas, cred că noi ne-am afla chiar pe la sfârșitul ceasului al II-lea, aproape de momentul în care ceasul va bate ora 12. După câte știm, sunt multe semne care ne arată că ne apropiem cu rapiditate de sfârșitul vremurilor.

Domnul vine! El nu ne-a spus când, dar ne-a spus că putem cunoaște vremurile și anotimpurile. Anotimpurile le putem cunoaște, deoarece fiecare îți are caracteristicile ei specifice. Primăvara, iarba începe să înverzească și rădăcinile încep să arunce vlăstari. Vara, florile înfloresc. Toamna, toată natura se îmbracă în portocaliu și maro. Iarna aduce frigul și zăpada. Anotimpul deci, îl poți recunoaște după semnele lui exterioare.

Nu știm cât timp ne-a mai rămas, dar știm un lucru, și anume, că Dumnezeu ne-a îngăduit să trăim în cele mai mari și mai emoționante zile din toată istoria – zile în care mulți oameni din toate colțurile globului pământesc se deschid spre Dumnezeu și spre lucrarea Sa. Oameni de toate credințele, de pe toate căile vieții, de toate naționalitățile aud chemarea și se trezesc!

Oamenii descoperă că cel mai important lucru pe care ne putem bizui este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu! Pretutindeni în lume, în inimi apare o foame crescândă pentru o înțelegere mai profundă a promisiunilor lui Dumnezeu. Oamenii își dau seama că Dumnezeu nu își va dezminți niciodată caracterul și nu își va călca Cuvântul!

...Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi” (Ioan 14: 2, 3). IISUS A SPUS CĂ SE VA ÎNTOARCE!

„Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri care nu vor ști

ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor; Oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ; că puterile cerurilor vor fi clătinate. Atunci vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor, cu putere și slavă mare. Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie” (Luca 21: 25 - 28).

„Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb și au zis: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Iisus care s-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel, cum l-ați văzut mergând la cer” (Fapte 1: 10 - 11).

Același Iisus care s-a înălțat la cer se va întoarce pe pământ! Desigur, eu nu știu cum și când, dar știu cu toată certitudinea că se va întoarce. Dumnezeu are o veșnicie plină de lucruri ascunse despre care nu ne-a spus nimic, dar un lucru ni l-a spus clar, și anume, că El se va întoarce!

Ucenicii au simțit o adevărată urgență în legătură cu pregătirea pentru a doua venire a Domnului. Ei doreau cu ardoare momentul în care... însuși Domnul cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu. Se va pogorî din cer...”

(1 Tes. 4: 16).

Pavel a spus că dacă credem că Iisus a murit și a înviat, credem și că El se va întoarce! El ne-a îndemnat să ne mângâiem unii pe alții cu aceste cuvinte: „Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte” (1 Tes. 4: 18).

Avem un subiect de discuție emoționant cu semenii noștri. Când îi vedem privind în jos cu descurajare, să le spunem: „Îmbărbățează-te, Domnul vine!”

Această încredere pozitivă o găsim în multe locuri în scrierile lui Pavel. El a zis că Dumnezeu are grijă de toate

lucrurile, așa că nu trebuia să ne îngrijorăm, să fim într-o permanentă încordare, întrebându-ne dacă vom fi gata sau nu la venirea lui Cristos. Și aceasta face parte din Vestea cea Bună. Pe cărare pot fi multe urcușuri și coborâșuri, dar dacă vă veți pune mâna într-a Lui și dacă-L veți sluji, faceți parte din familia lui Dumnezeu și El vă va păzi „duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru... întregi și fără prihană la venirea Domnului nostru Iisus Cristos”. Cel ce v-a chemat este credincios și va face lucrul acesta (1 Tes. 5: 23, 24).

Unul dintre cele mai frumoase lucruri în legătură cu aceste mesaje aduse din inima lui Dumnezeu este că prin ele poporul Domnului găsește puteri pentru noi biruințe. Oamenii se pot relaxa, se pot opri din luptă pentru ca viața Lui să curgă prin ei. Această curgere a vieții Lui prin tine va avea grijă de toate problemele și situațiile care te tulbură. Când ne vom aținti privirile spre răspunsul care este Iisus în loc de problemă, vom găsi că este ușor ca viața Lui să curgă prin noi.

Iacov a vorbit despre acest lucru în capitolul 5, versetele 7 și 8: „Fiți îndelung răbdători fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie. Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, că venirea Domnului este aproape”. El poate că nu va veni atunci când crezi tu, pentru că mai sunt câteva lucruri care trebuie duse la îndeplinare, dar fii cu răbdare, EL VINE!

Petru a vorbit despre vremea în care se va arăta Iisus din cer. În 1 Petru 1: 13, El zice să nu te îngrijorezi, ci să fii sigur de faptul că atunci când va veni Iisus va aduce cu Sine mult har. Nu trebuie să ne uităm la slăbiciunile, loviturile și greutățile care ne înconjoară, ci trebuie să privim spre harul acela deosebit care ne va fi adus la

arătarea lui Iisus Cristos. Și taina este aceasta: „Hristos în voi nădejdea slavei” (Col. 1: 27).

Ioan a vorbit despre întoarcerea lui Iisus în 1 Ioan 3: 2, unde zice că „ce vom fi nu s-a arătat încă”, dar știm că atunci când se va arăta El se va întâmpla ceva...!... vom fi ca El, pentru că îl vom vedea așa cum este!”

Iuda vorbește despre venirea Lui în versetul 24, unde zice: „iar a Aceluia care poate să vă păzească de orice cădere și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale”. Iuda credea acest lucru și-i încuraja pe oameni să nu se îngrijoreze cu privire la cădere. Dumnezeu care te-a chemat este destul de mare pentru a te ajuta și a te elibera de păcatele tale.

Toți istoricii ne spun că Domnul vine! Statisticile sociale, indică activitatea crescândă a satanei. Semnele fizice ale planetei noastre și marile mișcări spirituale pe care le vedem, toate arată spre venirea lui Iisus! Nu există nicio îndoială asupra acestui fapt!

Când mă gândesc la venirea lui Iisus, îmi amintesc foarte clar de cuvintele acelea impresionante pe care mi le-a spus Gabriel: „Acum în curțile cerului sunt mari pregătiri. Nu au mai fost asemenea emoții și o asemenea activitate de când a înviat Iisus din morți și s-a întors în ceruri!”

CAPITOLUL 15

În încheiere...

Din partea lui Charles și Frances Hunter

Pastorul Buck a privit în jos. Picioarele lui Gabriel erau cu aproximativ 10 cm deasupra podelei.

...Apoi a privit la picioarele lui Cyprion care erau la aproximativ 50 cm deasupra podelei.

...Apoi s-a uitat la propriile lui picioare și spre marea lui uimire și ele se găseau cam la 50 cm deasupra podelei.

Când am terminat de scris această carte ne-am dus

să-l întâlnim pe păstorul Buck în vederea unor mici schimbări și corecturi pentru forma finală a cărții. Parcă ezitând, păstorul ne-a împărtășit o parte a unei vizite care a avut loc duminica dis-de-dimineată, în 18 Martie 1979.

Gabriel, Chrioni și un alt înger slujitor pe nume Cyprion au venit acasă la el, cu mesajul de la Dumnezeu că una dintre dorințele inimii Lui era să învețe pe poporul Lui semnificația laudei și a închinării.

Îngerii au zis: „Hai să-L proslăvim pe Domnul împreună!” Și păstorului Buck i s-a dat numaidecât să vorbească într-o limbă pe care nu a mai vorbit-o niciodată. Timp de 35 de minute Gabriel, Chrioni, Cyprion și păstorul Buck s-au închinat lui Dumnezeu și L-au lăudat împreună. El a spus că simțea cum lauda curge prin el ca „un râu de cuvinte în limbi” pe care nu-l putea opri!

În timp ce ei toți se închinau și îl lăudau pe Dumnezeu împreună, păstorul Buck și-a deschis ochii și a văzut un lucru greu de înțeles pentru mintea omenească.

Chrioni era cel mai înalt dintre îngerii care erau acolo în acea duminică, dar a observat că și el (R. Buck) avea exact aceeași înălțime!

Apoi s-a uitat la Gabriel și el era de aceeași înălțime. Cyprion era și el exact la fel de înalt ca și ei.

Cum se putea una ca asta? Păstorul Buck a privit în jos. Picioarele lui Gabriel erau la aproximativ 10 cm deasupra podelei. Apoi s-a uitat la picioarele lui Cyprion care erau la aproximativ 50 cm deasupra podelei. Apoi s-a uitat la propriile lui picioare și spre marea lui uimire, ele se găseau de asemenea la aproximativ 50 cm deasupra podelei.

pentru prima dată își dădea seama că trupul lui era suspendat în aer!

De data aceasta Gabriel i-a dat o informație extrem de interesantă, spunând că atunci când îl lăudăm și îl

adorăm pe Dumnezeu toți ne aflăm la același nivel, începând cu îngerii cei mai de sus, până la îngerii cei mai de jos și până la ființele omenești. Ei i-au adus vestea de la Dumnezeu că proslăvirea este cel mai bun organizator care există între cer și pământ. Gabriel mi-a spus că ceea ce vedeam cu ochii mei era o ilustrare a acestui mare adevăr.

Se vor întâmpla cu noi aceste lucruri? Potrivit spuselor lui Gabriel acest lucru se va întâmpla atunci când Iisus va veni pentru noi. Potrivit Scripturilor iată ce se va întâmpla: „Nu voiam fraților să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit ca să nu vă întristați ca ceilalți care n-au nădejde. Că dacă credem că Iisus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Iisus pe cei ce au adormit în El.

Iată în adevăr ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii care vom rămânea până la venirea Domnului nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Că însuși Domnul cu un strigăt cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu se va pogori din cer și întâi vor învia cei morți în Cristos. Apoi, noi cei vii care vom fi rămas vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte”.

(1 Tes.4: 13 - 18).

Cu o îndrăzneală a credinței pe care n-am mai văzut-o la nimeni altul, păstorul Buck mărturisește foarte deschis ce se întâmplă în viața lui. Această carte a simplificat multe adevăruri biblice fundamentale.

Noi simțim că a început numărătoarea inversă a lansării noastre, a creștinilor, în spațiile extraterestre ale destinului nostru etern.

CERUL PENTRU TOTDEAUNA CU DUMNEZEU ȘI CU IISUS! Aleluia!

